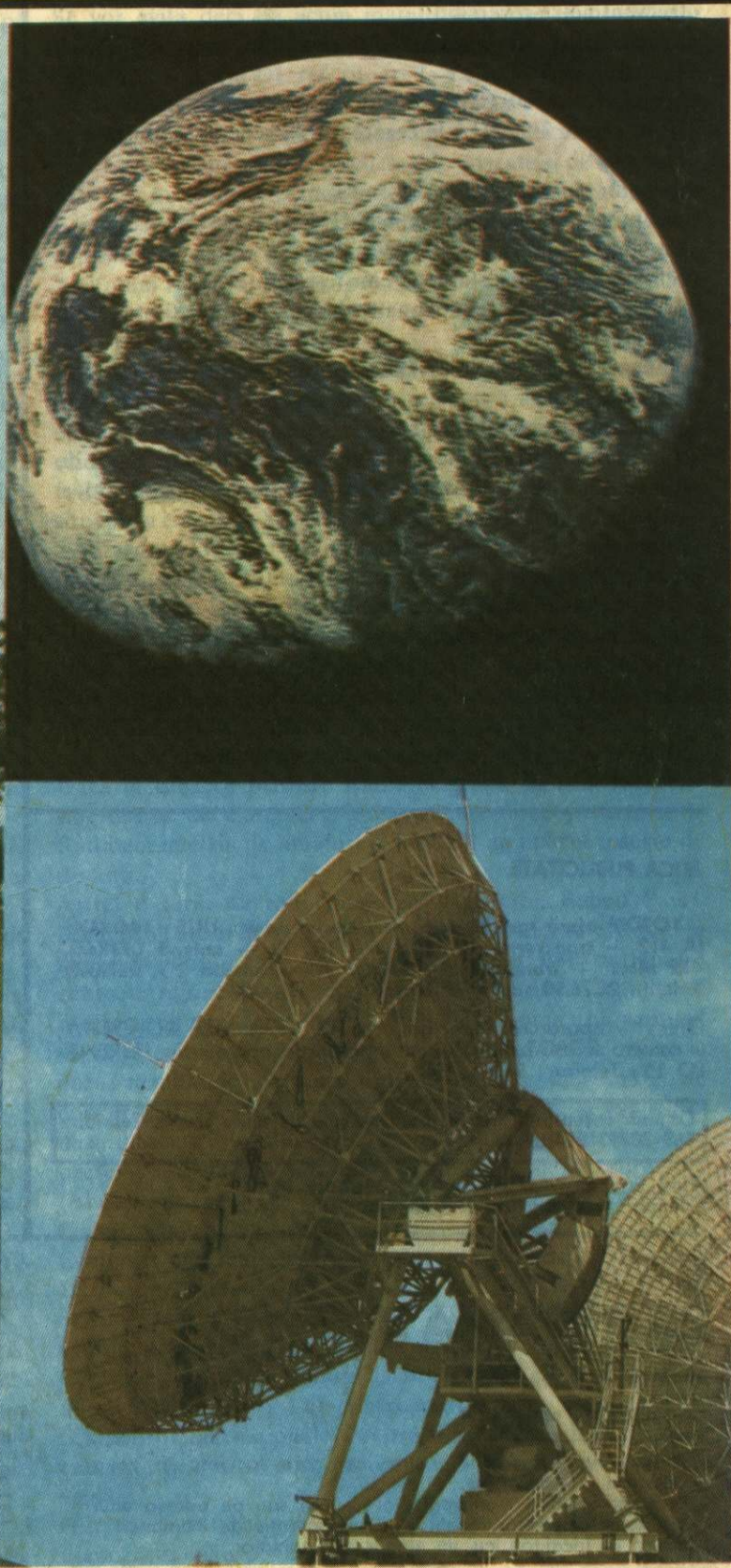
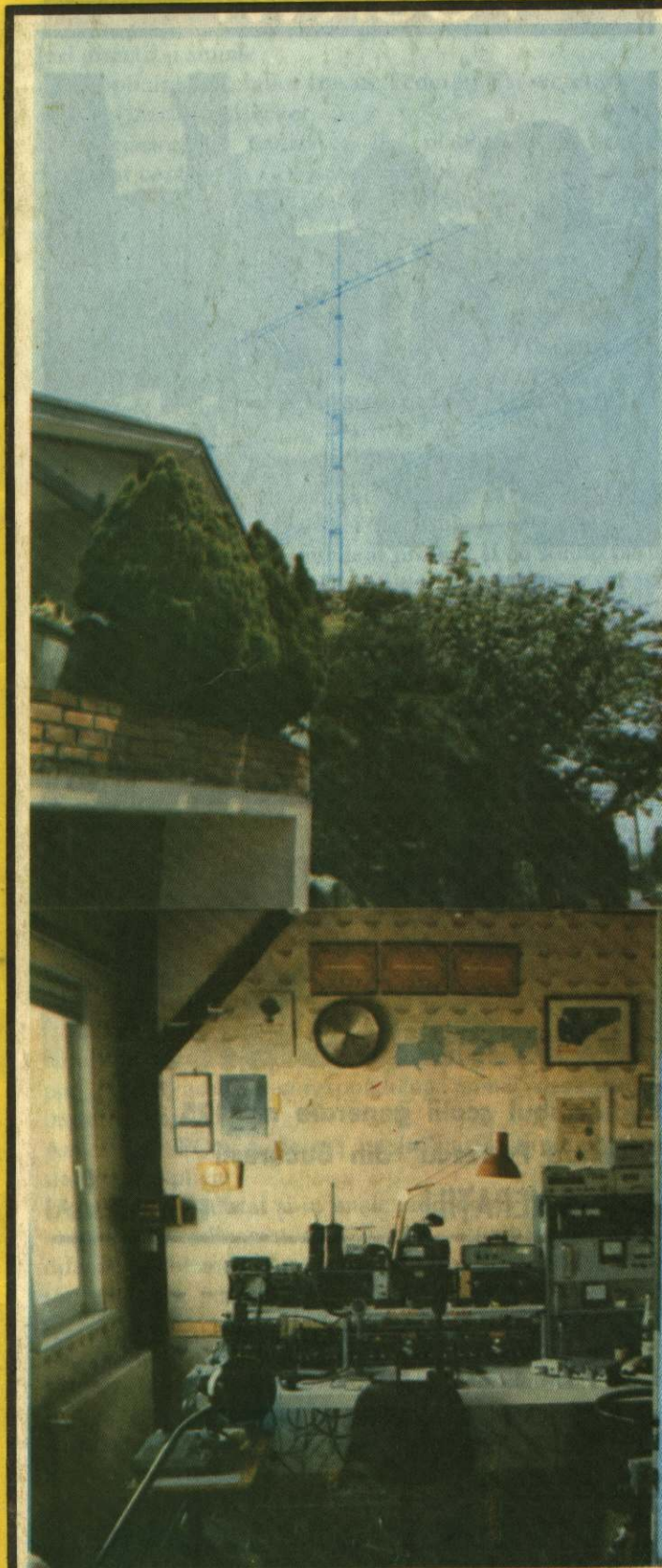

RADIOAMATOR YO

IUNIE
IULIE
1990

REVISTĂ DE INFORMARE A FEDERAȚIEI ROMÂNE DE RADIOAMATORISM

A E B Electronic Co,
Căsuța Poștală 27
2200 Brașov 5
Telefon 921/67694

vă oferă : un computer COBRA sau HC 85 la prețul de 15.550 lei

La cerere confecționează :preselector unde scurte

- liniar 120 W cu tuburi electronice
- frecvențimetru reversibil
- filtru CW
- Transceiver A 412 SL
- Transceiver UUS CW SSB FM (în perspectivă imediată)
- Transceiver 3,5 MHz, la cerere, după schemele din revista Tehnium
- receptor sincrodina 3,5 MHz
- receptor radiogoniometrie 3,5 MHz sau 144MHz
- Lumina dinamică cu EPROM
- ceas digital pentru stația de emisie-recepție
- proiectează circuite imprimate chiar de complexitatea unui computer
- livrează circuite imprimate publicate în revistele de specialitate
- alimentator reglabil 30V/2A
- orice montaj după o temă dată, fie pentru activitatea de radioamator sau diverse aplicații pentru întreprinderi particulare sau de stat
- Interfoane diverse.

Pentru lămuriri suplimentare, solicitanții se vor adresa în scris la casuța poștală 27, 2200 Brașov 5.

Prețurile de cost se fixează pe fiecare lucrare în parte în raport de doleanțele solicitantului.

Firma AEB Electronic căuta colaboratori, cu diverse idei sau montaje concrete fie pentru amatori sau pentru alte activități, fapte ce vor fi stimulate corespunzător.

MICA PUBLICITATE

YO3DIF oferă spre vânzare un complet pentru UUS : 144 MHz (A 412 + transverter 12 W + PA 100 W + antenă DL7KM), 432 MHz (+ transverter + PA 60 W + antenă 2 x DL7KM). Relații : 22.76.50 sau QSL Bureau.

Ofer : - aparatură industrială SSTV ; - monitor ROBOT-70 ; - cameră ROBOT-80 ; Teleimprimator de pagină tip LORENZ-LO 15 ; Telefon : 935-44760

Cumpăr receptor trafic în toate benzile de unde scurte. Telefon : 969-20953 BEJAN.

Vind linear 4 x GU50 - 1200 V toate benzile US.
Cumpăr receptor trafic Rădulescu Emil 84.22.72.

De la radioamatori pentru radioamatori !

RADIOAMATOR YO

APARIȚIE LUNARA

DISTRIBUIREA PRIN :

- radiocluburile județene pentru cei care locuiesc în zona acestora de deservire.
- prin radiocluburi municipale, orașenești sau pe adresa unui radioamator pentru localități cu număr mic de membrii.
- direct în localități cu un singur radioamator.

RADIOAMATOR YO editat de YO3JW

Opiniile exprimate reprezintă convingerile autorilor și ele nu reflectă în mod obligatoriu vederile editorului. Pentru informații suplimentare se poate adresa direct autorilor.

YO3KWF

Radioclubul școlii generale nr. 175

„Dumitru Petrescu” din București

TREI GENERAȚII

Tnx YO3AAJ

ABONAMENT ANUAL :

- 120 LEI (1990 - NUMAI 100 LEI) 10 LEI NUMARUL. Se încasează odată cu taxa de membru anuală. Se trimite pe adresa :

Fenyő Ștefan, CP 19-43, 74400 București 19, iar pe cuponul mandatului poștal se trece adresa unde să se trimeată publicația.

MICA PUBLICITATE :

- se pot insera diverse anunțuri de mică publicitate. Tariful este de 3 lei cuvântul, iar în cazul că se dorește în chenar, tariful se majorează cu 50%. Reclame sub formă de imagine foto sau desene, monocolor se tarifează cu 10 lei centimetrul pătrat (întreg sau parțial). Sumele se trimit prin mandat poștal la adresa de mai sus, menționând textul pe cupon sau în scrisoare separată.

PENTRU NOI!

În numerele trecute ale revistei s-au prezentat o serie de răspunsuri la unele probleme ridicate de radioamatorii YO. Aici prezentăm și alte preocupări ale Biroului Federal în direcția îmbunătățirii activității de radioamatorism.

Trebuie remarcat că activitatea concretă a Biroului Federal și îndeosebi a secretarilor, trebuie să se axeze în principal pe trei direcții și anume:

a. Îndeplinirea sarcinilor trasate Federației și secretarului ca salariați de către Minister

b. Urmărirea și realizarea în colaborare cu serviciile financiar-contabil și IEABS a îngeratelor sarcini economice. Este vorba de convenții, deconturi, state de plată, comenzi de aprovizionare etc.

c. Activitatea propriu-zisă de radioamatorism, aceasta "ardere" și "zbatere" fantastică, care dă sens existenței noastre ca federație. Aici pe lângă rezolvarea tuturor problemelor concrete ale radioamatorilor YO se adaugă și colaborările cu M.T.Tc, M.Ap.N., IARU; alte federații din străinătate, primirea și expedierea QSL-urilor, eliberarea diplomelor YO etc.

Fără a neglija nici una din aceste direcții de activitate, am încercat împreună cu Biroul Federal să ne concentrăm atenția, îndeosebi asupra celei din urmă.

Astfel, am căutat să răspundem prompt și cu soluții cit mai concrete la toate solicitările primite din partea radioamatorilor YO de emisie sau de recepție.

S-au rezolvat restanțele în ceea ce privește diplomele și s-au distribuit cit mai echitabil toate IRC-urile aflate la FRR. Aceste IRC-uri provin numai din acordarea în străinătate a diplomelor noastre. Rugăm în acest sens pe toți radioamatorii YO, să confirme prin QSL-uri legăturile realizate, pentru a da posibilitatea unui număr cit mai mare de radioamatori străini să poată solicita diplome YO.

Federația expediază cu regularitate QSL-urile pe cele 40 de direcții care au fost anunțate prin QTC și prin intermediul revistei.

S-a publicat o listă reactualizată cu toate birourile de QSL-uri din lume.

Correspondența trimisă pe Box 22-50 la FRR este preluată și minuită numai de doamna Cîmpeanu și secretarul de federație, iar delegații din județele cu anumite "probleme", pot prelua această corespondență numai dacă prezintă împuternicire scrisă.

Am sesizat POȘTA despre unele "încercări" privind starea unor plicuri

Dupa cum s-a aratat și în unele emisiuni QTC, rugăm și cu acest prilej, radioamatorii YO care s-au adresat la FRR cu diferite probleme și nu au primit răspuns, să revină în scris sau telefonic, pentru a nu se crea nemulțumiri. Din păcate mai sînt plicuri care se rătăcesc !!

Așteptăm în continuare stimați prieteni, orice observație, propunere sau colaborare, întrucît considerăm că numai prin dialog permanent și direct putem îmbunătăți activitatea noastră.

Sîntem întîrziati cu multiplicarea și expedierea în străinătate a clasamentului la YO HF DX Contest.

Și luna aceasta, a continuat acțiunea de declassare și valorificare a unor subansamble provenite din aparate vechi, precum și sprijinirea unor radiocluburi județene de preluare a aparaturii propusă spre casare de anumite instituții sau de M.Ap.N.

Intrucît M.P.Tc. întîrzie cu elaborarea unui nou regulament privind activitatea noastră, încercăm să obținem modificarea acelor prevederi care ne îngreuiază activitatea.

Astfel, după cum se arată și în acest număr al revistei noastre, M.P.Tc. a aprobat începînd cu data de 11.06.1990 ca radioamatorii YO să utilizeze toate benzile WARC 79, toate modurile de lucru utilizate pe plan mondial și în cazul lucrului în portabil, indicativele să fie urmate de bara de fracție și litere P.

Se vor evita deci de acum înainte situațiile ce produceau ilaritate printre radioamatorii străini (ex. remarcile din buletinele DX din DL referitoare la YQ8KAN/P8).

Deja, o serie de indicative YO, sînt zilnic prezente în benzile de 18 și 10 MHz. Va trebui făcută propagandă pentru aceste benzi, vor trebui publicate scheme de aparate și de antene.

M.P.Tc. nu a răspuns încă la solicitările noastre referitoare la majoritatea puterii etajelor finale, precum și la cererile de simplificare a autorizării stațiilor de recepție.

Așteptăm răspuns și la propunerea noastră că radiocluburile să fie considerate de o singură clasă și să poată fi operate de orice radioamator autorizat.

Sistemul utilizat în prezent în care majoritatea radiocluburilor (deși dotate insuficient) au cite două sau chiar mai multe indicative, reprezintă o situație anormală. În evidentă apare un număr mare de stații, realitatea fiind cu totul alta. La concursuri se mai "încurcă" indicativele și apar situații ca cea de la YO VHF DX Contest de anul trecut.

Referitor la loturile naționale, acestea trebuie să fie constituite avînd la baza doar un singur criteriu și anume: VALOAREA sportivă a radioamatorilor respectivi.

Aprobarea radioamatorilor nominalizați în loturi se va face anual de către Biroul Federal, după terminarea Campionatelor Naționale luîndu-se în calcul rezultatele concrete realizate la toate concursurile prevăzute în calendarul sportiv la ramura respectivă.

Dacă în ceea ce privește Radiotelegrafia de sală lucrurile sînt destul de clare, existînd baremuri bine precizate, la Radiogonimetria de amatori și la UUS au apărut o serie de discuții.

Astfel o serie de radioamatori (Nae Gh., Babeu Pavel, Enache V. etc) ne-au adresat o serie de critici referitoare la modul în care s-a întocmit în anii precedenți lotul național și echipele reprezentative. Pentru a se evita astfel de situații începînd cu anul acesta, imediat după Campionatul Național se va întocmi un clasament general al sportivilor avînd la baza rezultatele obținute într-un număr mai mare de concursuri. Aceste clasamente vor fi publicate și vor sta la baza întocmirii lotului care va fi chemat la citeva manșe de preselecție pentru a determina echipa care să ne reprezinte (dacă va fi cazul) la Campionatele Mondiale de RGA din luna septembrie.

O atenție mai mare va trebui acordată și loturilor de US și UUS. este adevărat că concursul VICTORIA nu se mai organizează în 1990, iar la QRP Field Day va participa o echipă determinată la Cupa Tomis, dar totuși Comisiile Centrale respective trebuie să organizeze pe cei mai bine dotați radioamatori YO pentru participarea la o serie de competiții internaționale de prestigiu, unde după cum se cunoaște în anii trecuți am obținut o serie de rezultate de valoare.

Adresez și un apel pentru colaborări, în special fotografii și diapozitive color pentru coperta.

NOU

Conform adresei M.P.Tc. 138/4213 din 11.06.1990 începând cu data respectiva se autorizează pentru serviciul amator următoarele benzi:

- 10.100 - 10150 KHz - CW

10145 $\pm$ 5 KHz - RTTY | cu statut secundar

În această bandă stațiile care nu au trafic de amator au prioritate, iar radioamatorii sînt obligați a nu interfera cu acestea.

- 18068 - 18168 KHz - CW

18105 $\pm$ 5 KHz - RTTY

18110 - 18168 KHz - SBB | cu statut primar

- 24890 - 24990 KHz - CW

24925 $\pm$ 5 KHz - RTTY

24930 - 24990 - SSB

Aceste noi benzi pot fi folosite numai de stațiile de clasa A I sau A II a.

Pentru benzile mai mici de 30 MHz cuprinse în anexa I, tabelul B din Regulamentul de radiocomunicații privind activitatea radioamatorilor din România se autorizează în plus și folosirea următoarelor tipuri de emisiuni:

- A1B; A2B; F1B; F2B; J2B (RTTY) folosind codurile Boudot, ASCII, AMTOR și AX25;

- A3C; F3C; J3C (facsimil și SSTV)

Pentru stațiile care vor lucra din amplasament posibil indicativul se constituie din indicativ, bara de fracție (/) și litera P, în care scop art. 22 a regulamentului s-a schimbat corespunzător.

OPINII

Radioamator YO - unele aspecte

În urmă cu trei luni, după o lungă așteptare, a reapărut o publicație așteptată de mulți și de multă vreme.

De la număr la număr am căutat să aducem îmbunătățiri care să vină în întinderea radioamatorilor noștri. Sperăm să fi reușit!

Noi care l-am lansat, însă nu putem să mergem mai departe dacă nu vom fi sprijiniți. De ce?

Urmărind repartizarea pe județe în funcție de numărul de stații autorizate (conform call - book - 1990) vom vedea că sînt încă multe de făcut ca această revistă să ajungă la fiecare radioamator în parte.

În condițiile în care tirajul este redus, cheltuielile per exemplar sînt mari și ar fi posibil ca prețul să nu mai fie cel cerut. Noi nu dorim aceasta, dar pentru a păstra prețul este necesar să existe minim 2000 de abonați. După trei luni nu sînt decît 870 de abonați din totalul de 2950 de stații trecute în Call Book 90, iar pe județe situația se prezintă astfel:

JUD - abonamente/ stații emisie - recepție din județ

AB-8/29; AG-54/73; AR-33/47; BC-39/112; BH-13/124; BN-23/67; BR- 13/48; BT-20/36; BU-99/567; BV-37/71; BZ-5/35; CJ-18/128; CL- 6/13; CS-21/44; CT-70/116; CV-9/24; DB-26/46; DJ-29/58; GJ-10/34; GL-15/96; GR-0/16; IL-12/21; IS-5/79; HD-22/88; HR-3/29; MH-11/17; MM-14/101; MS-24/58; NT-24/67; OT-15/18; PH-36/159; SB- 10/78; SJ-0/13; SV-14/81 (numai una în Suceava oras 1); TL-0/23; TM-76/163; TR-22/52; VL-23/23; VN-16/22; VS-1/34.

Lucrul care surprinde este acela că în unele din județe există salariați cu normă întreagă care răspund de cîteva zeci sau sute de radioamatori și care parese că nu au timp pentru problemele radioamatoriei. Oare toți radioamatorii din județe cunosc că există această revistă? Participă la realizarea ei?

În măsura în care tirajul abonat va trece peste 2000 exemplare va exista și posibilitatea recompensării celor care publică articole. Aceasta depinde de noi toți.

Considerînd această cifră de 2000 ca minimă, știînd că sînt aproape 3000 de stații autorizate de emisie - recepție la care se adaugă încă un număr considerabil de receptori; pentru răspîndirea în întreaga țară, la fiecare radioamator este necesar ca fiecare să încerce să convingă încă 3-4 colegi a face abonament.

La FRR mai există circa 600 exemplare din fiecare număr (1,2,3), care pot fi obținute contra cost și un plic autoadresat

și timbrat cu timbru în valoare de 6 lei, cit pentru abonamente, în continuare se pot face trimiteri la adresa indicată.

Dorim ca această revistă să devină o tribună a experienței radioamatorilor YO, la care fiecare să pună cîte o cărămidă pentru a putea prezenta rezultatele activității noastre. Noi vă așteptăm.

YO3JW

P.S. Ca urmare a lipsei unei imagini adecvate, pe specific, pe copertă se pune o fotografie neutră! De altfel așteptăm de la dumneavoastră să participați cu aspecte din activitățile realizate. Tematica este "activitatea de radioamator".

Sandu Chelement, YO6VZ, ne trimite o scrisoare în care și exprimă admirația față de revista noastră și ne roaga să informăm radioamatorii YO că a pus bazele unei asociații particulare care execută și aparatură destinată radioamatorilor.

În acest scop publicăm o parte din aspectele tinerei asociații căreia îi dorim succes în ... afaceri!

" Dr. OM,

lata ca-mi exprim nemulțumirea că deși am luat locul I la concursurile mai jos menționate, nu am primit cupele respective.

..... Așa este la noi, trebuie să te zbați să primești premiile respective. Este vorba de:

1. Cupa Teleorman 1988

2. Cupa Henri Coanda 1988

3. Cupa Banatului 1988 (HD)

Deocamdată de astea imi aduc aminte. Sper să se discute în Biroul Federal cu aceste comisii care nu-și respectă propriul regulament! Eu zic să se lase de acest lucru.

Mi-am adus aminte și de locul I pentru YO6KVZ la Concursul Petrodava, la care nici măcar diploma nu am primit, deși am expediat și un plic solicitînd acest lucru (cu plic de răspuns).

Eu zic că trebuie luate la rînd problemele.

Tnx si 73's Sandy YO6VZ."

FRR roagă pe cei menționați să răspundă Dlui Sandu Chelement. Totodată Biroul Federal v-a analiza aceste semnalări. Deja din 1990, Concursul Petrodava a fost scos din calendar. (YO3APG)

ÎNCEPUTURI...

YO3PI

Primele începuturi ale radioamatorismului le găsim între anii 1914-1923. Nu trebuie însă omis faptul că încă din anul 1911 în S.U.A. luaseră ființă numeroase asociații de radio, care se ocupau de emisie.

În anul 1914 cei 23 de membri ai Radioclubului din Hartford nou întemeiat, țineau prima lor adunare. În luna aprilie a aceluiași an, Hiram Percy Maxim, denumit părintele radioamatorilor din întreaga lume, convoacă o adunare a radioclubului respectiv și face propunerea de înființare a ARRL-ului, propunere care a fost acceptată. În august 1914 ARRL-ul avea deja peste 200 membri în 32 de state din S.U.A. și Canada.

În primul CALL-BOOK apărut în octombrie 1914, ARRL-ul număra 500 membri, iar în 1917 4000 membri.

În anii primului război mondial activitatea ARRL-ului a fost întreruptă. În timpul "mării tăceri" ARRL-ul se reorganizează. "Motorul" radioamatorismului sînt Hiram Percy Maxim și Kenneth B. Warner.

La 26 septembrie 1919, ARRL-ul obține în sfîrșit libertatea emisiunilor de radioamatori astfel încît din noiembrie 1919 traficul de radioamator din S.U.A. reintră în normal.

În urma progreselor realizate în cursul citorva ani, privirile radioamatorilor din S.U.A. se îndreaptă spre Europa.

Printre europenii care în anul 1921 recepționaseră pentru prima dată emisiunile din S.U.A. era și (F) 8AB, Leon Deloy din Nisa. El a luat la timpul respectiv contact cu ARRL și în continuare a stabilit un schimb viu de corespondență. Deloy a observat că nivelul tehnic al americanilor era cu mult superior aceluia al europenilor și ca urmare a hotărît să se informeze la fața locului. Astfel, în 1923 el pleacă în S.U.A. la Hartford. Scopul sau principal era să studieze cu colegii de acolo, posibilitățile realizării unei legături bilaterale între S.U.A. și Europa.

La ARRL el poartă discuții cu John L. Reinartz, Fred H. Schnell și K.B. Warner. Aici i s-a dat posibilitatea să studieze noutățile tehnice, să facă trafic în rețeaua radioamatorilor americani și să-și procure piese de radio moderne.

După înapoierea în Europa, Deloy își construiește o stație nouă, apoi comunică prin cablu data primei legături și lungimea de undă ce va fi folosită.

Astfel, prima legatură bilaterală peste Atlantic are loc în condițiuni perfecte în seară zilei de 27 noiembrie 1923, pe lungimea de undă de 100 m. În momentul acestei legături istorice, operatorii celor două stații erau : la Hartford Reinartz, Schnell și Warner, iar la Nisa, Deloy și doi colegi francezi.

Între 14 - 19 aprilie 1925, are loc la Paris primul Congres internațional al radioamatorilor, ocazie cu care, la 18 aprilie ia ființă I.A.R.U. (International Amateur Radio Union), organizație care urma să grupeze pe radio amatorii din întreaga lume.

La ședința plenară, au participat reprezentanți din 25 de țări din care și 3 țări vecine în aceea vreme cu țara noastră : Cehoslovacia, Polonia și Uniunea Sovietică.

La 1 mai 1926 statutul acestei asociații internaționale suferă o modificare. I.A.R.U. rămîne o asociație tutelară, iar radioamatorii din diferite țări își formează propriile lor organizații naționale. Atunci iau ființă RSGB, în Anglia, R.E.F. în Franța, D.F.T.V. (ulterior D.A.S.D.), în Germania, S.S.A. în Suedia, etc.

La Conferința de telecomunicații, ținută la Washington în 1927, a fost nevoie de lupte îndirjite pentru a reuși să se atribuie radioamatorilor cele câteva benzi înguste de frecvențe din domeniul undelor scurte (160, 80, 40, 20, 10 și 5 m.)

În prezent în întreaga lume există peste un milion de radioamatori care își aduc o contribuție importantă la

dezvoltarea și răspîndirea cunoștințelor de radiotehnică și electronică.

Nu este lipsit de interes să subliniem faptul că printre radioamatori, se află și personalități ale vieții politice internaționale și dăm ca exemplu pe cel mai cunoscut JY1 - regele Hussein al Iordaniei. De asemenea sînt radioamatori președintele Cossiga al Italiei, Regele Juan Carlos al Spaniei, Rajiv Gandhi și alții.

La noi în țară, primele vești despre activitatea radioamatorilor străini pătrund încă din 1921, mai întîi din relatările revistelor de radio franceze, germane și austriece.

Cursuri și broșuri de radio au apărut în perioada 1922 - 1925, dar acestea se refereau la stațiile radio din serviciul armatei, marinei sau aviației.

La 13 septembrie 1925 începe să apară prima revistă de radio : Radio Român sub direcția lui Ion Dragu și Aurel Clococceanu. Începînd cu nr. 11 această revistă este condusă de ing. N. Lupas, ulterior ajutat de stud. fiz. Th. Iorganda.

În mai 1926, tirajul revistei era de 3000 exemplare, iar numărul abonațiilor la data de 16 aprilie 1926 trecea de 752.

N.R. În 1990 Radioamator YO are un tiraj de 2000 de exemplare și circa 800 de abonamente.

Inginerul N. Lupas îi revine meritul de a fi primul care printr-o întreagă serie de articole privitoare la emisie și recepție a undelor scurte, a contribuit la popularizarea și dezvoltarea radioamatorismului pe unde scurte în țara noastră.

Prin 1925 au început și în România să se elibereze, cu multe greutate, autorizații de folosire a unor receptoare de radiodifuziune, dar despre stații de emisie folosite de particulari nici nu putea fi vorba. Totuși, înfruntînd toate riscurile, tentația a învins și unii radioamatori au început să-și construiască emițătoare.

Primele încercări (cunoscute pînă în prezent) de realizarea unui QSO au loc, fără succese, în 1926 (5AA) recepționat în Austria.

Prima legatură bilaterală confirmată documentar este aceea realizată la 1 ianuarie 1927 de stația BR5AA, op. Paul Popescu Malăiești cu un radioamator belgian.

N.R. Există totuși alte date referitoare la primele QSO-uri.

Un eveniment de cea mai mare importanță în istoria radioamatorismului românesc îl constituie înființarea, la 18 martie 1926 a primei organizații de radioamatori din țara noastră : RADIOCLUBUL CRAIOVA sub conducerea lui SAS - Dr. Alexandru Savopol, președinte, SPI - Ioan A. Popescu, vice - președinte și SBI - Ion Bajenescu, secretar. Timp de 10 ani (adică pînă la constituirea în 1936 a primei asociații de radioamatori pe țară), Radioclubul Craiova a fost în același timp coordonatorul și îndrumătorul radioamatorilor din întreaga țară, iar Dr. Savopol prin calitățile cu care era înzestrat, entuziasmul și puterea sa de convingere și toate relațiile sale personale a fost un adevărat inger pазitor al radioamatorilor care au fost tolerați pînă la apariția în 1938 a legii care autoriza emisiunile de radioamatori, după o așteptare de 12 ani !

Pînă la înființarea AARUS-ului, primirea QSL-urilor din

străinătate era asigurată de Radioclubul din Craiova, iar revista Radio Universul prin redactorul său responsabil I.C. Florea, constant sprijinitor de nădejde al radioamatorilor. În timpul viitoarei existente a AARUS, cel care s-a ocupat, cu multă competență, de traficul de QSL-uri a fost YR5VC - ing. Victor Cantuniari.

Fiindcă a venit vorba și de prieteni ai radioamatorilor, un sentiment de recunoștință, ne obliga să ne reamintim și de acei care în cei 12 ani de ilegalitate ai radioamatorismului nostru ne-au fost protectori. Ei sînt Col. Alex. Ghimus de la Marele Stat Major al Armatei, Ing. Emil Gelles tatăl lui YO3DCO din Administatia P.T.T., ing. Paul Popescu - Mălăiești și Georges Benetaud, ambii radioamatori, lucrînd la serviciul de radio al Siguranței.

La 1 martie 1936 are loc un alt eveniment important din istoria radioamatorismului românesc : ia ființă prima asociație națională a radioamatorilor din România : Asociația Amatorilor Români de Unde Scurte (AARUS). Primul președinte al asociației era același pionier neobosit SAS, iar secretar SEV, doi activiști de elită care vor ramine înscrși cu litere de aur în istoria radioamatorismului românesc.

Organul AARUS-ului, YR5 Buletin, (primul număr 1-2 a apărut inițial ca buletin al Radioclubului Craiovean în aprilie 1936) a apărut cu regularitate în cadrul revistei Radio Universul începînd de la 24 mai 1936 pînă la 25 februarie 1939, după care, prin grija entuziastului ing. Constantin (Iky) Iarca YR5IY.

O mențiune specială, merită revista Radio - Universul, care și înainte de apariția AARUS-ului a fost o gazdă primitoare pentru problemele radioamatorilor.

Activitatea radioamatorilor din Romania, ca și a celor din celelalte țări , a încetat odată cu izbucnirea celui de al doilea război mondial.

După încetarea stării de război, activitatea radioamatorilor renaște în 1948 în cadrul organizatoric al "Asociației Radioamatorilor de Emisie și Recepție" (ARER).

Timp de cîțiva ani activitatea radioamatorilor a fost coordonată de A.V.S.A.P., apoi trecut prin diferite forme de organizare. Astăzi Federația de Radioamatorism din România, din cadrul Ministerului Sporturilor, este organul republican de specialitate cu caracter obștesc care organizează, îndrumă și dezvoltă activitatea de radioamatori din Romania.

În prezent în țara noastră există în jur de 3000 de stații de emisie - recepție, individuale și de club, numeroși radioamatori de recepție care practică cu pasiune toate disciplinele radioamatorismului.

Radioamatorii fruntași sînt reușiți în YO DX Club.

c. Diplome primite pentru activitate în unde scurte

1. YO3AC 709	17. 3RK 161	33. 8RL 87	49. 2FP 63
2. 9HT 645	- 5AY 161	34. 2BB 86	- 3JJ 63
3. 3CD 422	19. 5YJ 155	35. 2ARV 85	51. 2VB 61
4. 6VZ 362	20. 3JW 146	36. 7DL 84	52. 2BPM 61
5. 5BQ 338	21. 5AVP 139	37. 3DCO 81	- 9YE 61
6. 6EZ 336	22. 5AVN 134	38. 3ZP 80	55. 3ABL 59
7. 2BEH 309	23. 6EX 127	39. 8FZ 74	56. 3AAJ 57
8. 3CR 308	24. 8BSE 124	40. 3NL 73	- 3CZ 57
9. 8GF 301	25. 6MZ 117	41. 3JU 72	- 4KCA 57
10. 8CF 240	26. 4WO 106	42. 2AOB 70	- 8KAN 57
11. 9HP 218	27. 3AAQ 103	- 5BRZ 70	60. 2BS 56
12. 3YZ 193	28. 6KBM 102	- 5LP 70	- 7BGA 56
13. 6AW 191	29. 4PX 98	- 2AGI 70	62. 2BM 55
14. 4ASG 180	- 6KAF 98	46. 5KAU 69	- 7APA 55
15. 9ANV 175	31. 5AUV 93	47. 5LU 67	64. 4JQ 54
16. 8FR 171	32. 9HH 91	48. 6LV 65	

YO DX CLUB

I. Lista noilor membrii (completare la lista din buletinul F.R.R. nr. 14)
 214. Draguleanu Nicolae YO3CZ
 215. Stef Gheorghe YO2AOB
 216. Tatu Ovidiu Alexandru YO5LU

II. Clasamentul membrilor la 30 iunie 1990

a. Tari confirmate în unde scurte

Tari		
1. YO3JU 342	31. 2BS 240	61. 3AAQ 183
2. 3AC 340	- 3ABL 240	62. 5AFI 180
3. 3JW 330	33. 9HP 239	63. 6ADM 173
4. 8CF 328	34. 2IS 238	- 6EZ 173
5. 3APJ 320	35. 3ZP 232	65. 3CZ 172
6. 3OK 319	36. 2ARV 230	66. 5ALI 169
7. 3CR 316	37. 6VZ 225	67. 5BQ 168
8. 3CD 310	38. 2AOB 224	68. 3LX 167
9. 2BB 305	39. 3NL 223	69. 5LU 166
10. 9CN 295	- 3RD 223	70. 4KCA 163
11. 9HT 294	41. 8MH 222	71. 4ASG 162
12. 3KWJ 285	42. 6EX 221	- 6XA 162
13. 2BM 283	- 8FR 221	73. 7CKQ 160
- 3FU 283	44. 6LV 215	74. 4UQ 159
15. 5BRZ 282	45. 4WO 210	- 5AY 159
- 9VI 282	- 7APA 210	76. 9YE 158
17. 8AHL 280	47. 3YZ 209	77. 5AUV 156
18. 4PX 278	48. 4ATW 205	- 6KBM 156
19. 3RX 276	49. 2DHJ 203	79. 5KAD 154
20. 2FP 268	50. 2BV 201	80. 6KAF 153
21. 8FZ 266	51. 3AVP 199	- 8OK 153
22. 8ATT 262	52. 2GZ 195	- 9IA 153
23. 5YJ 259	53. 6MZ 193	83. 5KAU 151
24. 7DL 258	54. 3JJ 192	84. 2BL 150
25. 5AVN 254	55. 4IQ 190	
26. 9ANV 248	56. 6AW 188	
27. 8BSE 247	- 7BGA 188	
28. 2BEH 246	58. 7ARZ 187	
- 6AJF 246	59. 5BBO 185	
30. 3DCO 245	- 9WL 185	

b. Tari confirmate în unde ultracurte

144 MHz		
1. YO2IS 57	20. 5BJW 16	432 MHz - 9CN 2
2. 5AVN 40	21. 2DM 14	1. YO5TP 9
3. 4AUK 39	- 5BYV 14	2. 2IS 8
4. 7VS 31	23. 3NL 13	- 5BPE 8
5. 2FP 27	- 5AUG 13	4. 5AVN 7
- 7CKQ 27	- 5NB 13	- 5BHW 7
- 7DL 27	- 5NZ 13	- 5NZ 7
8. 5BPE 25	27. 2ALS 12	7. 5AXM 6
- 5YJ 25	- 5BHW 12	- 5BJW 6
10. 3JJ 22	- 5KLA 12	- 5KAS 6
- 5AUV 22	- 5LP 12	10. 4AUL 5
- 5TP 22	31. 5AEX 11	11. 5AEX 4
- 7CJI 22	- 5CAG 11	- 5KMM 4
14. 3AID 21	- 5LH 11	13. 5BYV 3
- 5AXM 21	- 5UW 11	- 5DJM 3
- 5DJM 21	- 9AFE 11	- 7CJI 3
17. 3AVE 20	36. 4ATW 10	- 7CKQ 3
18. 6BCW 18	- 2BL 10	17. 3AC 2
19. 5CXM 17	- 5KAS 10	- 3AID 2
	- 5KMM 10	- 4ATW 2

6ADM 54	66. 5ALI 53
- 7NM 53	- 8AP 53
69. 5BBO 52	- 8ATT 52
71. 6AJF 51	72. 2DHI 50
- 3KSD 50	- 4ATW 50
- 7ARZ 50	

d. Diplome primite pentru activitatea în unde ultracurte

1. YOSAVN 116	14. 9AFE 38	27. 5AVW 26
2. 5AUV 74	15. 5TP 37	28. 3NL 25
3. 5KMM 73	16. 8GF 34	- 5PM 25
4. 5DJM 64	17. 5AXM 32	30. 5BQ 24
5. 5CAG 61	18. 5BYV 30	31. 5BJW 23
6. 6EZ 56	- 5KLA 30	- 9AGI 23
7. 5AEX 52	20. 5AUG 29	33. 3JJ 22
8. 5NZ 48	- 5NB 29	34. 6BCW 21
9. 5BHW 42	22. 5CXM 28	35. 2IS 20
- 5LP 28	- 7CJI 28	- 5KAS 20
- 6VZ 42	- 7VS 28	
12. 3AVE 40	26. 5LH 27	
13. 7CKQ 39		

Intocmit
 YO3DCO
 25.06.90

Prezentăm proiectul de statut al FRR care a fost elaborat de un colectiv desenat de Biroul Federal, pentru a putea fi comentat și completat de către toți radioamatorii YO.
Vă rugăm ca toate sugestiile și observațiile să fie expediate până la 1.09.1990 pe adresa FRR.

YO3APG

STATUTUL

Federatiei Romane de Radioamatorism

- proiect -

cap.I Scop si sarcini

art.1 Federatia Romana de Radioamatorism este organ oficial de stat, cu caracter republican de specialitate, avind drept scop coordonarea si dezvoltarea activitatii de radioamatorism ca sport tehnico - aplicativ in Romania.

art.2 Federatia Romana de Radioamatorism isi desfasoara activitatea sub indrumarea Ministerului Sporturilor, ca federatie autonoma, pe baza planului si bugetului propriu, exercitandu-si atributiile stabilite prin Legea nr. din cu privire la dezvoltarea activitatii de educatie fizica si sport.

art.3 F.R.Radioamatorism este persoana juridica si beneficiaza de toate drepturile conferite persoanelor juridice prin legi si acte normative.

cap.II

art.4 F.R.Radioamatorism are urmatoarele organe de conducere:

-Adunarea generala a reprezentantilor radioamatorilor

-Biroul federal

art.5 Pot fi alese in organele de conducere ale F.R.R.:

-persoanele care dovedesc pricepere si atasament pentru activitatea de radioamatorism

-cadre de specialitate din domeniul radiocomunicatiilor si electronicii

-sportivi cu rezultate deosebite in activitatea de radioamator

art.6 Alegerea tuturor membrilor organelor de conducere ale F.R.R. se face prin vot secret cu majoritate simpla.

art.7 Adunarea generala a reprezentantilor radioamatorilor se va desfasura odata cu adunarile din miscarea sportiva organizate de Ministerul Sporturilor. Adunarea poate fi convocata si in sedinta extraordinara, din motive bine intemeiate si cu aprobarea Biroului federal. Convocarea se va face cu cel putin 30 de zile inainte de data desfasurarii.

art.8 Adunarea generala a radioamatorilor este constituita din reprezentanti ai comisiilor judetene, municipale si orasenesti de radioamatorism, membri ai comisiilor si colegiilor centrale ale federatiei, reprezentanti ai filialelor ce isi desfasoara activitatea in cluburi si asociatii sportive, precum si cadre de specialitate din domeniul radiocomunicatiilor si electronicii. Ca invitati pot participa si reprezentanti ai unor organizatii cu atributii in domeniul activitatii de educatie fizica si sport. Numarul delegatilor cu drept de vot si al invitatilor va fi stabilit de catre biroul federal

art.9 Adunarea generala a reprezentantilor radioamatorilor este valabil constituita daca sint prezenti cel putin 2/3

Hotaririle se adopta prin vot secret sau deschis cu majoritate simpla a celor prezenti cu drept de vot.

art.10 Adunarea generala a reprezentantilor radioamatorilor are urmatoarele atributii:

-aproba Regulamentul de organizare si functionare al F.R.Radioamatorism

-analizeaza activitatea de radioamatorism in general, precum si activitatea Biroului F.R.Radioamatorism

-dezbate si aproba planul de activitate, calendarul competitiona si bugetul federatiei pentru perioada urmatoare

-propune si aproba modificari ale statutului F.R.Radioamatorism pe care le supune ratificarii Ministerului.

-alege din membrii sai Biroul federal, iar in cazul comiterii unor abateri sau a lipsei de activitate ii poate revoca

-acorda titlul de presedinte sau membru de onoare al Federatiei unor persoane care aduc o contributie deosebita la dezvoltarea radioamatorismului. Institue cartea de onoare a F.R.R.

art.11 Organul de conducere al F.R.Radioamatorism intre adunarile

generale a reprezentantilor este Biroul federal.

art.12 Biroul federal se compune din:

-presedinte

-vicepresedinti

-secretar general

-secretar adjunct

-membri

art.13 Biroul federal se intruneste cel putin o data pe luna si ori de cite,ori este necesar. Sedinta este valabil constituita daca participa 2/3 din membri. Hotaririle se adopta cu majoritate simpla prin vot deschis sau secret.

art.14 Biroul federal are urmatoarele atributii:

a -supune spre aprobare Ministerului Sporturilor planul de dezvoltare a activitatii de radioamatorism, calendarul competitiona si bugetul, urmarind indeplinirea acestora

b -duce la indeplinire hotaririle adunarii generale a reprezentantilor radioamatorilor si conduce activitatea comisiilor si colegiilor centrale

c -indruma si controleaza activitatea de radioamatorism a organelor teritoriale si a Radioclubului Central

d -aproba rezultatele competitiei republicane si dezbate principalele probleme tehnico-organizatorice legate de organizarea si participarea la competitii internationale (protocoale etc.)

e -aproba planurile de pregatire ale loturilor nationale si analizeaza periodic indeplinirea acestor obiective

f -stabileste componenta loturilor nationale -sportivi, antrenori si arbitri, precum si loturile care participa la mari competitii, in ansamblul lor.

g -se ocupa de pregatirea si perfectionarea antrenorilor, arbitrilor si instructorilor necesari dezvoltarii activitatii de radioamatorism.

h -rezolva cererile de clasificare sportiva, acorda diplome, omologheaza recorduri republicane si face propuneri pentru acordarea diferitelor distinctii.

i -stabileste modul de premiere al sportivilor si cadrelor tehnice

j -afiliaza radiocluburile judetene, sau dupa caz si alte sectii sau asociatii de radioamatorism

k -aproba arbitri romani care urmeaza sa participe la competitii internationale

l -urmarestre respectarea de catre comisiile locale, radiocluburi si filiale, a regulamentelor si instructiunilor federatiei, propunind in urma constatarilor masurile luate.

m -aproba ordinele de zi si materialele ce se supun dezbaterii adunarii generale a reprezentantilor radioamatorilor, precum si cele cerute de Ministerul Sporturilor.

n -membrii Biroului federal pot participa la sedintele organelor locale ale Ministerului Sportului in care se analizeaza activitatea de radioamatorism, precum si la sedintele din tara.

o -hotaririle si masurile luate de catre Biroul federal sint obligatorii pentru comisiile si colegiile centrale, comisiile teritoriale, precum si pentru toti membrii radiocluburilor.

cap.III

Comisiile si colegiile centrale

art.15 Sarcinile Biroului federal sint duse la indeplinire prin activitatea comisiilor si colegiilor centrale:

-comisia centrala de unde scurte

-comisia centrala de unde ultrascurte

-comisia centrala de telegrafie sala

-comisia centrala de radiogonometrie

-comisia centrala de diplome si QSL

-comisia centrala de clasificari sportive si YO DX CLUB

-comisia centrala de presa si propaganda

-comisia centrala pentru tineret

-comisia centrala de disciplina

-comisia centrala Contest Manager

Pe baza hotaririi Biroului federal, aceste organisme asigura desfasurarea si a urmatoarelor activitati ale federatiei:

a -retea nationala de radiourgenta

b -emisiunea informativa QTC destinata radioamatorilor din Romania.

art.16 Colegiile si comisiile centrale sint formate din:

-presedinte

-secretar

-membri

Membrii acestora sint aprobati de Biroul federal si potfi revocati de acesta pentru lipsa de activitate sau abateri in actiunile desfasurate.

art.17 Comisiile judetene si municipale de radioamatorism sint organe teritoriale de specialitate si care isi desfasoara activitatea sub conducerea si indrumarea organului local al Ministerului Sportului, iar pe linie de specialitate, direct de catre Federatia Romana de Radioamatorism. Comisii similare pot fi organizate si la nivelul oraselor si comunelor, acestea fiind conduse de catre organele locale ale Ministerului Sportului.

art.18 Comisiile judetene si locale sint formate din:

- presedinte
- vicepresedinte
- membri

Acestia sint alesi in adunarea generala a membrilor radioclubului prin vot secret cu majoritate simpla.

art.19 Comisiile judetene si locale de radioamatorism au urmatoarele atributii:

- a -intocmesc planul de dezvoltare teritorial al activitatii de radioamatorism, proiectul de calendar sportiv anual propriu si planul de venituri si cheltuieli.
- b -elaboreaza regulamentele competitiei proprii pe care le supun aprobarii Biroului federal, asigura desfasurarea acestor competitii precum si a celor stabilite de comun acord cu federatia.
- c -anual prezinta un raport de activitate in cadrul adunarii generale a radioamatorilor din teritoriu.
- d -la cererea Biroului federal, prezinta raport de activitate.

art.20 Sarcinile comisiilor judetene si locale de radioamatorism sint duse la indeplinire prin activitatea subcomisiilor teritoriale de specialitate, prin analogie cu cele ale federatiei.

Persoanele care fac parte din acestea pot fi revocate de adunarea generala a radioamatorilor din teritoriu, pentru lipsa de activitate sau abateri in actiunile desfasurate.

art.21 Veniturile Federatiei Romane de Radioamatorism si ale comisiilor judetene (teritoriale) de radioamatorism pot proveni din:

- a -subventii acordate de catre Ministerul Sportului
- b -incasari de la vanzarea unor materiale si aparate procurate in acest scop (aparatura declasata, imprimate, insigne, fanioane etc.)
- c -taxe: cotizatii membru, taxe cursuri, taxe afiliere, etc.
- d -valorificarea prin microp productie proprie sau in colaborare,
- e -donatii si alte venituri

art.22 Federatia Romana de Radioamatorism adera la Uniune Internationala a Telecomunicatiilor (I.A.R.U.) sau la alte organizatii internationale de specialitate.

art.23 Federatia Romana de Radioamatorism are revista de specialitate* precum si un Buletin informativ pentru radioamatori, emblema, steag, insigna si stampila proprie.

art.24 Federatia Romana de Radioamatorism este reprezentata in fata organelor de stat si obstești de presedinte, vicepresedinti sau secretarul general.

art.25 Prevederile prezentului statut sint obligatorii pentru toate organele si organizatiile care desfasoara activitate de radioamatorism, precum si pentru toti membrii radiocluburilor.

art.26 Orice situatie neprevazuta in prezentul statut va putea fi rezolvata de catre adunarea generala a reprezentantilor radioamatorilor, dupa care va fi supusa ratificarii Ministerului Sportului.

* Plata abonamentului se face odata cu plata taxei de membru, iar radiocluburile vor trimite centralizat la adresa indicata suma respectiva.

REZULTATE CONCURSURI

WA Y2 CONTEST 1989

YO	9. YO7PN 20 60 6 360
1. YO9DIA 220 621 58 36018	10. YO6BTY 1 3 1 3
2. YO9FEH 107 321 43 13803	
3. YO8BPY 90 270 40 10800	QRP
4. YO6CFB 121 342 15 5130	1. YO5OAG 61 177 15 2650
5. YO4AAC 43 129 25 3225	2. YO5CUU 56 159 13 2067
6. YO2GZ 38 114 10 2180	
7. YO3AC 38 114 19 2166	SWL
8. YO9IAB 30 90 12 1080	1. YO2-1572/HD 52 52 31 1612

obs.

Cifrele reprezinta : nr. QSO-uri, puncte pentru QSO-uri, multiplicator si scor final.

In 1990 concursul WAY2 va avea loc in zilele de 20 - 21 octombrie intre orele 15.00 - 15.00 UTC.

HADX - 1989

MULTI OP	3,5 MHz	7 MHz
14 YO3KWF - 128.475	25 YO2CLK 11640	9 YO8CDQ 8835
	27 YO8KOS 11040	10 YO8BIG 8721
	39 YO2FV 8430	21 YO5QDD 3024
	47 YO8CHH 6156	24 YO8DHC 2376
SINGLE OP / MULTI. BAND	14 MHz	14 MHz
47 YO4ZF 52.722	51 YO5BYV 5400	14 YO9HG 8265
48 YO3BWK 52.650	77 YO8BAB 756	21 MHz
120 YO4AAC 9090	78 YO6BTY 54	22 YO5BAT 2772
148 YO9FJW 2496		

HADX 1991 al 3-lea weekend din ianuarie (22.00 - 22.00 UTC)

UN REZULTAT EXCELENT!

Conform buletinului informativ al Clubului Foc "News Letter" nr 488 din luna mai a.e., rezultatul obtinut de YO3CD care a operat statia LZ9A in cadrul concursului anual Foc-Marathon se constituie intr-un valoare nou record mondial in istoria de peste 50 ani a acestui prestigios Club. Pe langa trofeul de lider continental, colegul nostru "Mar" YO3CD urmeaza a primi si trofeul memorial G4CP - instituit in acest an si oferit pentru prima data vreunui membru al Clubului.

Redam mai jos rezultatele obtinute de primii clasati din fiecare continent:

1. LZ9A (YO3CD)	1486 QSO	3714 pct	
2. K2LE/HA	1336	3000	
3. OK1RR	1257	2928	EUROPA
4. G3SXW	1236	2896	
5. G3LNS	1210	2607	
1. K4XU	1306 QSO	2917 pct	
2. K5MA	1301	2908	
3. K5NA	1302	2861	NORD AMERICA
4. W3VT	1090	2187	
5. K1ZZ	1017	1909	
PI9JT	999	1783	SUD AMERICA
4X4NJ	583	800	ASIA
EA8AB	951	1484	AFRICA
ZL3GQ	708	1061	OCEANIA

YO6JN - MIERCUREA CIUC

INCEPATORULUI

Să facem cunoștință cu radioamatorismul

Radioamatorismul, sport puțin cunoscut de marele public, este practicat la noi în țara de cca. 3000 de emițatori.

Pe tot globul se apreciază că sînt peste 3 milioane de radioamatori din care 1 milion figurează în lista callbook-ului internațional.

Activitatea lor constă în efectuarea de legături bilaterale, folosind unele radio în telefonie și telegrafie, iar, mai nou, în radioteleimprimator, televiziune de amator, radio-pachet etc. Aceste legături pot avea caracter de competiție, de cercetare sau se fac pentru simplă plăcere de a conversa.

Radioamatorismul este un sport care pune la încercare inteligență, cunoștințele teoretice, imaginația, aptitudinile personale, elanul tineresc și efortul fizic.

Mulți radioamatori concep și construiesc singuri echipamentul care le permite să stabilească legături radio tot mai îndepărtate, mergînd pînă la antipod.

Relațiile dintre cei 3 milioane de practicanți ai acestui sport sînt deosebit de prietenoase. Din primul minut de conversație își spun pe nume cu toate că încă nu se cunosc și traiesc în diferite continente avînd moduri de viață diferite.

QTC... FIRAC

Am primit din partea domnului ing. Grădinaru Teodor (YO6BKG) următoarea scrisoare :

Domnule Secretar,

În legătură cu cele discutate telefonic în data de 09.06.1990, vin a aduce unele completări.

Împreună cu YO2BZ, Ștefan, am luat inițiativa de a forma un grup național al radioamatorilor feroviari, care să se afilieze la FIRAC.

Eu am intrat în posesia regulamentului FIRAC pe care l-am tradus și pe care vi-l expediez pentru consultare.

Dispon de asemenea de materiale privind concursurile organizate de FIRAC și condiții de obținere a diplomelor acestei asociații, pe care o să le multiplic pe parcurs.

Independent de mine dl. Szegedy Ștefan, YO2BZ, a fost contactat de secretarul grupei din Olanda a FIRAC, încă din luna ianuarie 1990.

Am hotărît împreună că de principiu, la data de 07.07.1990, să convocăm la Brașov radioamatorii feroviari interesați a deveni membrii ai grupei naționale.

La aceasta consfătuire dorim să punem bazele grupei naționale și eventual să hotărîm o afiliere la FIRAC. În general FIRAC agreează afilierea unor grupe și nu a indivizilor izolați.

De asemenea trebuie să desemnăm un radioamator feroviar care să ne reprezinte la congresul FIRAC, care va avea loc la Batz-sur-Mer, în Franța, în perioada 13-17 septembrie 1990. Sperăm într-o colaborare cu FRR.

cu stima,

Brașov, 10.06.1990

Grădinaru Teodor - YO6BKG

P.S. Pentru corespondența :

Adresa :

Telefon : 921/10233 int. 3066

Grădinaru Teodor

3335

Str. De Mijloc, nr.43

3336

R 2200 - Brașov

3330

Am avut o senzație aparte cînd am reușit prima legătură cu o stație din portul Alert (Canada) situat la 450 mile de Polul Nord al cărui operator m-a informat că acolo temperatura este -45 C în timp ce la București erau +11 C. Peste o oră conversam cu un seic din Kuwait.

Un radioamator va putea găsi destul de ușor, dacă are puțină experiență,

un operator care să-i dea cu toată sollicitudinea informații cu privire la calitatea emișiei astfel ca să poată regla stația proprie.

Sportivii noștri au o remarcabilă prezență în competițiile internaționale unde au reușit rezultate de prestigiu culminînd cu titluri de campioni mondiali. De asemenea, printre români figurează detinatorii unora dintre cele mai invidiate diplome internaționale.

Reprezentanții noștri își fac simțită prezența mai ales în domeniul undelor scurte.

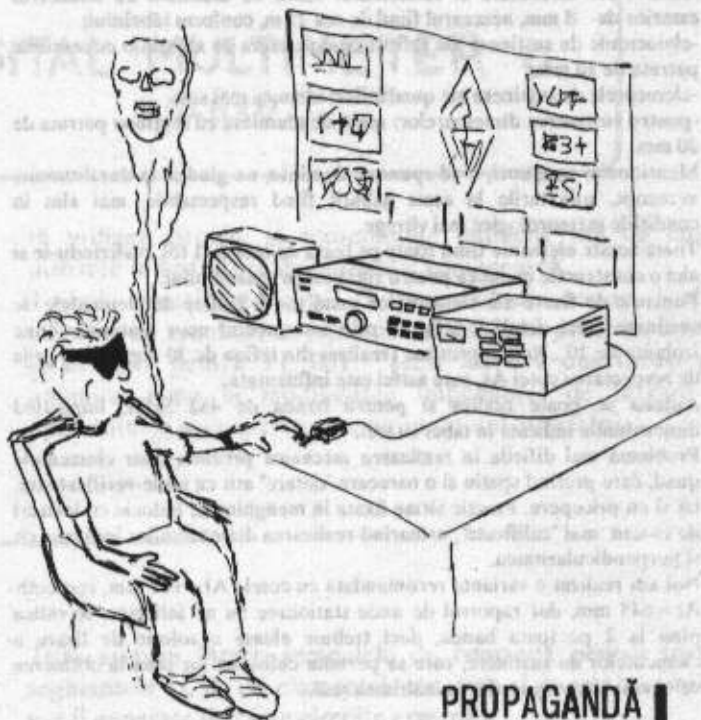
În cazuri de urgență și situații grave, radioamatorii români sau din mai multe țări organizează rețele de urgență reușind să salveze numeroase vieți omenești, ilustrare a solidarității și dăruirii radioamatorilor de pretutindeni.

Nu toți sportivii activează în domeniul undelor scurte. Unii își concentrează activitatea în domeniul construcțiilor radio, alții în telegrafie, în radiogoniometrie de amator, în unde ultrascurte și în ultima vreme în modurile radioimprimator, televiziune de amator etc.

De asemenea unii practică în paralel mai multe din aceste domenii în funcție de timpul și de energia de care dispun.

În încheiere trebuie știut că orice activitate sportivă în domeniul undelor radio trebuie autorizată. Pentru precizări adresate-vă celui mai apropiat Radioclub Județean sau Radioclub Municipal. Acolo veți afla și cum se poate deveni radioamator.

YO3DCO Victor Gelles

**PROPAGANDĂ
ANTIFUMAT!**

obs.

După cum am anunțat la QTC de aceeași problemă se preocupă și domnul Colicue Adrian YO2BV.

În continuare publicăm lista NETURI-lor organizate de FIRAC în SSB, cum și a frecvențelor pe care să obțin în frecvența în RTM.

Reamintindu-vă FIRAC este prescurtarea asociației ...de la denumirea completa din limba franceză :

FEDERATION INTERNATIONALE DES RADIO AMATEURS CHEMINOTS

În numerele viitoare ale revistei vom reveni cu alte amănunte referitoare la statutul și regulamentul de funcționare a FIRAC.

YO3APG

O antena eficienta in 2m.

DL7KM

De sase ani YO6KNY din amplasament fix (KN36BA) fara conditii deosebite de propagare in UUS (ES), realizeaza legaturi, teoretic imposibile, cum ar fi: Bucuresti, Ploiesti, Roman etc., cu aparatura "home made" destul de modesta, cu input de 12 wati si o antena SWAN reusita, cu SWR de 1,04...1,2 in toata banda de 144- 146 MHz. Toate incercarile au demonstrat, ca daca unul din corespondenti este ceva mai "dotat", sinu, posibile legaturi surpriza: YO3CHM (cu putere de 0,1 wati) a fost atit de surprins de chemarea noastra, ca... "mi-a cazut creionul din mina" a afirmat, dupa ce si-a pus din nou casca. Bineinteles, pretentiile au crescut, si s-a cautat imbunatatirea conditiilor de lucru, hotarindu-se realizarea unei antene si mai eficiente, fiind cea mai la indemina solutie.

DL7KM este recomandata cu cistig de 14 dB, cu radiatie in plan orizontal de 30 grade, iar in plan vertical de 18 grade, cu un raport fata-spate de 25 dB, alimentabila direct cu fider de 50-75 ohmi. Daca se realizeaza dubla, se mai poate astepta la un cistig suplimentar de 3 dB fapt ce justifica efortul material si fizic pretins.

In figura 1 este aratata antena DL7KM (desenat asa pentru simplitate), iar cu putina imaginatie si cu ajutorul fig.2. "vedem" si varianta dubla.

Intreg ansamblu trebuie sa fie la o inaltime de minimum 2,5 m, iar elementele corespunzatoare in acelas plan.

Pentru realizarea ei se recomanda urmatoarele materiale:

- elementele quad: sirma de cupru cu sectiunea de 16 mm patrati adica un diametru de 5 mm, necesarul fiind de doua bucati de 4200 mm (8 laturi de 520 mm, egal 4160 mm, diferenta de 40 mm fiind necesara pentru realizarea conexiunilor;
- elementele directoare si reflectoare: teava de aluminiu cu diametrul exterior de 8 mm, necesarul fiind de cca 21 m, conform tabelului;
- elementele de sustinere ale reflectoarelor: teava de aluminiu cu sectiune patrata de 10 mm;
- elementele de sustinere ale quadurilor: idem, ca mai sus;
- pentru sustinerea directoarelor: teava de aluminiu cu sectiune patrata de 20 mm.

Mentionam, ca atunci, cind spunem aluminiu, ne gindim la duraluminiu, nerecopt, solicitarile la acest gabarit fiind respectabile, mai ales in conditiile meteorologice mai vitrege.

Toate aceste elemente fiind fixate pe teava de otel de 1 tol, realizindu-se si aici o constructie metalica pentru rigidizarea ansamblului.

Punctele de fixare ale elementelor quad vor fi izolate de elementele de sustinere (vezi detaliul A-fig 2) prin intermediul unor materiale bune izolante de 10...30 mm grosime (realizat din teflon de 30 mm), avind grija de respectarea cotei Ar, care astfel este influentata.

Antena se poate realiza si pentru banda de 432 MHz, impartind dimensiunile indicate in tabel cu trei.

Problema mai dificila in realizarea mecanica prezinta doar elementele quad, care pretind spatiu si o oarecare "dotare" atit cu scule-verificatoare, cit si cu pricepere. Practic sirma fixata in menghina se intoaie cu lovituri de ciocan mai "calificate", urmarind realizarea dimensiunilor indicate, cit si perpendicularitatea.

Noi am realizat o varianta recomandata cu cotele $A1=105$ mm, respectiv $Ar=645$ mm, dar raportul de unde stationare nu ne satisface, se ridica pina la 2 pe toata banda, deci trebuie aleasa o solutie de fixare a elementelor de sustinere, care sa permita culisarea lor pina la obtinerea celui mai bun raport, dar la inaltimea reala!

Tabel cu dimensiunile antenei DL7KM pentru banda de 2 m

A1	300 mm	R1	31 055 "	D5	915	Ar	400
A2	300 "	D1	935 "	D6	910	Ar	600
A3	330	D2	930 "	D7	905	L1	1 740
A4	500	D3	925 "	D8	890	L2	1 200
A5	8x520	D4	920 "				

Alimentarea antenei se realizeaza direct cu cablu coaxial de 52- 75 ohmi conform fig.2, esential fiind ca cele doua bucati conectate la elementele quad sa fie egale intre ele ca lungime si sa coboare pe parti corespunzatoare ale quadurilor (ori amindoua pe partea stinga, ori amindoua pe partea dreapta), iar conexiunile sa se execute cu puncte calde la puncte calde.

Nu trebuie uitat, ca se recomanda foarte calduros o buna legatura de pamintare a catargului, precum si folosirea ajutorilor la montare-reglare cu calitati de cascador, cu luarea tuturor masurilor de securitate.

Succes !

YO6ADW

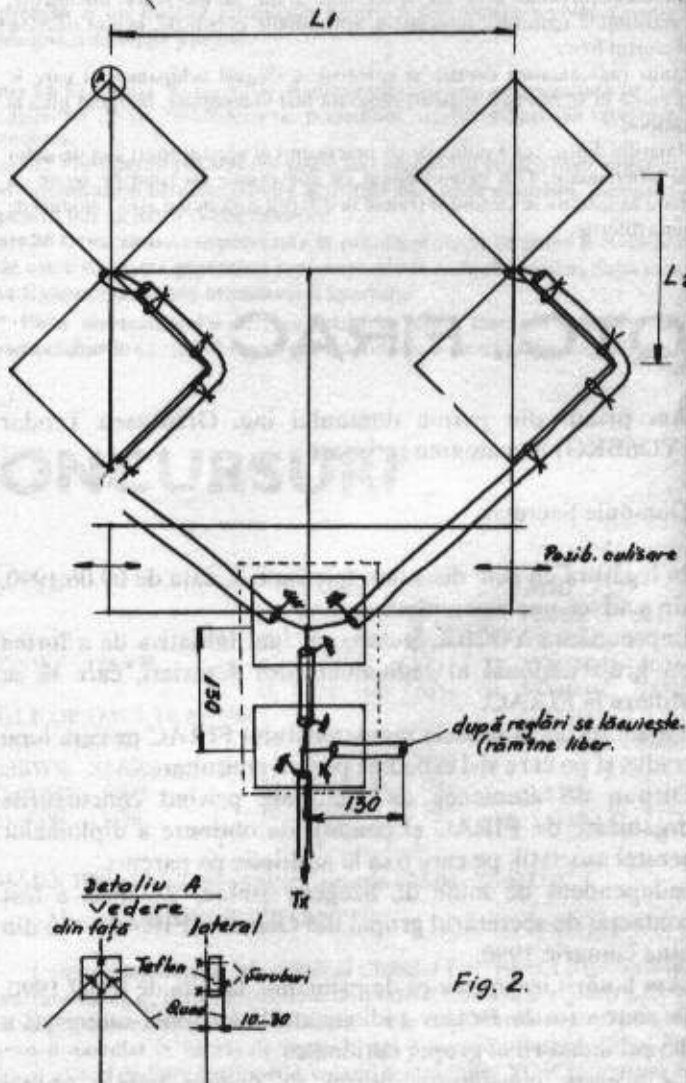
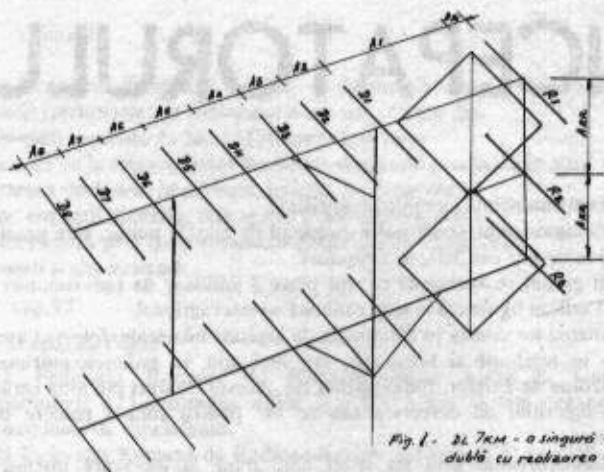
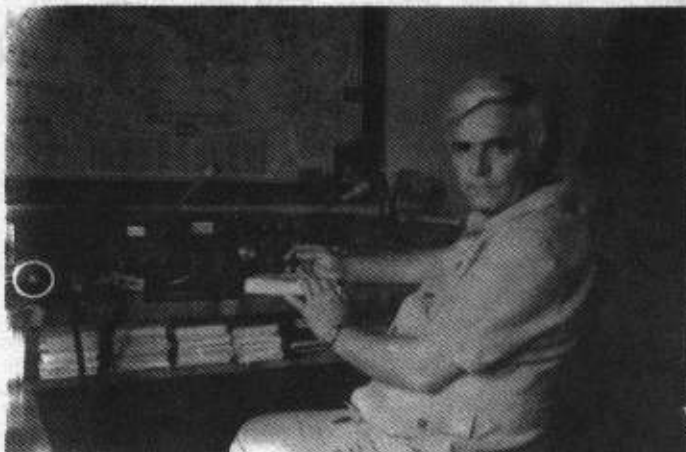
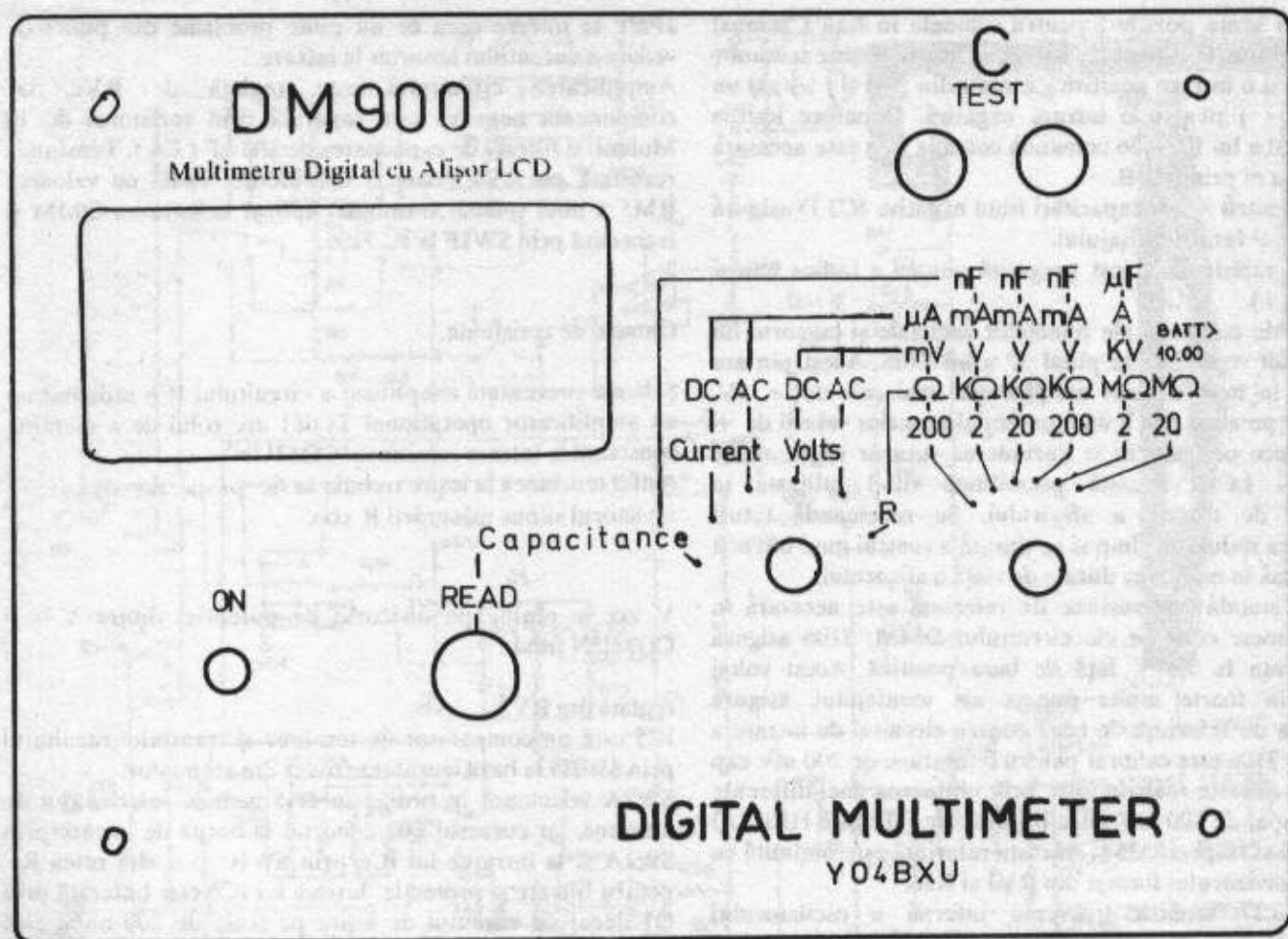

Fig. 2.

YO8BOI - ROMAN

Circuite de logică de voltmetru încorporată (7106 - cu afișaj LCD și 7107 - cu afișaj LED) au deja o largă răspindire în lume fiind constituite ca elemente de bază în majoritatea instrumentelor de măsură digitale.

Pornind de la un circuit Intel 7106, în dorința de a asigura un punct de plecare celor ce vor deveni posesorii unui circuit de acest tip sau similar (7107) produs de Microelectronica am pus la punct prezenta lucrare încercând

să utilizez circuite și componente indigene sau de largă utilizare în aparatura de fabricație românească.

Trebuie menționat faptul că personal am testat și alte circuite, cu rezultate acceptabile (BM 3900 pentru TL 084 și BA 741 pentru TL 081 - acest lucru a dus totuși pe anumite game la modificarea impedanței de intrare a aparatului și la creșterea consumului total al acestuia).

CARACTERISTICI

Elementul de baza al multimetrului îl constituie circuitul integrat "logica de voltmetru încorporată" tip 7106, circuit având o excelentă liniaritate, facilitată de autozero și ieșiri directe de comanda LCD pentru 3 1/2 digiți.

Consumul redus al aparatului face posibilă utilizarea unei singure surse de alimentare de 9 V (baterie) cu valoarea indicată la test.

PRINCIPIUL DE FUNCȚIONARE

Afișajul și elementele de comandă

Segmentele afișorului LCD sînt comandate direct de către CI 7106 (pinii 2-19 și 22-25) în legătură cu pinul 21 (back plane drive).

LCD se distruge la prezența unei tensiuni continue aplicată terminalelor, el indicînd numai atît timp cît va exista un defazaj de 180° între tensiunea de placă și segmentele de comandă.

7106 asigură intern semnalele de comandă pentru toate segmentele LCD, iar elementele de semn și puncte zecimale vor fi generate de către circuite externe.

Elementele de comandă pentru punctele zecimale sînt asigurate de circuitele IC2 C, D și IC3 D. Acestea sînt circuite de tip SAU - EXCLUSIV cu două intrări și sînt comandate de către pinul 21 a lui 7106 și tensiunea aplicată prin comutatorul de game.

Tabela de adevăr a circuitelor de tip SAU - EXCLUSIV arată că aplicînd pe o intrare semnalul generat intern de către 7106 pe pinul 21 producem o ieșire inversată a acestui semnal (segment ON) asigurînd pentru cealaltă intrare o stare logică 1.

SW2D activează punctul zecimal corespunzător poziției de măsură.

Indicarea polarității este asigurată de către circuitele IC3 A,B,C. Semnalul de pe pinul 20 al IC 7106 poate fi utilizat direct pentru comanda semnalului (-), adică ieșirea este activată pentru orice semnal care nu este în fază (semnal negativ aplicat la intrarea lui 7106) sau inhibat (eventual

comandat semn pozitiv) pentru semnale în fază (semnal pozitiv aplicat la intrare). Totuși, se poate obține semnul (-) pentru o intrare pozitivă (format din (-) și (:)) și un semn (-) pentru o intrare negativă. Deoarece ieșirea pinului 20 a lui IC 7106 comandă coloana (:) este necesară inversarea ei prin IC3 B.

Ieșirile pentru AC și capacități fiind negative IC3 D asigură blankarea și fazarea afișajului.

Scala de rezistente a fost pregătită pentru a indica numai coloana (:).

Intrările de comanda ale punctelor zecimale și cursorul lui SW1G sînt conectate la pinul 37 a lui 7106. Acest pin are asigurat în mod normal un potențial mai mic de + 5V. Prezența pe acest pin a unei tensiuni superioare valorii de + 5V va duce obligatoriu la aprinderea tuturor segmentelor afișorului LCD, această posibilitate fiind utilizată în procesul de testare a afișorului. Se recomandă totuși acționarea redusă în timp și ca durată a acestui mod intrucit este redusă în mod grav durata de viață a afișorului.

O sursă stabilă de tensiune de referință este necesară în multe puncte comune ale circuitului DMM. 7106 asigură permanența la 2,8 V față de bara pozitivă. Acest voltaj utilizat în foarte multe puncte ale montajului, asigură tensiunea de referință de bază pentru circuitul de intrare a lui 7106. 7106 este calibrat pentru o tensiune de 200 mV cap de scală, aceasta realizându-se prin obținerea unei diferențe de potențial de 100 mV între intrările de referință HI și LO (pinii 36 și respectiv 35). Aceasta referință este obținută cu ajutorul divizorului format din RV1 și R26.

C9 și R27 setează frecvența internă a oscilatorului încorporat în 7106 în timp ce C7 și R25 rezolvă problemele de "polaritate" și "auto-zero".

Gamele de tensiune și curent continuu

SW1 este comutatorul de funcții și cînd este setat pe CC cele cinci game de tensiune continue sînt selectate de comutatorul SW2B care este conectat la atenuatorul de intrare.

Impedanța de intrare este întotdeauna mai mare de 10 Mohmi și o precizie bună se obține utilizînd în întregul lanț rezistențe cu precizie de 1%.

Tensiunea selectată de cursorul comutatorului este transmisă prin SW1F și un rezistor de 1 Mohmi la pinul 31 IC 7106. Acest rezistor și un condensator la masă servește pentru a filtra orice zgomet și de a limita curentul transmis la intrarea lui 7106 dacă se aplică un supravoltaj.

Cu SW1 setat pe curent continuu, circuitul de intrare este trecut prin unul din cele 5 rezistoare de măsurare a curentului. Tensiunea maximă pe oricare din acestea este de 200mV cap de scală.

Gama de 2 A se conectează printr-o a treia bornă de pe panou deoarece o rezistență de contact a comutatorului de cîțiva miliohmi ar produce o eroare semnificativă.

Aparatul este protejat la supracurenți printr-o siguranță de 2 A plasată pe borna comună.

Gamele de tensiune și curent alternativ

Oricare gamă de curent alternativ este comutată printr-o capacitate de 10 nF în serie cu linia de intrare pentru a separa orice eventuală componentă continuă prezentă.

Semnalul este transmis prin atenuator, ca mai înainte și apoi prin SW1E la convertorul de curent alternativ.

Acesta este realizat cu IC4, un amplificator operațional cu

JFET la intrare ceea ce nu pune probleme din punct de vedere a curentului absorbit la intrare.

Amplificarea circuitului este reglată de RV2, iar componenta negativă este separată prin rezistorul de 10 Mohmi și filtrată de capacitatea de 100 nF (C4). Tensiunea rezultată pe RV2 poate fi considerată egală cu valoarea RM5 a unui semnal sinusoidal aplicat la intrarea DMM și transmisă prin SW1F la IC 7106.

Gamele de rezistente

Schema prezentată simplificat a circuitului IC6 utilizînd un alt amplificator operațional TL081 are rolul de a menține constantă la intrare tensiunea "COMUN".

Astfel tensiunea la ieșire trebuie să fie proporțională cu rezistorul supus măsurării R xxxx

V xxx se obține pe divizorul de potențial dintre V+ și COMUN fiind

reglată din RV3.

IC5 este un comparator de tensiune și transmite rezultatul prin SW1D la baza lanțului rezistor din atenuator.

SW2A selectează în ordine inversă gamele selectorului de tensiune, iar cursorul este conectat la borna de intrare prin SW1A și la intrarea lui IC6 prin SW1C și o altă rețea RC pentru filtrare și protecție. Ieșirea lui IC6 este buferată prin Q1 deoarece curentul de ieșire pe scala de 200 ohmi este foarte mare și este transmisă apoi la celălalt capăt a lui Rxxxx prin SW1B.

Tensiunea de OFFSET a amplificatorului operațional este adusă la zero prin RV4, dar cu toate acestea un mic OFFSET de la zero există pe scala de 200 ohmi datorită rezistențelor de contact ale comutatoarelor și a siguranței de la intrare.

Tensiunea de ieșire proporțională cu Rxxxx este atenuată de aproximativ 100 de ori și aplicată intrării lui 7106 prin SW1F.

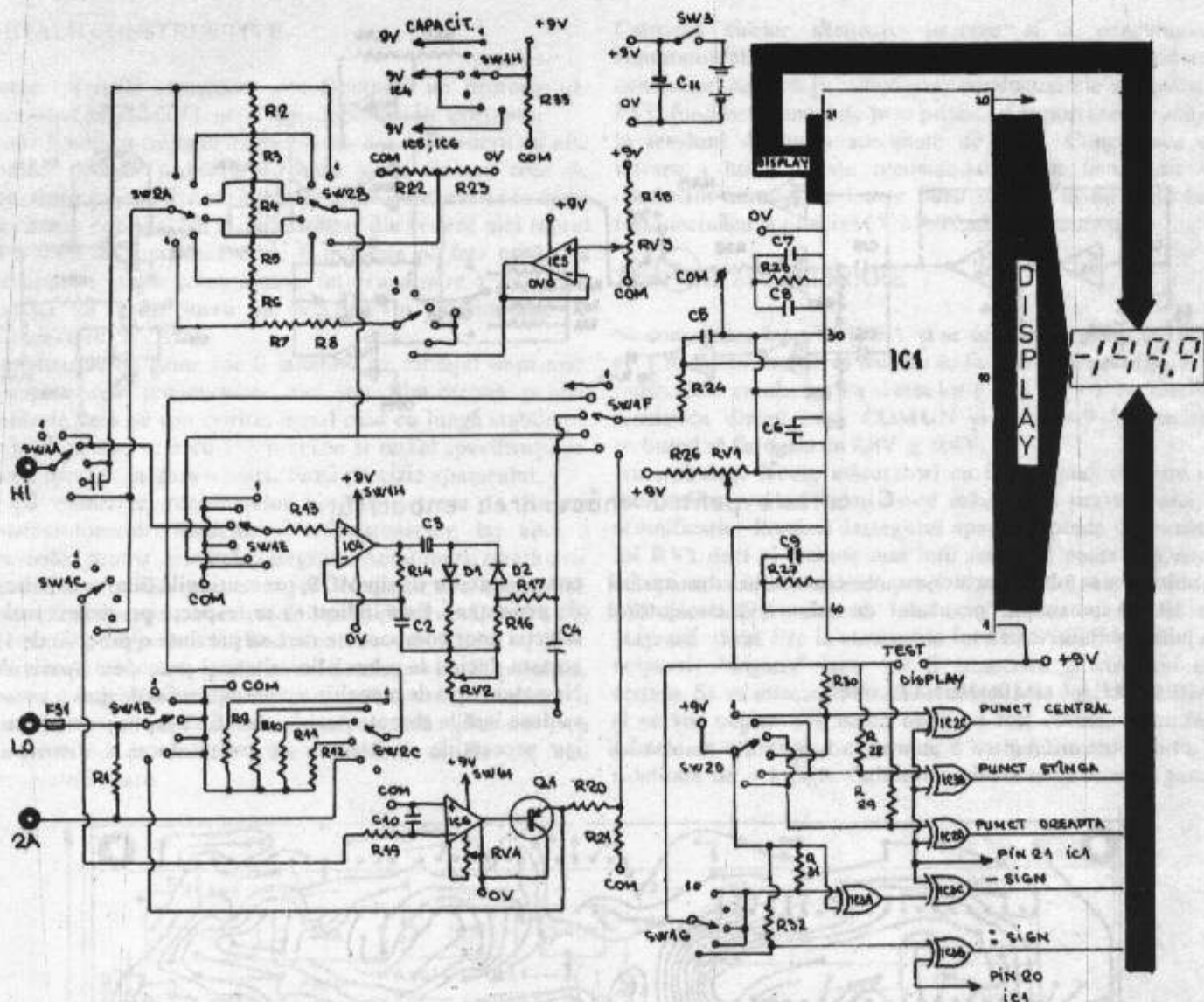
Test Baterie

Poziția nefolosită a lui SW2 pe scala de CC aduce de la divizorul de potențial dintre COMUN și borna negativă a bateriei (0V), o tensiune de comanda la intrarea lui 7106, care deși neproporțională, asigură printr-o alegere optimă a rezistențelor din divizor, o citire de 10.00 atunci cînd tensiunea bateriei a scăzut sub 7 V, peste această valoare citirile fiind ne semnificative datorită tensiunii de referință de 2,8 V.

Gamele de capacități

Folosind un circuit simplificat, dacă Vxxx se leagă la Vxxx atunci Vxxx va fi egală cu tensiunea COMUN deoarece amplificatorul operațional lucrează ca un comparator. Rezultă că Cxxx este complet descărcată.

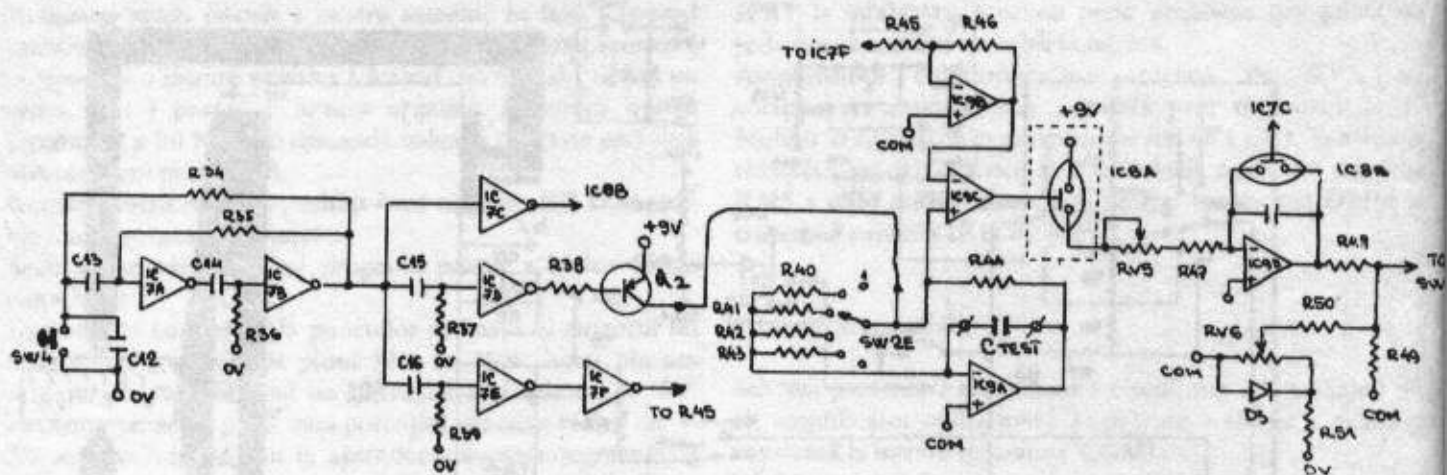
Dacă Vxxx este brusc adusă la o valoare pozitivă, ieșirea va crea o rampă negativă cu o frecvență determinată de GAMA DE REZISTENTE și de Cxxxx, iar pentru o anumită gamă R timpul necesar pentru a atinge o valoare

Schema de principiu a DMM excluzind circuitele pentru măsurarea capacității

negativă dată este determinat de și proporțional cu C_{xxx} . În practică pentru IC9 se utilizează un quadruplu amplificator operațional JFET de tip TL084. Prima poartă este integratorul descris anterior alcătuit cu IC9A, iar restul porților lucrează în conjunctură cu Q2 închis, ieșire și intrarea fiind combinate de către rezistorul de game selectat prin SW2E. IC7 conține șase inversoare CMOS care produc semnale de temporizare. IC7A și B formează un monostabil trigerat prin apăsarea lui SW4, amplificatorul operațional va descărca C_{xxx} ca mai sus. IC8 este un comutator analogic CMOS de tip 4016 care în stare normală are ambele porți închise. IC9D este un alt integrator care datorită impedanței foarte mari de intrare a lui TL084 precum și curenților reziduali reduși ai lui 4016 va menține o tensiune pe C17 pentru încă câteva secunde. Când se apasă READ ieșirea lui IC7B trece în stare "jos" fără să afecteze IC7D și E, dar provocând "urcarea" ieșirii lui IC7C, deschizând astfel IC8B, scurtcircuitând capacitorul și facind ca ieșirea amplificatorului operațional să fie egală cu tensiunea COMUN. La sfârșitul perioadei monostabile C17 va fi complet descărcat și ieșirea IC7B urcă în stare "sus" închizând la rindu-i IC8B. Simultan IC7D coboară în "zero" deschizând pe Q2 și conectând astfel rezistorul de gama la

bornă pozitivă, facind ca ieșirea lui IC9A să treacă în front negativ. IC7E forțează "sus" ieșirea lui IC7F și face ca ieșirea IC9B (care a fost anterior la "V +") să devină negativă față de borna COMUN, cu o valoare determinată de rezistorii R45 și R46. Aceasta tensiune este un multiplu exact al tensiunii dintre COMUN și V + și se transmite la intrarea neînversoare a lui IC9C care este un comparator. Deoarece intrarea neînversoare este adusă de la ieșirea lui IC9A care continuă să facă frontul negativ, ieșirea lui IC9C devine pozitivă, pornind pe IC8A, prin urmare conectind intrarea lui IC9D la borna V + printr-o rezistență. Astfel ieșirea lui IC9D va genera un front negativ. Toate acestea se petrec în intervalul de câteva microsecunde de la sfârșitul perioadei monostabilului. După un timp ieșirea lui IC9A va deveni mai negativă decât IC8A și izolează complet intrarea lui IC9D. Tensiunea pe ieșirea lui IC9D este proporțională cu valoarea lui C și va descărca numai prin scăpări (curenți de fugă). Aceasta tensiune este transmisă prin intermediul unui atenuator la SW1F și apoi la IC 7106. Deoarece IC9 este un quadruplu amplificator operațional nu este necesară asigurarea OFFSET-ului, așa că un curent negativ este transmis atenuatorului pentru a anula orice OFFSET.

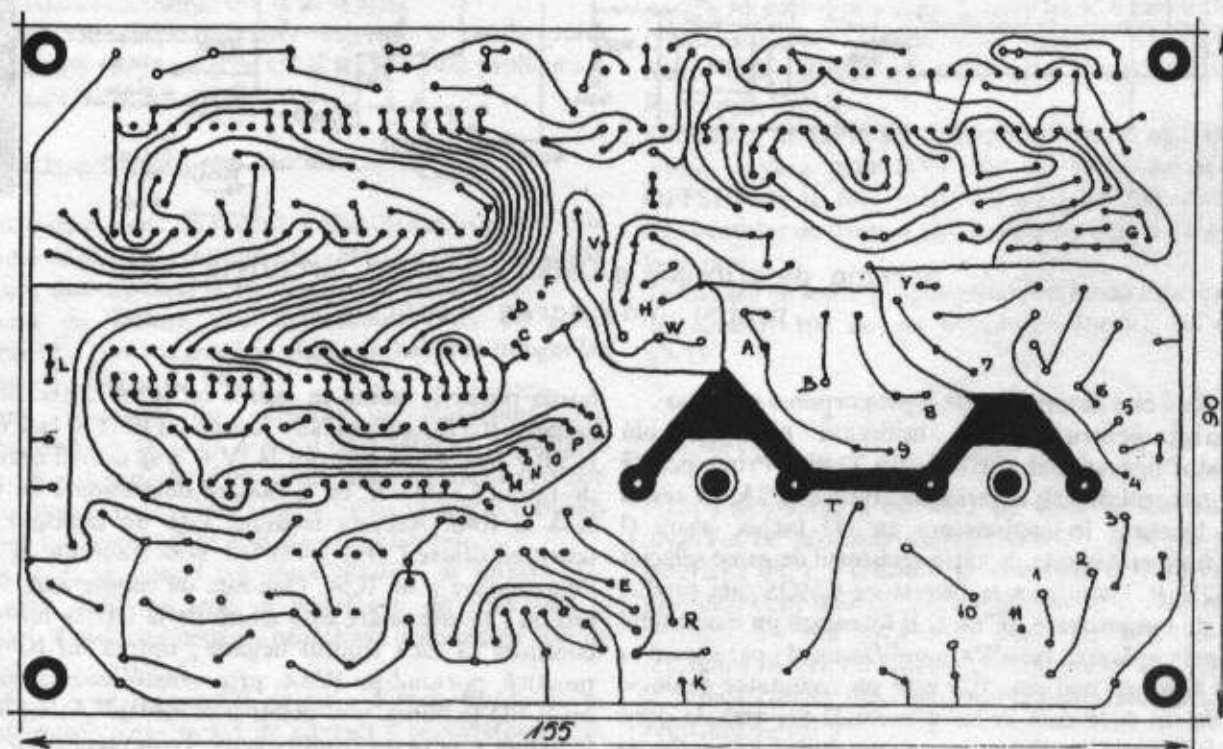
Circuitele pentru măsurarea capacității

Calibrarea se obține prin ajustarea curentului adus intrării lui IC9D în timpul perioadei de măsurare, cu ajutorul semireglabilului RV5.

ALEGEREA COMPONENTELOR

Trebuie acordată o atenție deosebită manevrării

componentelor de tip MOS, precauțiunile fiind cele indicate de proiectant. Este indicat să se respecte precizia cerută la selecția unor componente care să prezinte o precizie de 1%, aceasta ducând la o bună liniaritate și precizie a aparatului. Ne putem lipsi de o poziție a comutatorului de game, aceasta va duce însă la absența poziției de TEST fapt care dacă nu se iau precauțiile de rigoare ar putea duce la distrugerea

Cablajul imprimat (fața placată)

recomandată folosirea pinilor de conexiune (soclu) și nu lipirea afișorului intrucit din recomandările de baza a acestora o temperatură de peste 60°C duce la distrugerea sa. Manevrarea acestuia la introducerea în soclu va fi făcută cu toate precauțiunile de rigoare fiind foarte sensibil la șocuri mecanice, și este necesară totodată protecția acestuia la atingerea sa directă de către razele soarelui chiar și pentru intervale de timp reduse.

aparaturii prin descărcarea excesivă a bateriei de alimentare. Se indică montarea și alegerea cu multa grija a componentelor intrucit o depanare (înlocuire) a acestora devine foarte dificilă după montarea și calibrarea comutatoarelor.

Partea cea mai deosebită a acestei aplicații o constituie montarea afișorului. Trebuie verificat cu foarte mare atenție afișorul și condițiile de fixare intrucit o defectiune accidentală a acestuia face imposibilă folosirea sa. Este

DETALII CONSTRUCTIVE

Toate referirile urmatoare sint făcute la un prototip, ele acceptind modificări funcție de componentele existente.

Poate fi utilizat cablajul dublu placat, dar acest lucru nu este absolut necesar proiectia de **bază** avind extrase cose de conexiune pentru fire săritoare **in toate** punctele unde acest lucru este necesar. Nu trebuie **scăpat** din vedere nici faptul ca o serie de componente vor fi montate pe fața cablajului (afișor, comutatoare, intrerupătoare), deci este necesar ca acest lucru sa fie luat in considerație la reprojectarea acestuia.

Rezistoarele de game vor fi montate pe cablajul imprimat. Componentele recomandate aici sint film-carbon pentru punctele care nu sint critice, metal oxid cu lungă stabilitate termică pentru cele cu 1% precizie si restul specificațiilor. Acest lucru va asigura o foarte bună precizie aparatului.

După montarea rezistențelor se poate trece la fixarea condensatoarelor, diodelor și tranzistoarelor, iar apoi a soclurilor pentru circuitele integrate. Acest lucru este foarte recomandat in vederea protecției circuitelor și a aparatului. Se vor fixa apoi pe partea placată pinii pentru afișorul LCD precum și pinii pentru firele săritoare.

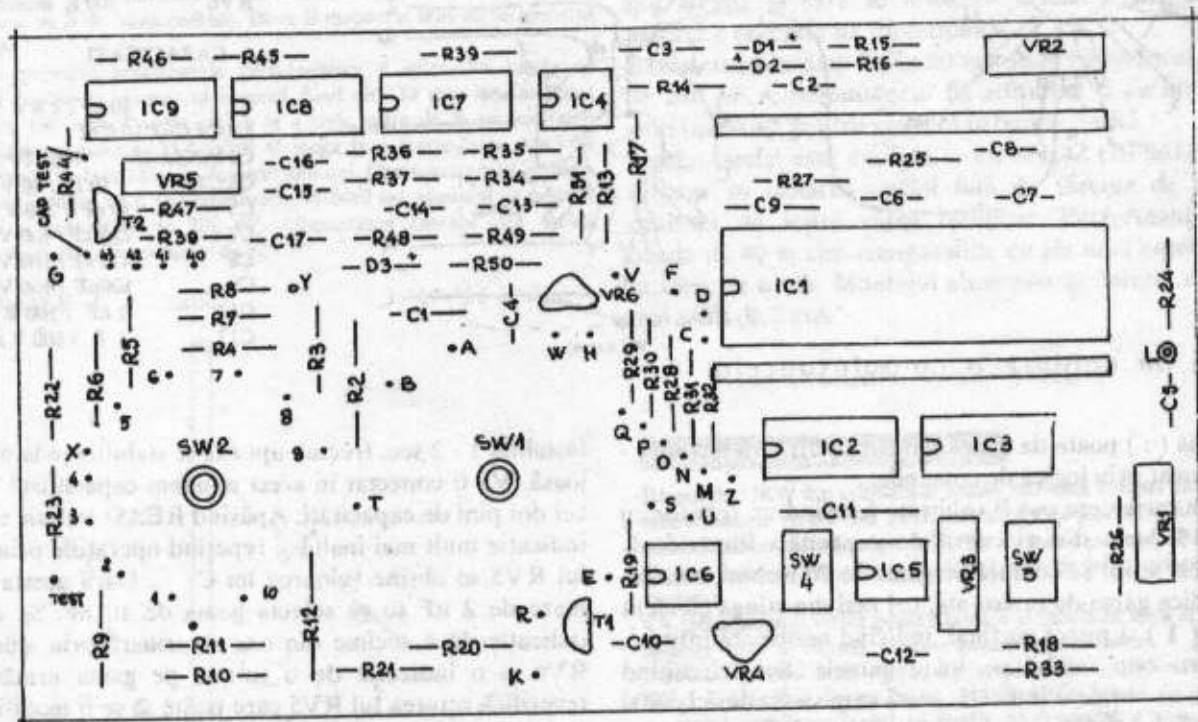
Inainte de montare comutatoarele alese vor fi pregătite pentru a indeplini funcțiunile cerute din punct de vedere al contactelor pe care acestea le efectuează, precum și a rezistențelor de contact care trebuiesc să fie cit mai apropiate de zero.

Cablarea firelor săritoare precum și a conexiunilor comutatoarelor este indicată să fie efectuată utilizind conductor cu izolație siliconica, conductoarele cu izolație PVC fiind nerecomadate prin proasta comportare a izolației la tensiuni de lucru apropiate de 1KV. Conexiunea de intrare a lui IC1 este recomandat să fie făcută cu un conductor ecranat de foarte bună calitate avind conectata tresa metalica la punctul COMUN adiacent acestuia.

TESTARE SI CALIBRARE

Se conecteaza bateria de 9 V și se selectează gama de 20 V cc. Consumul de curent trebuie sa fie sub 5 mA și afișajul să indice 0.00 cu alternarea semnelor (+) și (-). Se verifică tensiunea dintre bara COMUN și bara +9 V, aceasta trebuind să fie egală cu $2,8V \pm 0,4V$.

Nu trebuiesc făcute măsuratori cu DMM pină cind nu se face calibrarea acestuia, aceste măsuratori neavind nici o semnificație. Precizia intregului aparat depinde de setarea lui RV1 deci el trebuie mai intii setat. El poate fi ajustat comparativ cu un etalon de precizie cunoscută sau folosind o pilă (celulă) standard. Indiferent de metoda aleasă se atașează două fire la cursoarele lui SW1 A si B "pozitiv" si respectiv "negativ" care vor fi conectate la circuitul de testare. Se va selecta în mod corect gama de curent continuu și se vor obține 1% acolo unde au fost cerute, comutind gamele se vor obține o zecime, o sutime din valoare cu o fidelitate de +1 digit. Calibrarea ideală se va face pe gama

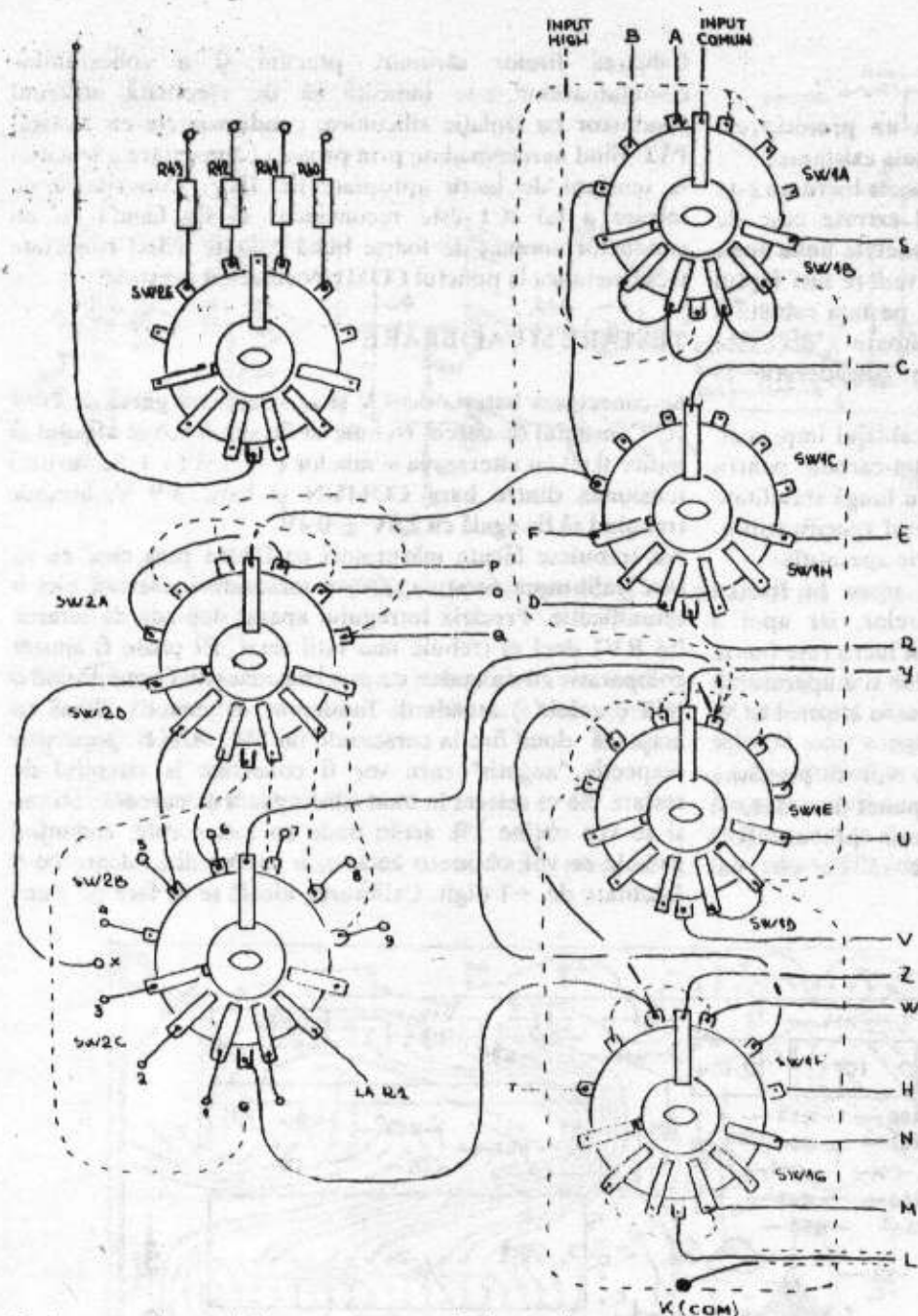
Amplasarea componentelor

de 200 mV întrucât aceasta nu implică atenuatorul, dar acest lucru nu este prea ușor. Trebuiesc verificate cât mai multe game cu puțință pentru a se asigura precizia necesară.

Gamele de curent pentru curent continuu trebuiesc de asemenea verificate trebuind să aibă o precizie înaltă. **REȚINETI** că șuntul de 2 A nu a fost încă conectat.

Gamele de curent alternativ pot fi de asemeni reglate printr-o metodă de comparație, preferabil pornind de la un

transformator de tensiune joasa sau ideal un generator de semnal. Curba de răspuns trebuie sa fie bună in tot spectrul audio, dar aceasta nu a fost cu precizie măsurată. La fel ca mai înainte potențiometrul RV2 (de data aceasta) se va ajusta pină la indicația dorită. La comutarea in jos a gamelor indicația poate varia cu 10% datorită rectificatorului, deci aparatul nu va fi folosit la astfel de indicații. Nu trebuie să existe indicație de polaritate pe gamele de curent alternativ,

Schema de cablare a comutatoarelor

dar coloana (:) poate da ocazional flash-uri fără intrare (-) fiind blankat prin logica de comanda.

Gamele de rezistențe pot fi calibrate folosind un rezistor cu precizie 1%, cele din circuitul de capacități fiind ideale pentru acest scop. Se comută pe gama de 20 Kohmi, coloana (:) va indica gama de rezistențe, cel mai din stînga element va indica (1) și punct zecimal, indicînd rezistență infinită. Acest lucru este valabil pe toate gamele. Scurtcircuitînd intrările se va obține o indicație joasă care va fi adusă la 0.00 cu ajutorul lui RV4. În acest moment se introduce un rezistor de 10 Kohmi - 1% și se ajustează RV3 pînă la o indicație de 10.00. Comutînd gamele trebuie obținut 1.00 și 0.1. Se verifică cu alte rezistențe corectitudinea afișării. Pe gama de 200 ohmi se va obține o diferență mică față de "ZERO" aceasta datorîndu-se firelor și contactelor comutatorului, nu va depăși în general 0.5 ohmi, dar oricum acest lucru va trebui luat în considerație în timpul măsurătorilor efectuate pe gamele de rezistențe joase.

Pentru a calibra gamele de capacități sînt necesare două capacități de 1 nF și de 10 nF de bună calitate, preferabil polystyren sau mică argintată. Indicația trebuie să fie

instabilă 1 - 2 sec. trecînd apoi să se stabilizeze la o indicație joasă. Va fi conectat în acest moment capacitorul TEST pe cei doi pini de capacități. Apăsînd READ trebuie să apară o indicație mult mai înaltă și repetînd operațiile prin reglarea lui RV5 se obține valoarea lui C. Dacă acesta este mai mare de 2 nF se va selecta gama de 10 nF. Se comută o indicație de o zecime din cea anterioară prin ajustarea lui RV6 și o indicație de o sutime pe gama următoare. Se reverify setarea lui RV5 care poate să se fi modificat puțin și din nou RV6. Acest reglaj asigură o bună liniaritate pe toate gamele totuși pe gamele inferioare va apare o indicație OFFSET de 3 - 4 fără un capacitor de test, dar indicațiile de capacități pot fi luate în considerație pînă la 10 pF ignorînd acest OFFSET.

Toate gamele trebuie verificate riguros înainte de folosirea aparatului pentru a descoperi eventualele defecte sau incorectitudini.

Starea bateriei poate fi verificată comutînd pe gama de tensiune continuă și SW1 în sensul acelor de ceasornic pînă la capăt. Rețeaua rezistivă a fost astfel aranjată încît să asigure o indicație de 10.00 pentru 7 V, valoare sub care

LISTA DE COMPONENTE

REZISTENȚE

R1	0,1 ohmi	1%
R2,R40	10 Mohmi	1%
R3,R41	1 Mohmi	1%
R4,R42	100 Kohmi	1%
R5,R43	10 Kohmi	1%
R6,R9	1 Kohmi	1%
R7	110 ohmi	1%
R8	1,0 ohmi	1%
R10	100 ohmi	1%
R11	10 ohmi	1%
R12	1,0 ohmi	1%
R13,R19,R24,R28		
R29,R30,R31,R32	1 Mohmi	5%
R14,R37	10 Mohmi	5%
R15	10 Kohmi	5%
R16,R18,R21,R47,R49	10 Kohmi	2%
R17,R36,R39,R50	4 Mohmi	5%
R20,R48	100 Kohmi	2%
R22	1 Kohmi	5%
R23	39 Kohmi	5%
R25	47 Kohmi	2%
R26	24 Kohmi	2%
R27,R34,R44,R46	100 Kohmi	5%
R33	2K2	5%
R35	470 Kohmi	5%
R38,R51	47 Kohmi	5%
R45	150 Kohmi	5%

POTENTIOMETRI

RV1	1 K	multitur
RV2,RV3,RV5	10 K	multitur
RV4	10 K	miniatura
RV6	100 K	miniatura

CAPACITĂȚI

C1	10 nF / 2 KV
C2,C4,C6,C10,C12	
C14,C15,C16	100 nF / 100 V
C3,C11	10 F / 16 V
C5	10 nF / 100 V
C7	220 nF / 100 V
C8	470 nF / 100 V
C9	100pF / 100 V
C13	1 nF / 100 V
C17	1 F / 100 V nepolarizat

instrumentul va indica eronat datorită funcționării incorecte, fiind necesară înlocuirea bateriei, pentru valori superioare acesteia indicația aparatului la TEST fiind nesemnificativă.

În speranța că prezentarea caracteristicilor tehnice ale aparatului vor convinge de la sine, doresc succes în realizarea celor ce vor dori abordarea prezentei lucrări.

SEMICONDUCTORI

IC1	7106
IC2,IC3	MMC 4070
IC4,IC6	TL 081
IC5	741
IC7	MMC 4069
IC8	MMC 4016
IC9	TL 084
Q1,Q2	BC 254
D1,D2,D3	1N4148

DIVERSE

LCD 3 1/2 Digi	1 buc.
Soclu 40 pini	2 buc.
Soclu 14 pini	5 buc.
Corp sig. 2 A	1 buc.
Borne de panou	5 buc.

COMUTATOARE

SW1	4 galeti 2 x 6 pozitii
SW2	3 galeti 2 x 6 pozitii
SW3	intreupator
SW4	microcontact

Antena verticala multiband

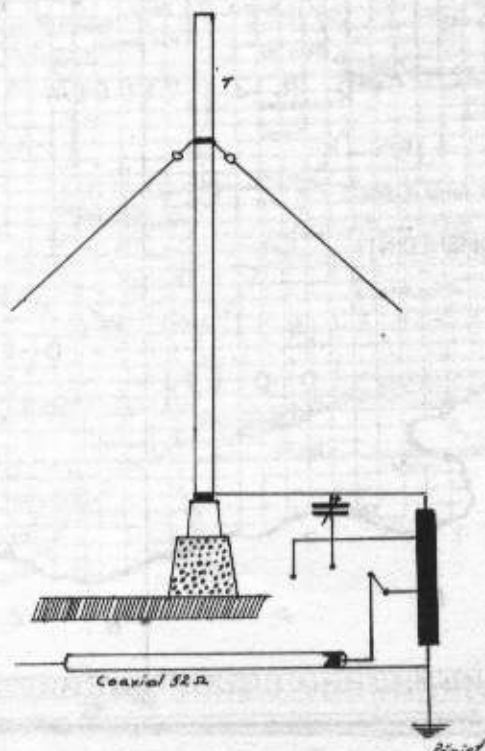
Redau mai jos după cartea "L'EMISSION ET LA RECEPTION D'AMATEUR" autor R. Raffin (F3AV) o antena verticală care lucrează în benzile de 3,5, 7 și 14 MHz.

Antena propriu zisă este construită dintr-o teavă galvanizată T având diametrul de 100 mm și lungimea de 12 m. Aceasta teavă este fixată pe un suport izolator din portelan etc. fixat la rîndul lui în beton. Teava este menținută verticală de 3 ancore făcute din sîrmă galvanizată de 2 mm fixate la o înălțime de aproximativ 2/3 din înălțimea tevei. Aceste ancore sînt izolate imediat de teavă cu izolatori de portelan. Izolatorii sînt legați pe urma din 3 în 3 m. Alimentarea antenei se face prin intermediul unui circuit special cu comutator pentru benzile de 3,5, 7 și 14 MHz. Comutatorul va fi de bună calitate. El va fi manevrat manual cu ajutorul unui buton.

Bobina L prezintă următoarele caracteristici: 9 spire din cupru cu diametrul de 06mm, diametrul bobinei fiind de 150 mm iar lungimea bobinei tot 150 mm. Prizele se iau la a treia spira de la extremitățile bobinei. Capatul inferior al bobinei se leagă la o foarte bună priză de pămînt care se va face chiar la piciorul antenei. Condensatorul C utilizat în banda de 7 MHz va fi un condensator variabil sau ajustabil cu izolație aer avînd o capacitate de 200 pF. Alimentarea antenei este făcută printr-un cablu avînd impedanța de 52

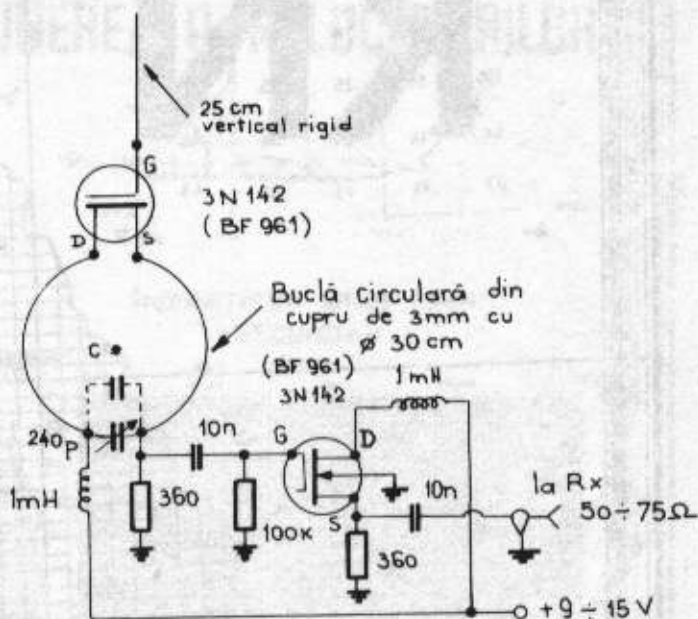
YO2ALK

Sebis

ANTENA ACTIVĂ

Recepția benzilor inferioare de 40 m și 80 m cu o antenă activă de mici dimensiuni, portabilă, este posibilă cu montajul prezent alături. Antena este cu un Q relativ

scăzut lucrînd acordat pe o singură bandă. Bagheta verticală rigidă de 25 cm este cuplată cu bucla printr-un FET 3N142 sau BF961 la care se folosește numai o singură grila și asigură o recepție unidirecțională.

Bucula este acordată fin în 80 sau 40 m cu ajutorul trimerului de 240 pF. Condensatorul fix adițional C cu mică se alege prin încercări pentru acordul în banda dorită.

Ieșirea buclei este cuplată la alt 3N142 (BF961) utilizat ca repetor în izolarea buclei față de sarcina de 50 ohmi a cablului de ieșire către receptor. Performanțele pentru banda de 40 m sînt comparabile cu ale unei antene verticale în sfert de undă. Montajul alimentat la baterie nu consumă mai mult de 2 mA.

ing. Colanati Cristian - YO4UQ

Toruri de ferita pentru A 412

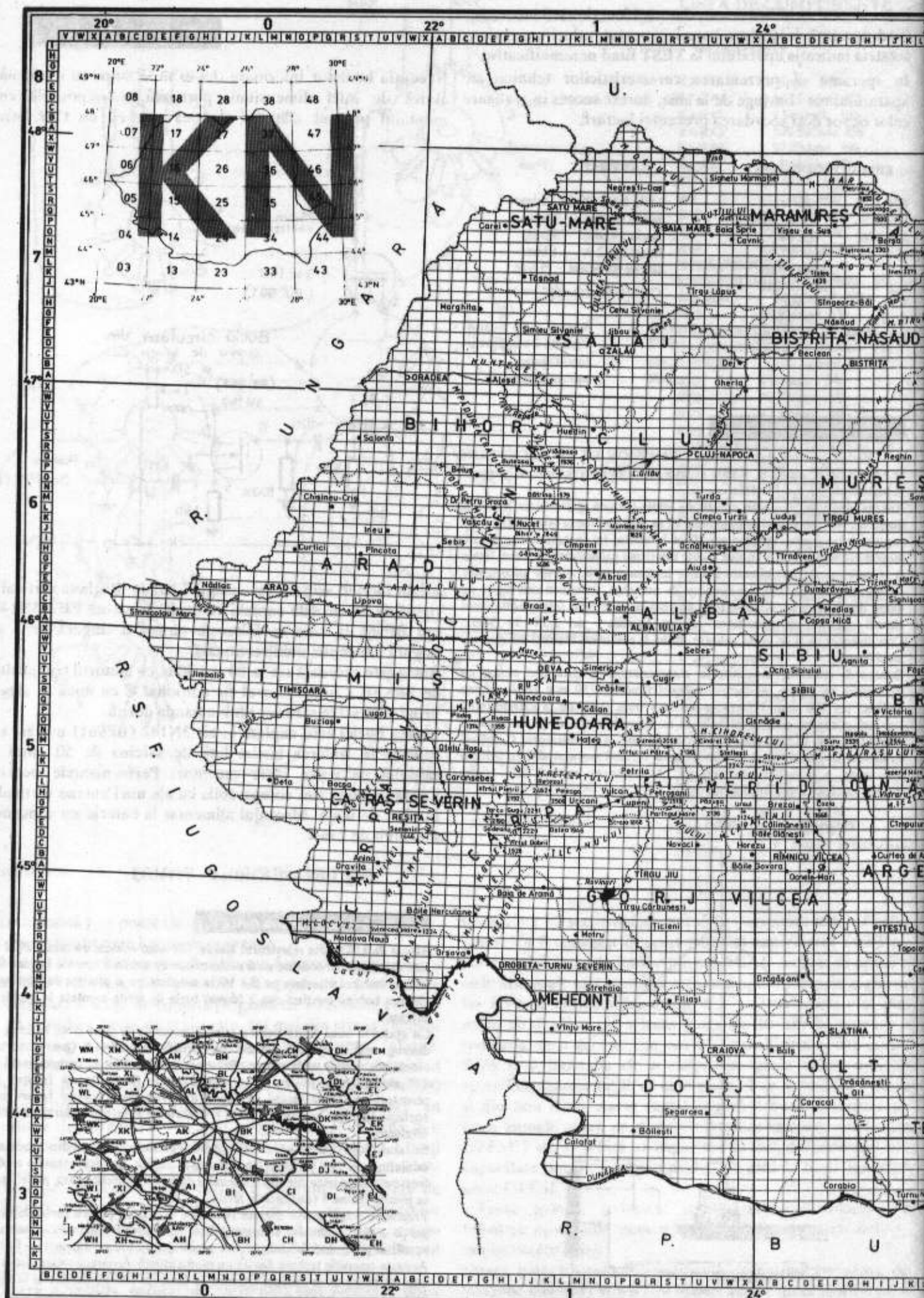
Blocul de UKW din televizorul Rubin 102 este echipat cu tubul 6N3P și este detașabil. El conține un transformator de medie frecvență format din (două) bobine acordate pe 8,4 MHz montate pe o placuță de pertinax. Fiecare bobină conține cite 2 (două) inele de ferita montate la capetele carcasei.

Cu ajutorul unui clește pentru tăiat, o surubelniță mică și un briceag se distrug cele 2 (două) bobine procurîndu-se astfel 4 (patru) toruri excelente pentru unde scurte. Personal le-am folosit în transceiverul A 412 cu rezultate foarte bune. Măsurătorile făcute la un institut de cercetări, confirmă faptul că banda de frecvență a acestor toruri este aproape identică cu a feritelor tip F 4 fabricate la Întreprinderea de ferite Urziceni.

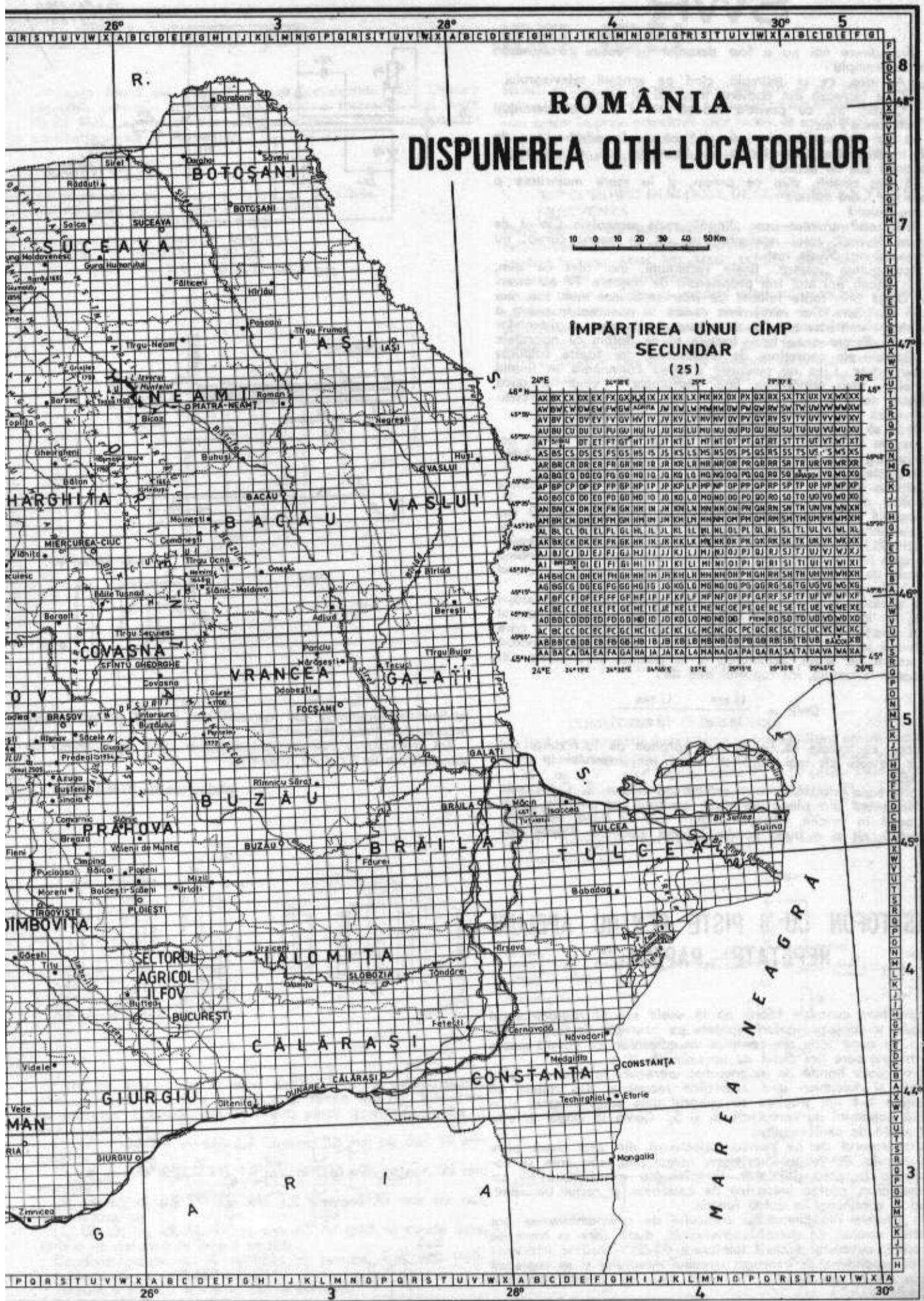
Se mai pot obține toruri din transformatoare de medie frecvență miniatură de 10,7 MHz tip "Mamaia" astfel: Se demontează media frecvență iar partea filetată a miezului de ferita se sectionează astfel încît să putem obține 1 (un) inel de ferita.

Practic se pune partea filetată (oala) cu degajarea pentru surubelniță în jos pe o piatră abrazivă și apăsînd ușor cu degetul frecăm oala cu mișcări rectilinii pînă cînd fundul oalei se tocește, obținînd 1 (un) inel de ferita. Această operație trebuie făcută cu multă atenție deoarece există riscul ca oala de ferita să se spargă. Oricum, în lipsa de alte posibilități și această metodă merita încercată.

YO3ABL

Carta generală a României

Cine dintre noi nu a fost deranjat de vecini cu întrebări ca de exemplu:

- Ai idee, ce se întâmplă, când pe ecranul televizorului...
- Cine lucrează din cartierul meu, că și aseară...
- Credeți că, cu această antenă nu o să mai deranjați televizoarele? etc.

Să nu mai vorbim de „sîrmele” căzute la pămînt, sau de GP-uri dispărute. Dar cînd ți se „bate” la ușa, și ești plecat de două zile de acasă?

Să fim cinstiți, știm ce putem, și în mare majoritate a cazurilor luăm măsuri.

Am testat!

Televizorul acordat ușor „lingă”, redă semnalele CW-ul de numai 5 wați, total inteligibil, iar cu un acord corect, nu sesizează nici 50 de wați!

Deci putem „contra” unele reclamații, mai ales că știm, că în ultimii ani mai toți proprietarii de aparate TV au încercat DX-ul prin toate felurile de intervenții mai mult sau mai puțin calificate. Dar rezolvarea constă în punerea la punct a etajelor – mai ales a celor de putere –, precum și a sistemelor radiante. Pentru acest lucru trebuie să ne dotăm cu aparatele și dispozitivele nepretinse de regulament, dar foarte călduros recomandate. Cine nu cunoaște puterea consumată în finalul stației – fără urmărirea unui instrument – chiar și dacă rețeaua cade la 180 volți? Dar cine poate afirma cu certitudine, că „pe această frecvență am un SWR de...”?

Deci, să ne facem un SWR – metru!

Alegem o schemă ieftină, care să ne satisfacă într-un domeniu larg de frecvențe, în cazul de față de la 3 la 150 MHz, care poate fi folosit și cu un QRP.

Schema electrică din figura 1 explică modul de funcționare cunoscut, nu este nimic deosebit.

Reglajul se efectuează cu o sarcină artificială de 50 sau 75 de ohmi, conectată la borna ANT și cu comutatorul K în poziția REF. Cu ajutorul lui P1 încercăm reglarea unui potențial zero (minim accentuat) la bornele instrumentului. Schimbînd bornele de intrare-ieșire, reglăm la potențial zero cu ajutorul lui P2. Cu această operație reglajul este terminat.

În exploatare la borna TX se conectează ieșirea din etajul final, iar la borna ANT se conectează antena. Cu comutatorul K în poziția -DIR, acționăm asupra potențiometrului P – care reglează sensibilitatea –, pînă ce acul instrumentului deviază la maxim pe scală. Schimbînd K în poziția REF, putem citi valoarea reflectată, iar raportul este de:

$$SWR = \frac{U_{REF}}{U_{DIR}} \cdot \frac{U_{DIR}}{U_{REF}}$$

valoare, ce trebuie să fie cît mai aproape de 1, rezultat dat de o deviere cît mai mică al acului instrumentului în poziția REF.

Construcția mecanică este arătată în figura 2. Cutia este confecționată din placă de sticlă cu folie pe ambele părți, cositorită în muchii, ceea ce asigură atît o bună stabilitate mecanică, cît și o bună conductibilitate electrică. Plăcile dis-

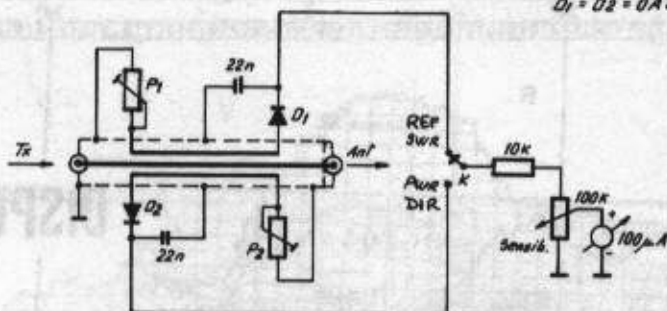

FIG. 1

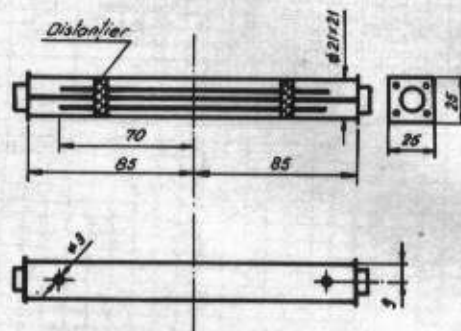
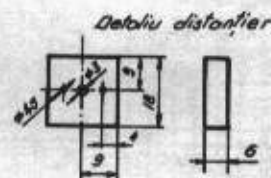

FIG. 2

tanțiere confecționate din material bun izolat (folosiți plexi), măresc stabilitatea mecanică.

Tot montajul a fost încorporat într-o cutie de aluminiu de dimensiunile de 17×80×80 mm.

prelucrare de YO6ADW

CASETOFON CU 8 PISTE PENTRU APELURI REPETATE „PAPAGAL”

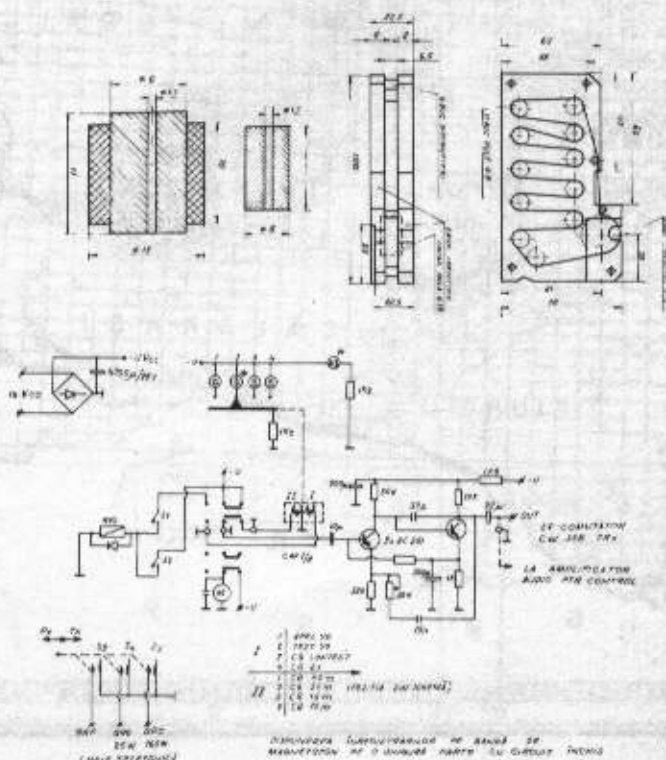
Este bine cunoscut faptul că în unele situații radioamatorul trebuie să lanseze apeluri repetate pe intervale de timp relativ mari. În acest scop am construit un casetofon cu casetă cartuş (cartridge) care are ciclul de aproximativ 10 s.

S-a folosit bandă de magnetofon antrenată în interiorul unei caseți și mecanica unui casetofon recuperat. De reținut că pozițiile 1-4 sînt stabilite cu ajutorul unui electromagnet și o camă acționată de contactele S₁ și S₂. Cama la rîndul ei este antrenată de axul volantei.

Comutatorul de pe panou, selectează din cele două piste ale capului de redare-imprimare, numai una, cea care se conectează la preamplificator. Înregistrarea am făcut-o pe un magnetofon, partea mecanică de casetofon și capul I/R rămînd în continuare în dublă funcție.

În limitele regulamentului traficului de radioamator se pot efectua apeluri de durată convenabilă, după care se trece pe recepție, cu ajutorul cheii telefonice S3-S5. Dacă a intervenit un corespondent, se întrerupe circuitul motorului și se cuplează cheia RX-TX pe poziția TX, dacă nu... se solicită din nou „PAPAGALUL”!

IOȘCA VIOREL – YO9FIN

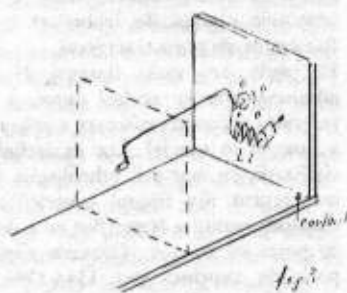
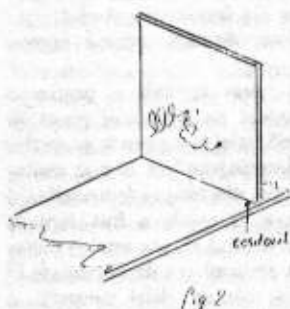
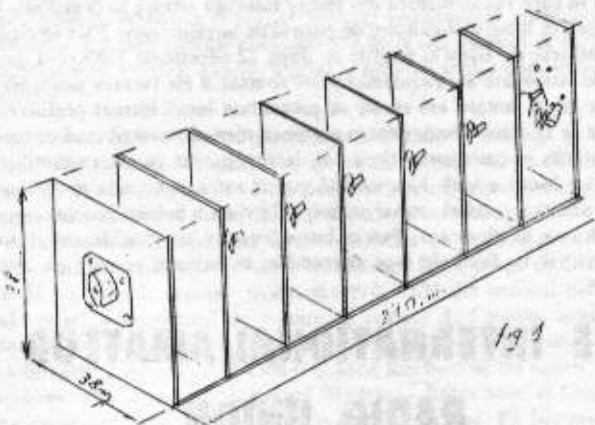

FILTRU TRECE JOS

Propun filtrul pe care îl prezint amatorilor YO. Urmare atenuării puternice a semnalelor având o frecvență mai mare de 31 MHz, nivelul acestora este mult redus, creindu-se condiții ca interferențele să fie reduse.

CARACTERISTICI :

- Impedanța de intrare și ieșire = 50 Ohmi.
- Atenuare la 3,5 MHz = neglijabilă.
- Atenuare la 30 MHz = 1 dB.
- Frecvența de tăiere 31 MHz.
- Atenuare maximă = 120 dB.
- Dimensiuni = 270 × 38 × 38 mm.

Filtrul se execută într-o cutie de sticlătextolit dublu placat, prin cositorire. Mai întâi se aduce la forma din fig. 1 în care se montează bobinele. Fig. 2 este o placă intermediară, fig. 3 este o placă terminală.

L1, L7 = 0,3 μH Cu EM 1,2 Carcasa 13 mm pe aer, 18 mm lungime.

L2, L6 = 0,45 μH Cu EM 1,2 Carcasa 13 mm pe aer, 25 mm lungime.

L3, L4, L5 = 0,5 μH Cu EM 1,2 Carcasa 13 mm pe aer, 30 mm lungime.

L1, L2, L3, L4, L5, L6, L7, se execută cu grijă la cotele date, fără a le deforma în timpul montării.

Condensatoarele vor fi cu mică cu tensiuni min. 500 Volți. Puterea TX maximă 500 Watti.

Terminale cât mai scurte la condensatoare.

Reglaje ulterioare nu sînt necesare.

YO9BRT

IDEI, IDEI

Stimați cititori, voi prezenta câteva idei care se pot utiliza în diverse aplicații electronice. O parte din aceste idei nu sînt neapărat originale, ele s-au născut în urma consultării unor reviste de specialitate sau în urma discuțiilor purtate cu diversi colegi de breaslă. Cîteva dintre ele se află încorporate într-o serie de echipamente electronice profesionale.

"UP" SI "DOWN" IN BLOCUL DE COMANDA A SINTEZEI DE FRECVENTA

Dupa cum se stie constructia unei sinteze de frecventa pentru un radioreceptor a fost foarte mult usurata prin aparitia circuitelor integrate produse in tara : MMC 381, MMC 382/383, MMC 384, DPU 1 si de existenta unui mare sortiment de circuite CMOS din seria 4000. Aceste circuite intr-o configuratie standard impreuna cu un bloc de afisare si comanda alcatuiesc un sistem care poate lucra controlat de un microprocesor sau in regim independent. In regim independent comanda numaratoarelor utilizate in sistem se poate face cu ajutorul unor taste "UP" si "DOWN" care inlocuiesc cu succes un tachogenerator care este mai greu de procurat la nivel de amator. In fig.1 este prezentata schema detaliata.

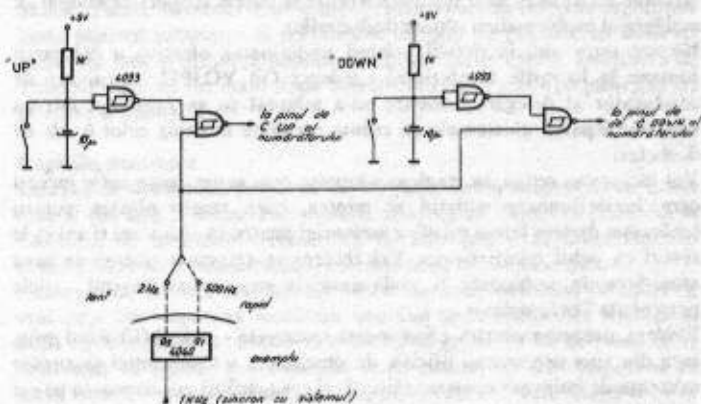

FIG 1

"COMUTATORI" ELECTRONICI

In fig.2 sînt prezentate doua scheme ce pot fi utilizate pentru comutarea unor tensiuni de lucru. Pentru fig. 2a la V = "1" logic se obtine V = 25V, iar la V = "0" logic se obtine V = 5V (dioda 1N4148). Tot in regim de functionare blocat-saturat la tranzistoarele T1 si T2 in fig.2b pentru V = "1" logic se obtine V = 5V iar la V = "0" logic se obtine V = 0V.

Acesti "comutatori" sînt utilizati in prezent intr-un programator de memorii EPROM.

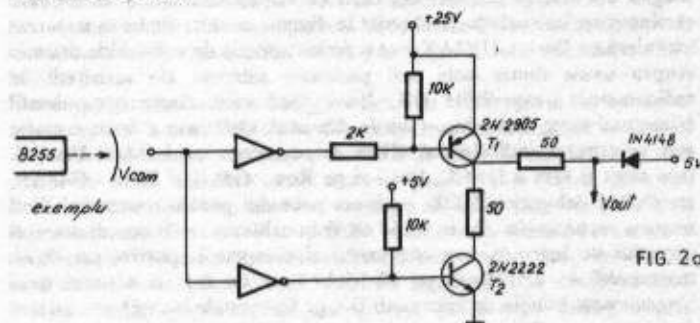

FIG. 2a

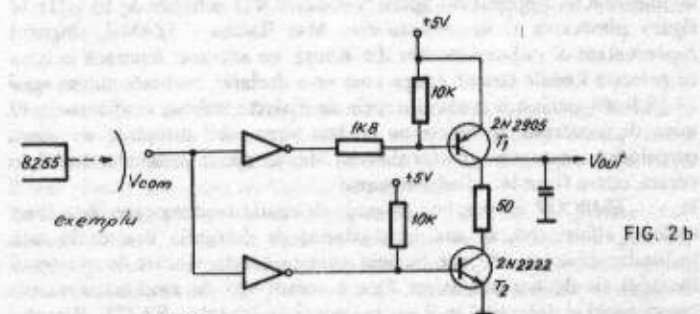

FIG. 2b

FIG 2

→ pag. 23

ing. BACIU DAN YO3GH

JURNAL DE BORD

(continuare din nr. trecut)

de Marius M. Dăncilă YO3CD

3 - 6 aprilie

Asadar, dupa un lung voiaj care a durat 131 ore - ceva mai mult de 5 zile si jumătate, eram la locul de ... ancorare. In fata noastra, pe frontonul hotelului "Castillo de Santa Clara" din Torremolinos, o mare inscriptie preciza ca ne aflam la locul de desfasurare al Conferintei IARU - Regiunea 1!

Cuprinsi de emotie, intram in holul impresionant al marelui hotel. Sintem in cautarea compatriotului si colegului nostru Gil - YO3FU precum si a lui Louis PA0LOU - secretar executiv al IARU Regiunea 1. La biroul de informatii primim toate lamuririle necesare si dupa mai putina de 15 minute, iata-ne pe toti patru - adica: PA0LOU, YO3FU, YO3JW si YO3CD stringindu-ne minile cu bucuria revederii precum si a primei intalniri "in video" cu Louis care, ne asigura ca a dispus ca cei doi delegati romani sositii cu intirziere sa beneficieze de tratamentul ospitalier de care se bucurau deja cei sositii de cateva zile la aceasta importanta reuniune a radioamatorismului international.

Nu retragem pentru ca, dupa un dus inviorator sa ne reintilnim la micul dejun si apoi in salile in care se desfasurau sedintele diferitelor comitete si grupe de lucru. Fiind deci in "formatie completa", ne-am impartit sarcinile astfel incit, prin prezenta noastra sa putem acoperi un evantai cit mai larg al problematicei supuse dezbaterilor.

Nu voi intra aici in detalii privind participarea efectiva a delegatiei romane la lucrarile Conferintei - colegul Gil YO3FU, in calitate de conducator al delegatiei noastre ne-a asigurat ca va prezenta, intr-un material separat, elementele de esenta rezultate in urma celor 6 zile de dezbateri.

Voi incerca sa redau, in maniera adoptata pina acum, toate acele lucruri care impresioneaza sufletul si mintea, care ramin plasate pentru totdeauna undeva intr-o casuta a memoriei pentru ca, dupa ani si ani sa le revezi cu ochii mintii aievea. Voi incerca sa transpun cititorii in acea atmosfera de sarbatoare si reala amicitie care a caracterizat zilele petrecute la Torremolinos.

Evident, prezenta noastra a fost indata remarcata - amicul Gil avind grija, inca din ziua ceremoniei oficiale de deschidere a Conferintei sa anunte asistenta de iminenta noastra sosire. Toti erau curiosi sa-i cunoasca pe cei doi "crazy guys" care au strabatut Europa pentru a se alatura marelui grup de pasionati reunit la Torremolinos.

Primul "coffee break" este o ocazie fericita pentru primele stringeri de mina, primele "eyeball QSO" cu "indicative" cunoscuta pina atunci doar din traficul radio de zi cu zi. Iata-i, asadar pe Dave - K1ZZ, participant constant la marile competitii internationale, prezent aici in calitate de reprezentant al ARRL; Mario - H1MQP de o veselie debordanta, cunoscut multora dintre radioamatorii YO pentru stradanile sale de a "activa" insule mai mari sau mai mici in cadrul programului IOTA; sobrul Gerry - DL9TI care, in fond, este un partener excelent de discutii prin umorul sau fin; Tony - 9H1FG din Malta cu care de fiecare data mai lungim discutia in preajma unei cesti de cafea; Andras - HA6NN care ramine surprins vazindu-se abordat la discutii in chiar limba sa materna. Intilnirea cu Boris - UV3AX este o fericita ocazie de a deschide discutia asupra unuia dintre cele mai pasionate subiecte ale activitatii de radioamator - expeditiile DX, Boris fiind unul dintre componentii faimosului team finlandezo-sovietic din anul 1989 care a facut senzatii prin reactivarea indicativului 4J1FS de pe micuta insula Malii Visotkii, tara noua si rara a DXCC. Iata-i si pe Ron - G6LX si Dave - G4ASR, membri ai delegatiei RSGB, pasiunea primului pentru concursuri fiind unanim recunoscuta atit in trafic cit si in calitatea sa de coordonator al grupului de lucru pentru concursuri si competitii sportive iar Dave, responsabil cu activitatea pe 50 MHz (este de fapt si editorul unui binecunoscut buletin de informatii DX pe frecventele inalte!) este extrem de interesat sa afle cind vor apare si amatorii YO in banda de 50 MHz. O figura pitoreasca si interesanta este Max Raicha - 5Z4MR, singurul reprezentant al radioamatorilor din Kenya, un adevarat fenomen in ceea ce priveste limbile straine (dupa cum ne-a declarat, vorbeste curent vreo 14-15 limbi straine precum si o serie de dialecte indiene si africane!). O mica demonstratie spontana nu se lasa prea mult asteptata si - spre surprinderea autorului acestor rinduri, Max incepe sa pronunte, destul de corect, cateva fraze in ... limba romana!

Rune - SM0COP ne prezinta intreaga delegatie suedeza care, data fiind ordinea alfabetului, isi are locul alaturi de delegatia noastra in sala sesiunilor plenare. Nu voi incheia aceasta scurta trecere in revista a lungului sir de noi cunoscuti fara a aminti aici de amabilii si atentii componentii ai delegatiei tarii gazda - spaniolii Vicente - EA3PL, Ricardo - EA5AR, Jose - EA4CP, Francisco - EA4WJ etc., precum si figurile exotice ale reprezentantilor continentului negru, Nigerianul Oyekunle - 5N00BA si Casandra - 9L1YL alaturi de "lumea araba" cu Nasser -

A41KG, Ahmed - 9K2DQ sau binecunoscutul Sadek 7X2LS, cunoscut multora dintre amatorii YO pentru activitatea sa prodicioasa in banda de 80 m.

Imaginea multicolora a acestei reuniuni, atit de eterogena prin situatii sociale, preocupari profesionale, provenind din tari cu sisteme economice diferite si diverse nivele de dezvoltare economica te face sa te gindesti ca liantul ce unește atitea persoane sau numitorul comun al acestei reuniuni este de fapt o pasiune, un hobby - radioamatorismul. Orice moment liber, orice ocazie este folosita din plin pentru schimbul de impresii, de opinii, de amintiri comune, de dorinta de a face ceva pentru intreaga comunitate a radioamatorismului mondial. Este intr-adevar impresionant sa vezi cum bariere artificiale ce inca mai despart natiuni, continente, sisteme sociale, grupuri de virsta se ridica de fapt, pentru a lasa drum liber aspiratiilor de prietenie, colaborare si intelegere care, cel putin, aici la Torremolinos, au constituit elementele cheie ce au asigurat succesul acestei mari reuniuni internationale.

Fara sa vreau, imi revine in minte titlul unei excelente pelicule cinematografice ce a rulat in anii copilariei mele pe ecrane - "Daca toti tinerii din lume ..." - un mesaj cu adevarat umanitar, o marturie evidenta a modului in care radioamatorii din lumea intreaga inteleg sa contribuie la mentinerea in lume a climatului de pace si de intrajutorare. Fara sa vreau imi reamintesc de zilele si noptile de dupa 22 decembrie 1989 cind, prin eforturile conjugate ale radioamatorilor romani si ale tuturor prietenilor nostri de peste hotare am reusit sa prezentam lumii intregi prefacerile inoitoare ce se intrevadeau pentru natiunea romana, contribuind cu totii, dupa puterile si priceperea fiecaruia, la readucerea in marea familie a popoarelor lumii a mult incercatului popor roman. Aceasta ar fi, dupa parerea noastra, rolul si scopul principal in viata a nobilei pasiuni caruia am inteles sa ne dedicam. Putem intr-adevar sa ne consideram si noi, radioamatorii, ca fiind de fapt ambasadori ai natiunii noastre pe calea undelor!

THE INTERNATIONAL AMATEUR RADIO UNION

Región 1 - División Conference TORREMOLINOS - Costa del Sol - Spain

O surpriza placuta si primita cu entuziasm din partea tuturor participantilor la Conferinta este anuntul facut de amabilii amfitrioni spanioli privind excursia organizata pentru vizitarea binecunoscutului monument arhitectonic de arta medievala maura din Granada - castelul Alhambra.

Miercuri, 4 aprilie, de dimineata, in fata hotelului, ne asteapta doua autocare elegante cu care urma sa ne deplasam la Granada. Evident, eram cu totii nerabdatori sa pornim la drum, echipati fiecare cu aparatele de fotografiat sau de filmat. Traseul ales de organizatori, via Malaga, a oferit o buna ocazie de a ne prezenta, pe parcursul celor aproape 140 km ce despart Torremolinos de Granada, o parte din frumusetile Andaluziei - provincie cintata de trubaduri in vechime, de mai recentii faimosi flamencos, de poeti si scriitori.

Din cele mai vechi timpuri, Granada - oras capitala a provinciei administrative cu acelasi nume, a reprezentat un important punct de referinta al istoriei milenare a culturii si civilizatiei europene in general si a Spaniei in special. Loc de intilnire si intrepatrundere al mai multor civilizatii, cu marturii arheologice ce dateaza din timpul fenicienilor si mai recent din timpul cuceririlor romane, Granada a fost capitala dinastiei maure a Nasrizilor ce a detinut controlul asupra unui teritoriu de peste 40 mii km. Granada a cunoscut apogeul sau de dezvoltare in perioada cuprinsa intr 1344-1396 cind a fost de altfel construit si ansamblul arhitectonic cunoscut sub denumirea de Alhambra, concomitent cu dezvoltarea impetuoasa a artelor si stiintei. Acest punct de importanta strategica in expansiunea maura spre nordul Spaniei a reprezentat in acelasi timp si ultimul bastion al lumii arabe in Europa medievala. Dupa mai multe secole de dominatie maura, Granada este recucerita de spanioli in 1492. Istoria Granadei ne reaminteste de momentul istoric in care, aici, Cristofor Columb - descoperitorul Lumii Noi, a fost primit de catre regina Isabela, fiind investit cu dreptul de a organiza marea sa expeditie. Un impresionant monument, in piatra si bronz, amplasat in centrul orasului, reaminteste vizitatorilor acest moment important din Istoria universala.

Pentru orice vizitator, Granada se dovedeste a fi o incintare. Castelul Alhambra, cu nenumaratele sale gradini de la Generalife, cu salba de fintini arteziene, cu bogatia de ornamente in stucatura, cu incaperile ce parca mai pastreaza inca, dupa sute si sute de ani, parfumul unei vietii apuse pline de fast si mister oriental, te transpun pe moment si te fac sa vezi cu ochii mintii figurile impunatoare ale atotputernicilor stapini mauri

ai acelor vremi, viața misterioasă a haremurilor, intrigi de palat puse la cale de sfinici verosi, chinurile osinditiilor pe viața trudită la saparea în stinca a unui put parca fără sfârșit, coridoare întunecate și întortochiate prinzând parca mai răsună fosnetul pasilor feriti sau zgomotul iataganelor, altfel spus toată acea lume mirifică ce odinioară pulsa intens printre aceste ziduri. Ești readus la reală furnicarul vizitatorilor care se înșirau peste tot, turiști din toate colțurile lumii: japonezi grabiți să immortalizeze pe pelicula fiecare detaliu, americani în grupuri vesele și zgomotoase curioși ca niște copii, grupuri de elevi spanioli veniți de pe intră cuprinsul Spaniei pentru a asista la o lecție de istorie națională pe viu, englezi plini de morgană verificând cu atenție în ghidurile turistice corectitudine a explicațiilor furnizate de ghizi, o armată de ghizi - fiecare dintre ei cu un semn de recunoaștere pentru grupul condus: (o mână roșie pe mână stângă - așa cum purta Pilar, ghida grupului nostru), o umbrelă, o esarfa, un steguleț și cite și mai cite altele! Și toate aceste grupuri, avide de frumos și noutate, traversează curți interioare, urcă și coboară scări, se extaziază în fața unor portocali ce stau să se rupă sub bogăția rodului, fac coada la chioscurile cu suveniruri, își caută companiunii rataciți pe undeva prin acest labirint și sfârșesc cu toții prin a se regăsi, epuizați, la autocarele cu aer condiționat ce le vor duce grabite spre punctul terminus al turului turistic: restaurantul rezervat din timp pentru a le refăce energia consumată! Alte și alte grupuri de turiști le iau locul, pentru a vedea, a simți, a gusta și înțelege acesta minunată lecție de istorie!

Jos în oras, caci Alhambra domina prin poziția sa întreaga panoramă a Granadei, cu zona Albayzin-ului spre sud, Sacromonte și Sierra Nevada cu virfurile încă acoperite de zapadă spre nord, oferă vizitatorului alte numeroase vestigii și marturii ale civilizației și culturii spaniole: Catedrala - capodopera a Renasterii, a cărei construcție s-a desfasurat între 1518 și 1600 conform planurilor arhitecților Enrique Egas, Diego de Siloe și Juan de Mena; Capela regala - construită prin 1504 din ordinul maiestrilor sale catolice Ferdinand de Aragon și Isabela de Castilia, întemeietorii statului feudal unitar catolic spaniol; mănăstirea La Cartuja - a cărei construcție a început pe la 1506 și a durat mai bine de trei secole, adevărat monument de artă barocă; palatul Madraza - fostul local al Universității maurice și care adăpostește acum primăria orașului; El Banuelo - baie maură, lucrare arhitectonică reprezentativă pentru sec.XIII-XIV, astăzi complet restaurată și multe multe altele pentru care ți-ar trebui zile și săptămâni de-a rândul pentru a le vizita pe toate în liniste.

Din păcate timpul nostru - și așa limitat, se scurge implacabil, autocarele se pun din nou în mișcare readucând delegații pe malul Mediteranei, pe Costa del Sol.

Spre seară încercarea noastră de a da de știre celor dragi de acasă este încununată de succes. De la stația oficială a Conferinței EA7RAC, la care accesul este liber tuturor participanților la reuniune, reușim sa luăm legătura cu Horia YO3AWT.

La casuta postală din holul hotelului (fiecare participant având o astfel de casuță) găsim o invitație din partea lui Rune SM0COP pentru a participa, după masă de seară, la un "mini-dinner Foc" ocazionat de prezenta la Conferința a nu mai puțin de 10 membri ai cunoscutului Club. Masa comună reunește în jurul ei pe DL9TJ, F9LT, G3HCT, K1ZZ, OZ5DX, PA0LOU, PA0DIN, PA0VDV, SM0COP, și YO3CD. Se toastă pentru prietenie, pentru ceilalți doi prieteni - de asemenea membri ai Clubului YU2TS și I3BLF vizitați pe drumul de venire spre Torremolinos și care, prin intermediul autorului acestor rânduri au ținut să salute participanții la Conferință, discutăm aprins despre DX-uri, diplome sau concursuri - evident nu este omis nici ultimul concurs anual al Clubului Marathonul din 1990 pe durata caruia a făcut senzație LZ9A și, din păcate, ora tirzie din noapte ne obliga să ne îndreptăm ușor spre locurile de odihnă, atât de necesare după o zi plină de impresii de neuitat. Lucrările Conferinței au continuat și în următoarele zile, în comisii și grupe de lucru iar vineri, 6 aprilie, spre ora prinzului avea loc ultima reuniune plenară. Se alege și se votează noul Comitet director ce urma să conducă destinele IARU Regiunea 1 pînă la viitoarea reuniune, se stabilește, de asemenea prin vot secret, locul viitoarei Conferințe ce va avea loc în 1993: Antwerp, Belgia.

Banchetul organizat pentru festivitatea de închidere a lucrărilor Conferinței este onorat de prezenta primarului din Torremolinos, alte oficialități locale precum și de exuberanțul și inimosul președinte al Uniunii radioamatorilor spanioli dl. Gonzale Belay Pumares - EA1RF (sau "Un Raton Furioso!" după propria sa ... caracterizare!). Întreaga asistență este plăcut impresionată de programul folcloric oferit cu dăruire de amabilele noastre gazde, gustind din plin muzica spaniolă, sunetul castanietelor, pitorescul costumelor dansatorilor și al virtușilor muzicanti. Se toastă, fulgerul "flash"-urilor clipește peste tot, se fac schimbări de insigne, se cer și se dau adrese, sunt prezentate din partea conducătorilor delegațiilor participante mesaje de salut și mulțumiri organizatorilor, se încheie astfel o seară în care cei de față se despart, nu fără o ușoară stringere de inimă dar cu speranța unei revederi cit mai apropiate.

7 aprilie, sîmbătă

Zorii zilei apar promitatori pentru startul noii etape în care ne angajăm - drumul, cu cei aproape 4000 km spre casă!

Gil, YO3FU, ne părăsește cu o seară înainte, cu regretul de a nu fi putut participa la festivitățile de adio, intrucit drumul sau spre casă trecea prin Madrid. De la Malaga la Madrid cu trenul de noapte apoi cu avionul TAROM urma să ajungă în București în după-amiaza zilei de sîmbătă.

"The Yellow Submarine" răspunde docil la prima răsucire a cheii de contact și după verificările de rutină părăsește locul de "ancorare" unde a ... zăcut mai bine de 4 zile. Era și timpul! Bagajele pregătite sunt aranjate la locul lor și după o ultimă privire spre Castile de Santa Clara, gazda noastră atât de primitoare în frumoasele zile petrecute aici, ne luăm adio de la Torremolinos!

Refacem, cu mici variații ocazionate de alegerea variantei de drum, parcursul strabatut cu zile în urmă cînd, presăți de timp, n-am prea avut vreme să gustăm din pitorescul regiunilor strabatute. De data aceasta nu mai sîntem în cursa contracronometrului, lasăm privirile să se desfete cit mai mult, încercînd de asemenea să păstrăm pe negativul foto sau diapozitiv viitoarele imagini ce vor constitui subiectul altor relatări și desfătarea celor de acasă.

Strabatem în această zi mai mult de jumătate din distanța ce ne desparte de Barcelona, oprind spre seară, pentru a înnopta, pe o terasă naturală amenajată sub forma de parking în vecinătatea localității Albacete.

Sîntem pe undeva prin apropierea provinciei La Mancha - locurile de pelerinaj și aventura ale vestitului Don Quijote și a scutierului sau Sancho Panza. Amintiri dintr-o copilărie îndepărtată vin să se suprapună peste mirosul imbatat al parfumului livezilor de portocali și lamii iar razele de lună și sclipirea stelelor ne duc gîndurile spre ... Dulceinea de Toboso! Într-un fel, eram și noi cavaleri ratacitori acolo, pe pămîntul ars de soare al Spaniei!

8 aprilie, duminică

Cafeaua de dimineață, pregătita la ... termos, citeva îmbucături de hrană rece și din nou la drum. Intenționăm să ajungem, după ora prinzului la Castellon de la Plana - localitatea de reședință a amicului Ricardo EA5AR care ne făcuse această invitație încă de la Torremolinos.

Descoperim, nu fără oarecare dificultate datorate sistemului de strazi cu sens unic din respectiva localitate, imobilul în care locuiește Ricardo și după ce reușim, de asemenea cu eforturi, să găsim un loc de parcare, ne reîntîlnim cu acesta. Era duminică după-amiaza, Ricardo împreună cu toată familia - soția și cei patru copii, ne așteaptă cu răcoșoare și cafea aburîndă. Nu nedisimulată mîndrie, Ricardo îi prezintă pe toți ai casei - fiecare dintre copii, deja marice, avînd sarcini precise în problemele administrativ-organizatorice ale familiei! Ne arată numeroasele trofee cistigate de stăpînul casei și "operator-sef" (excellent operator telegrafist și pasionat competitor), aruncăm o privire în "shack"-ul bine dotat cu echipamente pentru US și UUS de bună calitate. Ricardo ne promite cu această ocazie că ne va trimite un amplu material documentar privind programul de diplome spaniol pentru a fi cunoscut și de către radioamatorii YO. Discuțiile, purtate într-un amestec de spaniolă, franceză și engleză sînt duse într-un ritm alert - chiar dacă noi, cei doi romani nu prea stîm spaniolă, iar Ricardo cu ai lui nu cunoșteau alta limbă decît spaniolă! Principalul era că ne înțelegeam cu toții!

Sîntem nevoiți să întrerupem plăcuta întrevvedere intrucit în aceeași seară intenționăm să ajungem la Barcelona. Mai avem de rulat ceva mai bine de 300 km încă.

Ora 22 ne găsește strabatînd largile bulevarde la intrarea în Barcelona. O scurtă oprire la o cabină telefonică și de la celălalt capăt al firului ne răspunde vocea binecunoscută a lui Vicente EA3PL care, desi ora era destul de tirzie, se ofera să ne ajute la găsirea unui loc de înnoptat. Pornim împreună în căutarea unei pensiuni mai modeste. Ni se alătură un vajnic reprezentant, în civil, al poliției barceloneze, mîndru nevoie mare de origine sa catalană! Era putîntel "bine făcut" - motivul fiind victoria din acea duminică în finala Cupei Spaniei a binecunoscutei echipe locale - F.C.Barcelona! După îndelungate căutări, puțin după miezul nopții, Vicente ne plasează la un hotel din chiar imediată apropiere a locuinței sale!

9 aprilie, luni

După citeva ore de somn, începem o nouă zi, o nouă săptămînă, din nou la drum, cu gîndul de a-l căuta la Hevre F9VNEA a cărui adresă exactă ne-o indicase Ricardo EA5AR. Ne îndreptăm asadar spre localitatea Rosas - foarte apropiată de frontiera cu Franța.

Rulam relaxat spre nord, soseaua urmînd profilul coastei Mediteranei. Ajunși la Rosas, reușim să descoperim adresa cu pricina dar ... ghinion! Casa e pustie, poarta încuiată iar Herve niciari! O batrină din vecini, atotștiutoare ca și cele de pe la noi acasă, vînzînd insistentele noastre ne informează că tocmai joia trecută Herve cu soția s-au reîntors precipitat la Perpignan, în Franța, din motive de sănătate. Ne impacăm cu gîndul că oricum, Perpignanul este în drumul nostru și vom vedea acolo ce-i de făcut.

Strabam cele citeva zeci de km ce ne mai despart de La Jonquera punctul de frontiera cu Franta, printr-o regiune deluroasa bogat acoperita de vii. Pe undeva un indicator ne reaminteste ca sintem pe locurile natale ale lui Henric al IV-lea al Frantei, vestitul print de Bearn. Ajungem in sfirsit la Perpignan si, spre norocul nostru, apelul telefonic nu ramane fara raspuns: Herve soseste la locul de intalnire si ne va conduce in primul rind spre un atelier auto caci aveam unele probleme cu frinela masinii. Totul se rezolva in citeva minute, mecanicii francezi fiind incantati sa ofere asistenta tehnica variantei pitestene a Renaultului 12! Acasa la Herve pregatim un nou termos cu cafea, ne tragem putin sufletul

povestindu-i aventura noastra. Volubil si extrem de saritor, incercam sa ne retina peste noapte dar ne hotarim sa mergem mai departe. Herve ne indeamna totusi sa ne abatem de la ruta aleasa initial pentru a-l putea vizita la St.Raphael pe unul dintre vechii sai prieteni - Charly F8DE care, urma in luna iunie sa intreprinda o vizita in Romania.

Ideea este imediat acceptata mai ales ca, in felul acesta, asa cum se va vedea mai tirziu, aveam ocazia sa gustam din plin farmecul Coastei de Azur.

Ne despartim de gazdele noastre din Perpignan pentru a rula din nou, pe o portiune de drum de-acum cunoscuta: Beziers, Montpellier, Arles si, undeva in apropiere de Martigues, odata cu miezul noptii, tragem din nou pe dreapta pentru citeva ore de somn.

10 aprilie, marti

Parafraziind cunoscutul titlu al unei comedii spumoase "Daca e marti, e Belgia!", pentru noi marti dimineata inseamna apropierea de Marsilia - metropola a sudului insozit al Frantei. Traficul auto este de-a dreptul infernal. Citeva autostrazi aduc puhoiul de autovehicule care este inghitit literalmente de oras. Incercam sa oprim pentru o scurta vizita a orasului - e cu neputinta sa gasim, desi ne invitam de aproape doua ore, un loc de parcare. Am fi vrut sa vedem faimosul port, orasul vechi dar, din nefericire am pierdut pe undeva unul dintre indicatoarele rutiere astfel ca incepe aventura cautarii iesirii spre Toulon!

Rasufлам usurati cind zarim primul semn ca ne aflam pe drumul cel bun. Nu ne mai abatem, o tinem tot asa, drept inainte, spre Toulon traversind o regiune de munte de o frumusetate rarisima si, de la inaltimea celor aproape 1000m ai soselei cu serpentine, jos, undeva pe coasta se profileaza Toulon-ul.

Nu mai facem imprudenta (ca la Marsilia!) de a ne aventura spre inima orasului ci, respectind indicatoarele tinem capul compas spre ... St.Tropez!

Tentatia de a pasi pe aceleasi strazi pe care le vazusem in numeroasele filme cu vestitul jandarm al St.Tropezului era prea mare. Stringind din dinti, pe o canicula ce cred ca depasea usor 30, mergem la pas, bara la bara, cu sutele de autoturisme de tot felul ce se indreptau ca si noi, spre renumita statiune estivala.

Parcam cu greu, chiar intr-un loc oarecum interzis, asumindu-ne riscul de a fi attentionati, in schimb eram la St.Tropez! Ne plimbam fara grija pe strazile inguste - zarim chiar si faimoasa cladire a jandarmeriei locale!, coborim in port unde, in rind cu sutele de ambarcatiuni de placere de toate formele si marimile, se leagana incetisor, sfidind parca realitatea, citeva iachture ale caror dimensiuni si puncti te duc cu gindul la ... marile pacheboturi de lux! Pe stradute mai ferite, mici magazine cu preturi afisate care te fac sa o iei la goana! Ce noroc ca XYL- urile ramasesera la Bucuresti! Ne multumim doar cu privitul, grabind apoi pasul spre locul unde lasasem modestul nostru mijloc de locomotie.

Din nou la drum, rulind spre St.Raphael unde, relativ usor, il gasim pe Charly F8DE care ne astepta deja. Este dupa amiaza zilei, caldura incepe tot mai mult sa faca locul unei brize usoare ce adia dinspre Mediterana si Charly ne permite sa incercam stabilirea unei legaturi cu Bucurestiul. Succes total! Reusim sa-l contactam pe Toto YO3OK si astfel, printr-o releiere radio-telefon, sotile noastre din Bucuresti ne pot auzi vocea dupa mai bine de doua saptamini! In sfirsit erau si ele linistite acum ca totul merge bine, ca nu am avut probleme deosebite pe parcurs si ca ne gindim cu drag la bucuria revederii apropiate acasa.

Bunul si amabilul Charly, impreuna cu Eliane sotia sa, insista pentru a ne gazdui in noaptea ce urma. Evident, discutiile continua pina noaptea tirziu, noi fiind cei care dadeam sfaturi acum asupra traseului cel mai interesant ce urma sa fie parcurs de Charly in Romania pe parcursul planutei sale excursii din luna iunie

11 aprilie, miercuri

Nu fara regretul ca timpul trece atit de repede, ne luam ramas bun de la bunii nostri prieteni francezi si hotarim sa urmam, in continuare, soseaua construita de-a lungul Coastei de Azur.

Lasam pe rind in urma noastra Cap Esterel cu vestitele sale faleze de culoare rosie, apoi Miramar, Cannes, Nice si Beaulieu pentru a zari in fata noastra indicatorul ce ne ura bun venit pe teritoriul Principatului

Monaco!

Monte Carlo era in apropiere, dar pentru a ajunge pina acolo, serpentinele si faleza abrupta impun atentie deosebita din partea conducatorului auto. Atea acum realizam cit de dificila este proba de coasta in vestitul raliu!

Parcam pe undeva prin apropierea marelui Casino, putin stingheriti de modestia Daciei in comparatie cu celelalte masini parcate in zona si ... fotografiem. Este singurul lucru ce-l pot face gratis si profitam din plin de aceasta facilitate! Este greu de descris doar in citeva cuvinte chiar si imaginile retinute in cele doua-trei ore petrecute la Monte Carlo. Prea multa frumusetate si prea mult lux! Cel mai important lucru - cel putin pentru autorul rindurilor de fata, a fost poate momentul in care am zarit un proprietar de mic magazin curatind trotuarul din fata acestuia cu ... cirpa de praf! Pe undeva, un gind pervers ma facea sa doresc sa vad macar un rest de tigara, un bilet mototolit de autobuz aruncat neglijent pe jos dar ... n-am reusit sa vad! Fata de aceasta "deceptie" hotarim sa plecam mai departe - sa lasam altora placerea de a gusta atita curatenie!

Alte serpentine, de data aceasta in urcus. Depasim Menten-ul iar la Bordighera intram din nou pe teritoriul italian. Strabam, cu mici opriri San Remo, Imperia, Alassio si Albenza pentru a-l gasi, tot in buza portului, in micutul sau magazin din Loano, pe Libero I1YXN care, practic, este sufocat de bucuria revederii.

Aici, avem din nou ocazia de a transmite vesti celor de acasa. Intr-o varianta inedita insa, dupa cum se va vedea! Este contactat telefonic un alt radioamator din Loano care isi ofera serviciul de releiere: noi din magazinul lui Libero, folosind un handy-talky pe 144 MHz, celalalt coleg italian punind microfonul transceiverului de pe scurte in fata difuzorului propriului echipament pentru 144 iar la Bucuresti, Toto YO3OK sunindu-le din nou, pe rind, pe cele doua XYL-uri permitindu-le astfel sa ne auda vocile! Ce mai, radioamatorii stiu sa se descurce in orice ocazie! Nu intirziem prea mult la Loano caci mai avem de facut o halta in acea seara la Genova, Gabriele IK1LGV fiind anuntat telefonic de catre Libero de sosirea noastra.

La Genova, Gabriele - medic anestezist si pasionat ultrascurtist, gaseste timpul necesar (intre doua telefoane date la spitalul unde isi desfasoara activitatea) pentru a ne invita sa savuram o pizza facuta dupa traditia locala si apoi sa ne conduca, cu motocicletla sa, pina la iesirea din Genova spre Tortona.

Refacem, de data acesta in sens invers, drumul strabatut cu mai bine de doua saptamini in urma, cu deosebire ca acum evitam (din motive lesne de-nieles!) autostrazile. Aveam drept obiectiv urmator localitatea Cremona unde reusim sa ajungem tirziu - spre ora 3 din noapte.

12 aprilie, joi

Dupa o dimineata petrecuta "de voie" pe strazile orasului, cu vizitarea centrului turistic si al principalelor monumente ce constituie mindria cremonezilor, parasim localitatea in jurul orei 15. Rulam spre est de data aceasta, depasind Mantova si Padova, apropiindu-ne din ce in ce mai mult de Venezia.

Aici, la Venezia Mestre - zona continentală a orasului din laguna, ma asteptau prieteni vechi de familie. Obosala acumulata pe drum se face tot mai simtita - pauzele pentru ceasca de cafea se inmultesc si parca nici nu mai sint eficace asa ca marea de lumini ce anuntau Venezia se transforma intr-un ultim imbold.

Prietenii italieni ne ofera gazduire - aveam atita nevoie de un somn bun si linistit, si dupa o cina frugala la care insa n-au lipsit spaghetetele, tragem si noi pe dreapta, pentru refacere.

13 aprilie, vineri

Ne despartim de Venezia cu gindul de a reveni cit mai curind - poate in aceasta vara, cine stie? si marim putin ritmul de deplasare. Voiam ca seara sa ne guseasca din nou la Djakovo, la bunul nostru prieten Davor YU2TS.

Renuntam sa mai oprim la Trieste dar din pacate traficul auto devine din minut in minut mai intens. Sute si sute de autovehicule conduse de muncitori jugoslavi ce lucreaza prin tarile vest-europene grabeau spre casele si familiile lor. La granita jugoslava coloana lunga de autovehicule pe care nu o putem evita ne face sa pierdem aproape doua ore pretioase.

Oprim totusi la Ljubljana, la binecunoscutul YU3AW - doar atit pentru a bea o cafea si ceva racoritoare. Eram ingrijorati de intensificarea traficului auto si temerile noastre se vor adeveri in curind a fi intemate: autostrada Ljubljana-Zagreb era ticsita, se circula aproape bara la bara ceea ce, evident a facut ca si viteza noastra medie sa se reduca simtitor.

De la Zagreb renuntam sa mai urmam autostrada si, mai mult pe ghicite, ne angajam pe o sosea normala, aproape paralela cu autostrada spre Belgrad. Fiind deja noapte, localitatile prin care trecem pareau pustii asa ca apasind din nou pe accelerator mentinem o medie acceptabila, apropiata de cea cu care ne obisnuisem pina atunci.

Cu toate acestea nu ajungem la Djakovo inainte de miezul noptii, Davor asteptindu-ne ... dormind, cu lumina aprinsa si cu televizorul mergind in gol! Bere pregatita din timp era bine frapata asa ca, mai de voie mai de nevoie, pentru a nu o lasa sa se incalzeasca (hi!) stam la taclale inca vreo 2-3 ore bune pina cind ni se inchid ochii de somn.

14 aprilie, sambata

Cu aceeasi grija pe care au aratat-o si in urma cu mai bine de doua saptamini, Xenia si Davor ne-au pregatit cite o punga cu de-ale gurii pentru drum precum si citeva mici atentii pentru familiile din Bucuresti cu ocazia apropiatelor sarbatori ale Pastelui.

Smulgindu-le, totusi, celor doi, promisiunea ca vor veni sa ne viziteze la Bucuresti in viitorul apropiat, pornim iar la drum simtind acel "acasa" din ce in ce mai aproape de noi.

Strabatem Belgradul mai mult din instinct, datorita semnalizarii rutiere destul de precare, realizind ca undeva in stinga noastra ar trebui sa fie Dunarea, deci drum in panta - iar dupa ce trecem in sfirsit podul peste Dunare, ne angajam pe soseaua spre Pancevo Vrasce. Desi semnalata pe hartile rutiere ca fiind o artera de importanta europeana, soseaua se dovedeste a fi doar un modest drum asfaltat cu doua benzi de circulatie si cu un trafic ce aminteste soseaua spre Urziceni la mijloc de sezon estival! Intilnim, din ce in ce mai des, masini cu numar de inmatriculare romanesc. Strabatem acum Banatul srbesc si ajungem la ora 16 la granita, unde surpriza ... nu era coada la vama (era sambata Pastelui si romanul se respecta).

De la Stamora Moravita la Timisoara nu avem nevoie decit de trei sferturi de ora si dupa ce alimentam din nou cu benzina la o statie ... PECO, intr-o ora oprim masina la Lugoj, oras natal al celui ce relateaza. Revederea cu cei dragi din familie, impresii de calatorie, pregatiri pentru

sarbatorile de Pasti, sunetul de toaca ce se aude din turnul bisericii din apropiere - obicei traditional local, program TV, oua rosii si cozonaci, ziare mai mult sau mai putin proaspete - toate la un loc creeaza acea atmosfera deosebita, acel "acasa" dupa care fiecare dintre noi tinjea.

15 aprilie, duminica

Ne mai desparteau exact 500 km de Bucuresti ! Plecam de dimineata, lasind in urma noastra Lugojul ce nu ne trezise inca si valea Timisului pentru a strabate localitati banatene imbracate in haina de sarbatoare. La Herculane viram la stinga, in sus, pe valea Cerni, spre munte, spre Baia de Arama.

Peisaj de basm dar drumul, desi avind doar 60 km dar cu mai mult de doua treimi acoperit numai cu piatra sparta, te fac sa-ti blestemi soarta de sofer. In plus iar nu mai avem frina - taman pe serpentine! Ajungem cu chiu si vai la Tismiana unde grupul nostru de amici, in frunte cu Toto YO3QK, veniti sa petreaca sarbatorile Pastelui la manastire, ne intimpina cu urale.

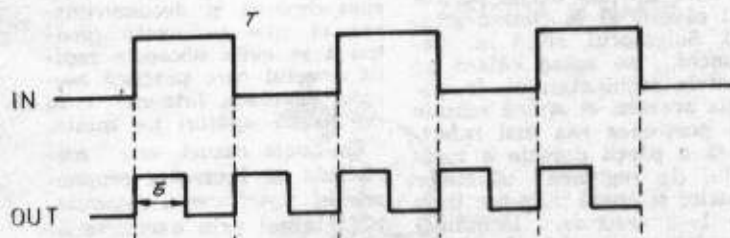
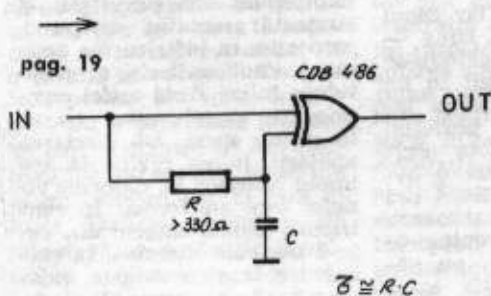
Demontam roata, aerisim (cu ajutorul soferului de pe autocar) frinele, acestea merg din nou dar necazul (intimplat pe undeva, de la Herculane spre Baia de Arama, peste bolovanii din drum!) se pare ca-i altul: roata fuleaza cu totul, axul misca chiar din puncta spate. In plus totul se infierbinta dupa doar citiva kilometri rulati. Cu toate riscurile plecam, rulind incet, 40-50 km la ora, oprim la fiecare 15-20 km unde cu bidonul de apa mai racim putintel tamburul de frina. Pana de cauciuc dupa Tg.Jiu - tocmai acum, dupa aproape 8000 km parcursi!

Oprim la Craiova si dupa un apel telefonic disperat, Mugurel YO7AOZ apare, in chip de inger salvator, cu o camera de rezerva si un borcanel de vaselina.

Plecam din nou, s-a lasat deja noaptea si numaram fiecare borna kilometrica, folosind din nou, la aceleasi intervale de drum bidonul cu apa. Masina se tirste depasind totusi Slatina, si Pitestiul, sintem pe autostrada, trecem de km.36, iata si primele blocuri din Militari, in stinga Politehnica, podul Eroilor si ... control de Politie! Sintem pe Stirbei Voda - politistii ne sfatuiesc sa rulam ... incet si cu grija. Imi vine sa pufnesc in ris la gindul ca oricum n-am mai putea goni chiar daca am vrea. Iata si Piata Palatului - am ajuns acasa! Este ora 3 din noapte, noaptea de 15/16 aprilie, am strabatut Europa pina aproape de Gibraltar, acumulind mai bine de 8000 km, eram intregi si sanatosi, doar "The Yellow Submarine" schiopata in cele ... trei picioare valide! Era bine!

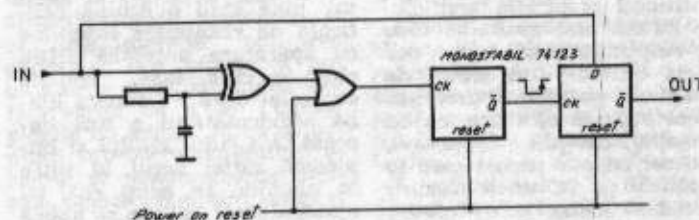
Era foarte bine si, fara sa vreau, gindul ma incearca ghidus: chei, batrine, cind o luam iarasi din loc?!

Nu stiu. Poate miine, poate peste 5 luni, poate peste alti ani - in orice caz, adorm incet, parca simtind inca parfumul livezilor de portocali in floare. Adios Espania ! A fost intr-adevar minunat !

"DUBLARE" DE FRECVENTA

In fig.3 cu ajutorul unor componente discrete si a unei porti SAU-EXCLUSIV (CDB 486) se poate obtine o "dublare" a frecventei semnalului de intrare. Frecventa maxima a semnalului de intrare este legata de tipul de integrat utilizat (LS, S, H).

"CURATIREA" UNUI SEMNAL DIGITAL

In fig.4 este reprezentata o schema care este utilizata in prezent la "curatirea" semnalelor digitale transmise la distante mai mari de 25 cm. "Curatirea" se refera la eliminarea spike-urilor, zgometului si a tranzitiilor de nivel foarte scurte. Orice schimbare a semnalului de intrare mai mica decit t dat de monostabil este ignorata. Reset-ul la power-on asigura o corespondenta imediata intre intrare si iesire.

"ALASKA FORTY-NINER AWARD"

Tx/SwL. Toate modurile si benzile de US si UUS inclusiv WARC, dupa 15.09.1948. Trebuie 13 QSL-uri care sa cuprinda toate prefixele din Alaska (AL7;KL7;NL7 si WL7).

Cererea vizata de 2 radioamatori sau managerul judetean de diplome se va trimite impreuna cu 10 IRC-uri pe adresa: Award Manager, Alaska DX Association, P.O. Box 1614, Kodiak Island, AK 99615, USA.

Tratamentul unui electrocutat se bazează, de fapt, pe acordarea imediată a unui prim-ajutor cît mai calificat. Așteptarea sau temporizarea acestuia, în speranța că, în urma alarmei date, va sosi la fața locului o formație specializată în acordarea primului ajutor (salvatori, mașina salvării, medic etc.), este o mare greșeală. În consecință, după scoaterea de sub tensiune a electrocutatului (după una dintre metodele stabilite), oricine din cei care se găsesc la locul accidentului este obligat să acorde primul ajutor, imediat, fără a mai aștepta sosirea medicului sau a echipei salvării. Bineînțeles că, totodată, se va anunța accidentul, solicitîndu-se un ajutor mai calificat. În ce constă acest prim-ajutor?

Cunoscînd faptul că, în foarte multe cazuri de electrocutare, moartea este numai aparentă și că încetarea bătăilor cordului și oprirea mișcărilor respiratorii sînt fenomene reversibile, tot ceea ce trebuie făcut este tocmai de a se încerca, prin una din metodele pe care le vom arăta, să facem ca inima și plămîinii să-și recapete mișcările normale. De la început trebuie spus că acest prim-ajutor trebuie dat chiar acolo unde s-a produs accidentul. Bineînțeles că se va alege o porțiune de teren convenabilă — loc uscat, aerat, încălzit etc. — pe care va fi așezat cel electrocutat. Precizăm că prima dată se oprește mișcările respiratorii și că inima, datorită unui automatism propriu, este posibil să mai funcționeze încă. În consecință, primul lucru care trebuie făcut este de a încerca reanimarea, instituind respirația artificială. Există mai multe metode de respirație artificială, dar unele din ele sînt greu de practicat (solicitînd prezența a cel puțin 3 ajutoare, ca de exemplu, metoda Sylvester), obosesc repede pe cei care le practică și, în unele cazuri, dăunează chiar celui căruia vrem să-i acordăm primul-ajutor (mai ales în cazul cînd s-au produs și fracturi osoase). În consecință, nu ne vom mai opri asupra lor, ci vom descrie numai pe acelea care, în practică, s-au dovedit mai eficiente și mai ușor de aplicat. Subliniem că, în unele cazuri, respirația artificială trebuie continuată ore întregi și că nu avem voie să o întrerupem decît atunci cînd accidentatul este predat unei formații dotate special cu aparatură de reanimare.

Metoda cea mai utilizată în ultimul timp este aceea a respirației „gură-gură”, sau „gură-nas”. Accidentatul este așezat cu fața în sus, se controlează cavitatea bucală și cea nazală, eliberîndu-le de eventuale corpuri străine, de mucozități și, de asemenea, de eventualele proteze dentare

SFATUL MEDICULUI

Primul ajutor în caz de electrocutare

mobile, obiecte care prin insuflarea forțată a aerului pot fi împinse în fundul gîtului și provoca o asfixie completă, făcînd inefficientă respirația artificială.

Odată eliberate cavitățile bucale și nazale, salvatorul, după ce trage puternic aer în plept, aplică gura pe gura accidentatului și expiră aerul cu forță în aparatul respirator al acestuia. Pentru ca aerul „împins” să nu iasă direct pe nas, cu două degete de la mîna stîngă, el astupă nasul, stringînd bine între degete aripile nasului. Operația se repetă în ritm de 10—12 ori pe minut, pînă cînd accidentatul începe să respire singur, sau pînă cînd o echipă calificată de reanimare intervine cu aparatura necesară. Din cînd în cînd, însă, trebuie controlat dacă nu cumva limba accidentatului a fost împinsă în fundul gîtului și împiedică astfel aerul să intre în plămîni. În acest caz, cu ajutorul unei batiste, se apucă limba și se trage în afara gurii.

În caz că respirația „gură-gură” nu este posibilă (răni ale buzelor, arsuri etc.), se poate aplica respirația „gură-nas”. În acest caz, după tragerea limbii la exterior și astuparea gurii cu una din mîini, salvatorul insuflă aerul, prinzînd cu gura proprie nasul accidentatului. Și această metodă este destul de obositoare pentru salvator și ca atare nu este nevoie să se grăbească ritmul de insuflare, întrucît cantitatea de aer împinsă în plămîni, chiar numai de 10 ori pe minut, este mai mult decît suficientă pentru a întreține viața, bineînțeles, atunci cînd moartea este numai aparentă. Uneori, însă, nu este tocmai plăcut să aplici gura pe gura unui accidentat și pentru acest motiv

s-au confecționat piese intermediare din cauciuc, un fel de „mund-stückuri”, care se introduc cu un capăt în gura accidentatului, iar prin celălalt capăt salvatorul efectuează operația de insuflare a aerului.

O metodă practică de efectuare a respirației artificiale este cea preconizată de Schaffer. Ea se poate face de către un singur om, nu este deloc obositoare și, în consecință, aceeași persoană poate acționa chiar ore întregi. În ce constă metoda? Accidentatul, scos de sub tensiune și așezat pe un loc uscat, eventual cu o pătură dedesubt, este întors cu fața în jos. Se îndoaie cotul stîng al acestuia în formă de unghi drept, iar capul — în speță obrazul stîng — se așează pe cot, avîndu-se grijă ca gura și nasul să fie libere. Pentru a se evita intrarea în plămîni a prafului, este bine ca sub fața accidentatului să se așeze o batistă. Desigur, și în acest caz se controlează gura și nasul, eliberîndu-se de eventualele corpuri străine care au pătruns în ele. Nu este cazul să se mai practice tracțiunea limbii, întrucît, în poziția respectivă nu mai există pericolul căderii ei în fundul gîtului. Salvatorul, stînd în genunchi, se așază călare pe spatul accidentatului. În poziția aceasta, el aplică mîinile pe porțiunea cea mai inferioară a părții dorsale a toracei (în regiunea ultimelor coaste) și apasă puternic timp de 1—2 secunde, lăsîndu-și greutatea corpului pe brațe. Prin această apăsare și datorită mobilității coastelor, o bună parte din aerul existent în plămîni este expulzat la exterior. După această apăsare, el ridică mîinile de pe torace și rușine la poziția verticală. Datorită elasticității țe-

sutului pulmonar și tensiunii mușchilor intercostali, toracele revine la poziția inițială și aerul intră în plămîni accidentatului, în suficientă cantitate pentru a întreține viața. Mișcările se repetă, de asemenea, de 10—12 ori pe minut; menționăm că ele sînt puțin obositoare pentru salvator, astfel că la nevoie pot fi continuate ore întregi. Metoda mai are avantajul că prin poziția gurii și a nasului, întoarse în jos, eventualele secreții care se mai produc, se scurg singure din aceste cavități. Metoda este simplă, eficientă, neobositoare și trebuie cunoscută de către toți muncitorii, indiferent, dacă lucrează în sectorul electrotehnic sau în alt sector industrial. Opinem chiar că, la instructajele de protecție a muncii și la lecțiile de acordare a primului ajutor, să se expună numai metoda Schaffer și cea gură la gură sau gură-nas.

Desigur, în cazul cînd unitatea este dotată cu un aparat de respirație artificială — motor sau chiar un simplu burduf acționat manual — respirația artificială va fi continuată cu unul din aceste aparate. Este bine, de asemenea, ca atunci cînd este anunțată „Salvarea” să se indice natura accidentului și să se solicite mașină dotată cu instalații de reanimare.

Odată cu încercările de a normaliza respirația cu ajutorul respirației artificiale, în cazul cînd bătăile inimii nu mai sînt simțite (prin controlul pulsului sau ascultarea inimii), trebuie încercată și „reanimarea” acesteia. În acest scop, se practică masajul cardiac. Cel mai practic este de a apăsa, ritmic, cu ambele mîini puse una peste alta și cu toată greutatea corpului, pe porțiunea inferioară a sternului (osul mijlociu al pieptului). Inima fiind astfel comprimată, singele este trimis în vasele mari. La încetarea apăsării, inima revine la volumul anterior și, datorită vidului care s-a format în ventricole, aspiră singele din cele 2 auricule. Acestea, la rîndul lor, aspiră singele existent în venele cave. Deși, în mod normal, inima bate cu cca. 72 de bătăi pe minut, comprimarea și decompresarea ei este suficientă (pentru a se evita oboseala rapidă a celui care practică masajul cardiac), într-un ritm de 20—25 apăsări pe minut.

În unele cazuri, este mai eficient să încercăm repunerea în funcțiune a musculaturii inimii prin excitarea acesteia pe cale manuală externă. În acest scop, cu degetul arătător și cel mijlociu al mîinii drepte, îndoit în unghi drept, se aplică lovituri puternice și repetate, pe regiunea vîrfului inimii. În mod practic, loviturile trebuie a-

plicate, paralel cu coastele, pe spațiul dintre două coaste, cam la 5 cm sub sfîrcul sînului, adică acolo unde în mod obișnuit se găsește virful inimii. Ritmul de aplicare este în jurul a unei lovituri la fiecare 5 secunde, pînă cînd, în cazurile cele mai fericite, se recunoaște reluarea bătăilor normale ale inimii. Masajul direct pe inimă nu se face la locul de muncă, prezentînd pericol de infectare a plăgii provocate și riscul ca, în cazul cînd accidentatul nu poate fi readus la viață, să se nască suspiciunea că tocmai această manoperă traumatizantă ar fi putut contribui la instalarea morții definitive chiar dacă s-a făcut de medic specialist.

Știut fiind că, în majoritatea cazurilor, oprirea bătăilor cardiace la acțiunea curentului electric se datorește instalării unei fibrilații ventriculare, este mai corect să încercăm a pune ordine în contracțiile fibrelor cardiace (care acum se contractează dezordonat), întrebunînd un defibrilator cardiac, dacă îl avem la îndemînă. Aparatul este destul de simplu ca concepție și, în esență, se compune dintr-un dispozitiv care, cu ajutorul unui transformator, produce un curent de 5000 V și din doi electrozi care se aplică, unul pe partea anterioară a toracelui, în dreptul inimii, iar celălalt pe partea posterioară, pe omoplatul stîng. Se știe că un curent de asemenea voltaj este foarte periculos pentru om, dar se știe, de asemenea, că efectul curentului electric este în funcție și de durata trecerii acestuia prin organism. În consecință, defibrilatorul este prevăzut cu un dispozitiv care reglează ca fiecare impuls trimis de cel care îl acționează să nu fie mai mare de o sutime de secundă. Trecerile repetate ale unui impuls de 5000 V prin masa mușchilor cordului, între cei doi electrozi de potențial opus pot la un moment dat să facă ca toate fibrilele musculare ale inimii să se contracte simultan și apoi aceasta să-și reia activitatea normală. În acest

sens aș face o observație: deși defibrilatorul este un aparat destul de simplu, ușor de construit și necostisitor, este de neînțeles de ce în unitățile industriale și în special în acelea cu pericol de accidentare prin electrocutare, lipsește cu desăvîrșire.

Atragem atenția că, în cazul cînd accidentatul respiră totuși, chiar superficial — uneori din cauza unor fracturi costale inaparente — este o greșeală să-l facem respirație artificială. Mișcările impuse de noi nu pot decît să accentueze durerile existente și să provoace chiar o stare de șoc. În aceste cazuri, se va administra numai oxigen — chiar din cel industrial, utilizat la operațiile de sudură oxiacetilenică. În mod practic, se acoperă partea superioară a corpului accidentatului cu un cearșaf sau o pătură, în așa fel încît să rămînă spațiu între aceasta și fața accidentatului. Sub una din marginile cortului format, se deschide cu prudență robinetul de ieșire a oxigenului, realizîndu-se astfel sub cort o atmosferă bogată în oxigen. Corect este ca administrarea oxigenului sub această formă să se facă cu ajutorul unui reductor de presiune, pentru a nu crea o suprapresiune dăunătoare în zona respiratorie a accidentatului.

Intrucît măsurile de reanimare la locul accidentării pot dura timp îndelungat, pentru a se evita răciră corpului celului accidentat, acesta va fi învelit în pături calde și, dacă este posibil, i se vor aplica sticle cu apă caldă pe picioare și pe părțile laterale ale corpului. Menținerea temperaturii corpului la un nivel corespunzător este o măsură tot atît de importantă ca și respirația artificială și masajul cardiac, întrucît evită coagularea singelui în vasele sanguine periferice (dacă singele în aceste vase s-a încheșnat, toate măsurile de a activa circulația singelui sînt de prisos). Tocmai din acest motiv apare de neconceput practica îngropării în pămînt a electrocutatului, care nu face decît să grăbească instalarea

morții. Din nenorocire însă, această îngropare în pămînt se practică încă, cu credința că se scurge curentul electric care a pătruns în corp către pămînt. Trebuie să fie clar că organismul omenesc nu este un condensator de tip butelie Leyda care se încarcă cu curent și rămîne încărcat după întreruperea curentului. Și mai dureros este faptul că, în unele cazuri, metoda este recomandată chiar de către personalul medico-sanitar.

O regulă generală, care trebuie cunoscută de toată lumea și cu deosebire de personalul medico-sanitar, este aceea că urmările accidentelor electrice pot să se manifeste chiar după un timp mai îndelungat de la producerea electrocutării. În acest sens este obligatorie internarea într-o formație spitalicească de specialitate, a oricărui electrocutat, pentru observație, fie că și-a pierdut sau nu cunoștința în timpul accidentului, fie că și-a revenit complet după reanimare, fie că afirmă că se simte bine și că nu mai are nevoie de nici un ajutor. Se cunosc numeroase cazuri cînd, după cîteva zile de la accident, au apărut dereglări serioase în domeniul respirator, cardio-vascular, dar mai ales în domeniul sistemului nervos central și periferic și al comportamentului psihic.

O atenție deosebită trebuie acordată arsurilor produse de temperaturile ridicate care se dezvoltă la contactul diverselor părți ale organismului cu conductorii electrici sub tensiune. Deși aceste arsuri pot fi uneori foarte întinse și profunde, tratamentul de urgență al acestora se va rezuma numai la aplicarea unor pansamente uscate, conservatoare. Este interzisă aplicarea pansamentelor umede, a pomelilor, a dezinfectanților sau încercările de a se curăța plăgile de arsuri. Datorită acțiunii intense a curentului electric și temperaturilor ridicate, aceste plăgi sînt complet sterile, astfel că dezinfecția nu-și mai are rostul. Pansamentele uscate au simplul rol de protecție, în scopul de a se evita suprainfecțiile pînă

la internarea într-un spital. Încercarea de a se curăța plaga de arsură, sau de a se îndepărta marginile decelate sau resturile de piele arsă, se poate solda cu accidente grave, caracterizate prin hemoragii. În adevăr, dacă odată cu arsura s-a produs și o hemostază (singele s-a oprit și coagulat), orice intervenție în plagă poate declanșa o hemoragie. Explicația constă în aceea că, deși aparent plaga de arsură este bine delimitată, acțiunea curentului electric a provocat leziuni ale vaselor și țesuturilor pe o zonă mult mai întinsă în jurul plăgii, leziuni care se caracterizează, în primul rînd, prin distrugerea terminațiilor nervoase din vasele sanguine și, drept consecință, prin imposibilitatea acestora de a se mai contracta și prin micșorarea dimensiunilor, se reduce aflulul de sînge către exterior.

Chiar dacă accidentatul și-a revenit și poate să se deplaseze singur, nu i se va permite acest lucru, ci va fi transportat pînă la spital pe targă. Prin aceasta evităm mobilizarea eventualelor trombusuri sanguine (chiaguri), care s-au format în unele vase și care prin mișcările de deplasare pot să producă embolii în creier sau în alte organe vitale, cu moartea consecutivă.

Dacă accidentatul nu și-a revenit, în mașina salvării, pe lîngă manoperele de reanimare, se mai poate face acestuia o transfuzie intraarterială de 100—150 cm³ sînge, la care se adaugă 1 cm³ de adrenalină soluție 1/1000. Odată internat, tratamentul în continuare al accidentatului se face potrivit regulilor cunoscute de către medici.

Ca regulă generală, este obligatorie spitalizarea oricărui electrocutat, timp de 5—8 zile, întrucît numai sub o atenție supraveghere medicală pot fi combătute manifestările tardive, care din nefericire pot apărea uneori la distanțe destul de mari de data accidentării. În încheiere, reamintim că salvarea unui electrocutat depinde de modul de acordare a primului ajutor, imediat după scoaterea de sub tensiune. Acest ajutor nu poate fi dat de medic sau alte persoane special instruite, întrucît sosirea lor la locul accidentării este totdeauna tardivă. Salvarea accidentatului depinde deci de modul cum acționează cei prezenți la locul accidentării și din acest punct de vedere, instructajul complet și corect al tuturor muncitorilor și salariaților, rămîne una în măsurile de bază în toate întreprinderile.

Dr. FLORIN DRON
medic primar,

METODA SCHÄFER

Timpu expirator

Timpu inspirator

CUM LUCREAZĂ CAMPIONII?

Cîteva comentarii asupra concursului YO DX HF - ediția 1989

Arbitrarea concursurilor de radioamatori pe calculator sau măcar cu ajutorul acestuia, pe baza unor programe adecvate, oferă unele posibilități de analiză globală care altfel ar fi greu de obținut implicînd un volum de muncă foarte mare.

Concursul YO DX HF/1989 a fost dominat net de două stații individuale seniori și anume:

- excampionul (1988) = YO8DDP - Arsene Lucian și
- campionul „en titre” (1989) - YO3APJ - Sinițaru Adrian
A cîștigat YO3APJ cu 115.968 puncte urmat foarte aproape de YO8DDP cu 109.032 puncte.

Celelalte stații individuale sau de club se situează începînd cu aproximativ 20% sub punctajul realizat de cei doi frunzași.

După cum veți vedea și din analiza prezentată alături lupta s-a dus foarte strîns, aproape umăr la umăr, iar concurenții chiar dacă au fost la sute de km depărtare unul de altul, au folosit cu pricepere și inteligență meandrele propagării (pe care sînt convins că le-au studiat cu atenție înaintea concursului) în unele perioade de timp suprapunîndu-se pînă la identitate la lucru în aceeași bandă.

Este prezentat graficul cu perioadele de timp lucrate de concurenți pe fiecare bandă.

Cu linie plină YO3APJ cu linie punctată YO8DDP.

Numărul de schimbări de la o bandă la alta în condițiile prevăzute de regulament au fost de 41 pentru 3APJ și 42 pentru 8DDP, deci practic egal, iar quasisuprapunerea lucrului în același interval de timp pe aceeași bandă se ridică la aproape 50%.

Arbitrînd mai mulți ani la rînd concursul YO DX HF am observat că există o saturare și o platonare a punctajelor real obținute în urma confirmării log-urilor din partea stațiilor străine față de punctajul calculat inițial de către concurenți din cauza gradului mic de confirmare din străinătate 30-40%.

Este adevărat că probabilitatea de a realiza cel mai mare punctaj confirmat, crește cu numărul de stații și multiplicatori lucrați în concurs în speranța că aceștia vor confirma cu log, legăturile realizate, dar proporția de creșterea punctajului nu este linear proporțională cu numărul de legături ci doar logaritmice.

La limită, dacă ar fi posibil, ar trebui lucrat „tot”, lucru care nu se întîmplă niciodată constituind de fapt criteriul de departajare, „sarea și piperul” concursurilor de radioamatori. Știința, experiența și hazardul își dau ingenios mîna în conturarea destinului punctajului marilor noștri campioni.

3APJ și 8DDP au lucrat cîștit și corect. În confirmările lor nu am observat nici o abatere formală și de fond de la regulament.

Deasemeni bănuiesc că au pus „la bătaie” aparatura tehnică de cea mai bună calitate pe care au avut-o la dispoziție în încercarea de a demonstra care este mai bun.

De această dată a avut cîștig de cauză 3APJ. Să vedem cum:

Banda		3APJ	8DDP	dif. ±
3,5	QSO	92	145	- 53
	MULT	5	6	- 1
7	QSO	155	140	+ 15
	MULT	9	8	+ 1
14	QSO	313	274	+ 39
	MULT	20	17	+ 3
21	QSO	268	178	+ 90
	MULT	21	16	+ 5
28	QSO	77	88	- 11
	MULT	9	12	- 3
TOTAL	QSO	905	825	+ 80
	MULT	64	59	+ 5

Plusul de 80 de legături nu este esențial semnificativ din cauza motivelor specificate anterior, legate de confirmarea lor cu log-uri. Cu toate acestea este de menționat că YO3APJ are un plus de aproape 10% la numărul total de legături.

Mai interesantă ni se pare analiza asupra multiplicatorului, parametru care în cazul echilibrului la număr de legături poate influența decisiv rezultatul concursului.

La acest parametru după primele două benzi 3,5 și 7 MHz cei doi concurenți erau la egalitate.

Deasemeni plusul de 3 multiplicatori cîștigat de 3APJ în banda de 14 MHz este recuperat de 8DDP în banda de 28 MHz.

Pentru cele 4 benzi: 3,5; 7; 14; 28 MHz diferența la număr de QSO-uri este de +10 legături pentru 3APJ, valoare total nesemnificativă ținînd cont de gradul de confirmare iar numărul de multiplicatori este egal 43 la 43, deci oarecum egalitate perfectă.

Banda care a hotărît practic soarta concursului și campionul pe anul 1989 a fost banda de 21 MHz în care 3APJ a realizat un +90 de legături și deosebita performanță de +5 multiplicatori față de 8DDP.

„PRO TELEGRAFIE SAU PRO FONIE?”

Propun o rubrică în revistă, care sînt convins că va polariza atenția multor radioamatori și va aduce mulți colaboratori. Sub titlul „Pro telegrafie sau pro fonie?” pot colabora mulți cititori ai revistei. Inițial, mă gîndisem la titlul „Pro sau contra telegrafie?”, dar cred că titlul este prea dur cu acest mod de lucru îndrăgit de radioamatori. Articolele diverșilor colaboratori ar putea duce la o polemică de la un număr al revistei la altul, ceea ce ar fi „sarea și piperul” publicației!

Pro telegrafie sau pro fonie? Iată o întrebare care naște discuții extrem de interesante între radioamatori. Voi încerca în aceste rînduri să aduc cîteva argumente pro pentru cele două moduri de lucru, modurile cele mai răspîndite printre radioamatori, români. Personal, nu mă situez în vechea gardă a radioamatorilor, dar nici în garda foarte nouă. Undeva, la mijloc! Ca pregătire în telegrafie, mă aflu undeva la medie, chiar sub medie în ultimul timp cînd am fost activ mai puțin.

De pe aceste poziții pot spune că orice radioamator începător sau oricine nu este radioamator, asociază acest hobby cu telegrafia. Nu de puține ori am auzit: „Am un vecin radioamator, toată ziua este cu ti-ta-ti...”! Așa am aflat și eu despre radioamatorism. Ideea de radioamatorism mi-a fost asociată cu alfabetul MORSE de către mama mea (lucra în domeniul electronic, nu era radioamatoare). Dar în continuare am citit mai mult, am cunoscut cîteva radioamatori: YO3CV, d-l Tanciu Mihai, un om deosebit, căruia îi datorez existența pasiunii mele pentru radioamatorism și YO3CTK, d-l Mateescu Mihai, un coleg de serviciu, un profesionist în materie.

Telegrafia a fost și la mine primul mod de lucru după primirea autorizației, prima ieșire în eter. Telegrafia rămîne în continuare un mod sigur de lucru pentru fiecare radioamator, deoarece, orice începător, după ce a obținut autorizația de emisie, în foarte scurt timp își poate construi singur un emițător CW (chiar cu cunoștințe reduse în domeniu).

De altfel primele legături în lume au fost în telegrafie. Acum 60 de ani, modul de lucru în fonie era de avangardă, iar fonia în BLU (SSB) acum aproape 30 de ani era o noutate. Apariția foniei, a BLU-ului a dus la o oarecare schimbare a radiolegăturilor. După cum am putut constata cu toții, o legătură în fonie este mult mai plăcută. Să auzi vocea corespondentului pe care poate nu o să-l vezi niciodată, este ceva extraordinar! De asemenea discuțiile din QSO-uri pot aluneca spre domenii nebănuite, cu satisfacții imediate. Dar, în momentul în care doriți legături cit mai îndepărtate, exaltarea scade... Da, este adevărat, cu puteri modeste poți să realizezi în CW legături mult mai îndepărtate decît în SSB, în aceeași condiții. În funcție de categoria obținută de fiecare radioamator, cu aceeași putere la emisie se pot realiza legături în CW în zone unde SSB-ul nu va pătrunde niciodată. Deci, iată necesitatea existenței și modului de lucru CW la o stație de radioamator.

O altă problemă pe care o aduc în discuție este complexarea unor radioamatori (nu neapărat începători!) în fața radioamatorilor ași în CW. Acest lucru mi s-a întîmplat și mie. După o pauză de cîteva ani, am început să am unele dificultăți în modul de lucru CW. Cînd am început să fiu iar activ, lipsa de exercițiu și-a spus cuvîntul. Între timp mulți radioamatori s-au perfecționat, au apărut și alții în bandă. Este o adevărată plăcere să auzi pe cei de la YO3KWF, YO3KvW (Dan) ș.a. lucrînd în CW. Auzindu-l de curînd în CW pe YO3APJ (Adi), un as al manipulatorului, testîndu-și o stație portabilă pentru un concurs, mă hotărisem să lucrez din nou în CW numai cînd voi stăpîni CW la fel. Dar, amicul Dan (YO3CZC), m-a convins că numai prin exercițiu pot ajunge la un nivel mai ridicat în CW, partenerul din QSO (așa cum este firesc!) va manipula în ritmul meu sau cum o voi cere la început.

O ultimă problemă pe care o pun în discuție, este aceea a pătrunderii tehnicii digitale și a calculatoarelor în radioamatori. O dată cu aceasta radioamatorismul a evoluat. Au apărut manipuloare digitale, cu memorie și sisteme cu microprocesoare. De asemenea cu ajutorul unui home-computer, a unei mici interfețe și a unui soft relativ simplu se schimbă radical stilul de lucru în CW. S-ar părea că în acest moment modul CW clasic va pierde din interes. Părerea mea este că nu va pierde! Personal am realizat acum aproape 4 ani un sistem Rx/Tx în CW și RTTY cu ajutorul unui home-computer asemănător HC-85-ului. Softul (în lb. BASIC atunci) face ca radioamatorul să fie pur și simplu un operator! În aceste condiții nu trebuie să cunoască codul MORSE, ci numai cîteva reguli de trafic (acest lucru îl poate face oricine!). După realizarea sistemului nu am avut decît satisfacții profesionale, de construcție (sînt inginer automatist), satisfacții ca radioamator de trafic nu au fost. Dar toate acestea sînt ideile mele. Sînt sigur că foarte mulți cititori au alte păreri pe care cu mare plăcere aș vrea să le cunosc.

ing. BACIU DAN YO3GH

Nu vom prezenta multiplicatorii la care cei doi concurenți au fost identici ci numai diferențele.

Banda 3,5 MHz

YO8DDP = +1 = EA2CR zona 37

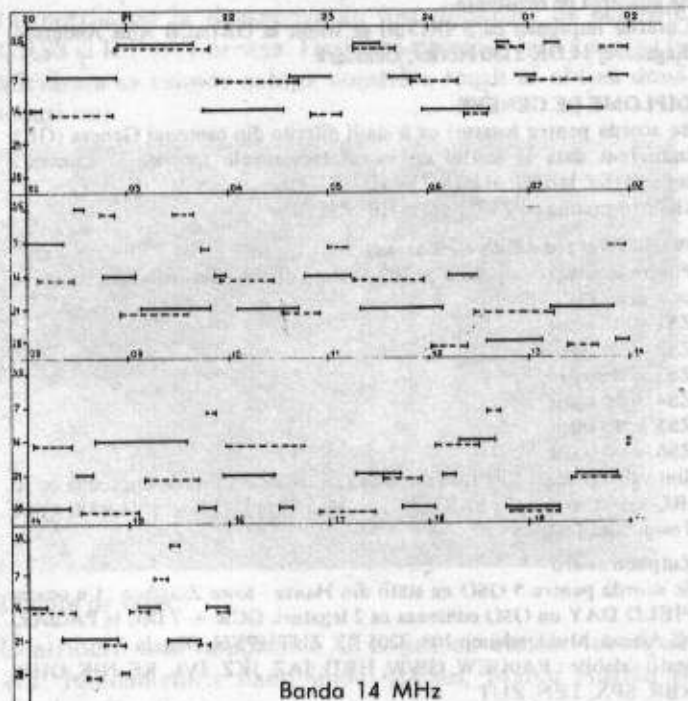
Banda 7 MHz

YO3APJ = +2 = VE3MCL zona 03

= UM8MBA zona 30

YO8DDP = +1 = UZ9JWV zona 31

diferența la zone fiind de +1 pentru 3APJ

Banda 14 MHz

YO3APJ = +5 = RZ9MYA zona 34

= UAOKCL zona 26

= KI2P zona 61

= WJ7R zona 06

= EA2CR zona 37

YO8DDP = +2 = WBØØ zona 07

= YB2FEA zona 54

diferența la zone fiind de +3 în favoarea lui 3APJ

Banda 21 MHz

YO3APJ = +5 = KM2P zona 61

= UZØQXU zona 23

= UAØZDD zona 35

= UAØKCL zona 26

= K2PS zona 28

Banda 28 MHz

YO8DDP = +3 = UA1OT zona 19

= LU1EWL zona 14

= PY1AJK zona 15

Amuzant este faptul că EA2CR câștigat de 8DDP în 3,5 MHz este pierdut în 14 MHz în favoarea lui 3APJ.

YO8DDP pierde stația UAØKCL din zona 26 în ambele benzi 14 MHz și 21 MHz - în schimb 3APJ îl pierde pe YB2FEA, care a lucrat în 14, 21 și 28, în banda de 14 MHz care însă 8DDP îl adjudecă imediat.

Remarcabilă performanța lui 8DDP în 28 MHz cu LU1EWL și PY1AJK (14, 21, 28) ultimul fiind pierdut de 3APJ în 28 MHz.

Deasemeni remarcabili sînt cei doi multiplicatori a lui 3APJ, KI2P și KM2P ambii din zona 61 în benzile de 14 și 21 MHz pierduți ambii de paterul de întrecere.

Măiestrie, experiență și noroc - probabilitatea de întîlnire a două semnale în imensitatea eterului, doi oameni din două colțuri ale lumii care schimbă un control se salută timp de câteva secunde și nu se știe dacă se vor mai întîlni vreodată.

Indicativele vin, indicativele trec. Încercați să onorați cu fair-play precursorii al căror indicativ îl purtați astăzi și să lăsați o imagine onorabilă tinerilor care vă vor purta indicativul.

Cele mai sincere felicitări și urări de noi succese în competițiile interne și internaționale celor doi campioni.

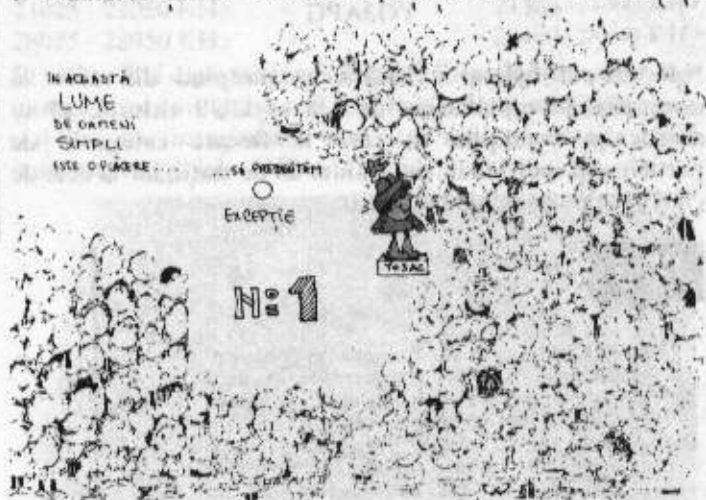
Colonati Cristian YO4UQ

PRIMUL

radioamator român care a terminat de lucrat

toate țările din lista țărilor active DXCC

Autorizat cu categoria a 3a la 28.01.1958 cu indicativul YO3AC începe activitatea cu un tx cu 6P3 și cristal pe 7005 KHz datorit de regretatul YO3RF. Antena = o sîrma de la streșina acoperișului pînă la stație (cca. 25 metri). Cu acest "echipament" lucrează 15 țări și 3 continente. Urmează o dotare mai modernă = tx cu VFO și RL12P35 iar rx = BC312N, antenă = long wire 127 m (peste stradă și 2 rînduri de case). Lucrează numai în 7 MHz CW și obține în 1964 diploma DXCC nr. 7180/22.04.64. Urmează un QRT aproape total din cauza studiilor (fac. chimie industrială seral), dar o activitate adevărată reîncepe în 1970 odată cu dotarea cu un transceiver HW - 100 (primul din București) și o antena 5BDQ pentru 5 benzi. Între timp obține autorizația de clasa a 2 a (oct. 1966), iar în oct. 1972 clasa a 1. Numărul țărilor lucrate depășește aceluia pe care reușește

chiar să obțină diploma 5BDXCC nr. 247 în aprilie 1973, prima din țară. Adăugarea unei antene beam cu 5 elemente pentru cele 3 benzi superioare, al unui amplificator liniar fac să crească continuu numărul țărilor. Realizare deosebită chiar pe plan mondial în această perioadă - 3 QSL-uri din ZA: ZA1KB 1959 7 MHz CW; ZA1KC 1960 7 MHz CW și ZA2RPS 14 MHz SSB. Eșec - nu reușește să lucreze expediția din decembrie 1978 din insula Bouvet - lîngă Antarctica.

După 1980 numărul țărilor lucrate și confirmate trece de 300 și obține primul din țară trofeul 5BWAZ nr. 49/dec. 1982. Ultimile 2 țări pentru a termina lista țărilor active = Bouvet 3Y5X (în sfîrșit!) și 7O1AA din Republica Yemen. Acest rezultat a fost obținut deci după mai mult de 32 de ani de activitate aproape neînteruptă în ziua de 29 mai a.c. orele 06.29 UTC. Felicitari!

YO3JW

20 CQ	ROMANIA	28 ITU
SPORT CLUB "EXPLORATORUL"		
of the Geological Exploration and Prospecting Enterprise (G.P.E.G.)		
Address		
PO Box 28, R-5950		
CIMPULUNG MOLDOVENESE		
SUCEAVA County (SV)		
TO RADIO		
CONFIRMING OUR QSO		
ON	UTC	BAND
AT	UTC	BAND
MODE	RST	
Pse./tnx QSL via bureau or direct.		
Vi trim nice QSO dr OM, 73		

Începînd din acest an, Campionatul Republican de Unde Scurte se va desfășura numai în banda de 3,5 Mhz și va avea ediții separate pentru telegrafie și telefonie. Adoptînd acest lucru, Biroul Federal, a răspuns de fapt unui număr mare de propuneri provenite de la concurenții din edițiile anterioare. Desfășurat la concurență cu evenimentele "fierbînti" din țară, precum și cu programele interminabile ale televiziunii. Campionatul de telegrafie a antrenat un număr mic de pasionați ai manipuloarelor.

Întrecerea a fost însă viu disputată și nu s-au semnalat încălcări "vizibile" ale regulamentului. Rezultatele au fost însă influențate de stațiile care nu au trimis loguri.

Arbitrajul a fost efectuat de un grup de radioamatori din Piatra Neamt, conduși de YO8BGJ - Nacu Nicolae.

YO3APG

N.R. Biroul federal a hotărît cu începînd din 1990 la campionatele republicane de US și UUS titlurile să se acorde în condițiile în care la fiecare categorie de participanți individuali sînt minim 20 de stații, iar la cele de club - echipe de minim 10 stații.

INFO

YO3BFL - Rusu Dumitru membru al clubului YO3KSK a asociației nevăzătorilor din România solicită un ajutor pentru repararea sursei de alimentare de la stația personală. Îi sînt necesare cîte două tranzistoare 2SC2307 și 2SC2501. Rugăm pe cei care pot da un ajutor să ia legătura cu FRR • FRR își schimbă sediul - noul număr de telefon va fi 22.02.89. Notafi-l în agenda Dvs. Amănunte vor urma • Pentru cei care vor participa în concursurile YO DX (HF și VHF) îi rugăm a trimite „peripețiile” însoțite de fotografii pentru prezentare în revistă (se poate?) • VVV de IK6BAK/beacon QTH Locator JN63KR (pe 24915 KHz) • 4J5Z1 o expediție în KN55 Insula Șerpilor din Marea Neagră - între 10-16 iulie.

EPØA activ din Teheran • Un grup de operatori din SV vor activa din Creta după 01.08.1990 • În decembrie se pare că vor fi activate stații din South Shetland și South Sandwich • Zvonuri despre o posibilă expediție HA în ZA1 • Stațiile japoneze pot folosi și prefixul 7K1 • DXCC nu acceptă încă QSL-uri de la 3X1SG, 7Q7LA, 7Q7JA, 7Q7JM, 7Q7RM • Din Rotuma QRV 3D2XV • ZK3EKY activ din Tokelau • 7O1AA a realizat peste 23.000 legături - în legătură cu statutul ca „țară”, DXCC va lua o decizie mai tîrziu • XU8DX este acceptat pentru DXCC • Din Malaysia de Est 9M8MG și 9M8FH sînt QRV în 14 MHz • VA9IDX/JD1 sînt QRV în 14 MHz • JA9IDX/JD1 August • DK9KX/ZS6 din Pinguin Isl. lîngă V5 (posibil să se ceară statut de țară „DXCC”) • Același lucru vor și canadienii cu o insulă în St. Lawrence Bay • În C21 mai multe stații sînt QRV • H44RW operat de ZL1AMO • Benzile WARC sînt pline de surprize. Stațiile YO mai au cîntare!

DURA

Se acorda pentru doua legaturi cu statia OZ5MAY efectuate în benzi diferite sau pe aceeași banda dar în zile diferite. Diploma se acorda și pentru o singura legatura cu statia amintita dacă se vizitează muzeul "Denmarks Fight for Freedom" din localitatea unde se afla OZ5MAY.

Statia de radioamatori OZ5MAY a fost utilizata clandestin în timpul celui de al II-lea razboi mondial, fiind realizata în Danemarca și în Anglia de miscarea de rezistenta.

Cererile împreună cu 6 IRC-uri se trimit la OZ1ACB Allis Andersen, Kagsaaevj 34, DK-2730 Herlev, Denmark

DIPLOME DE GENEVE

Se acorda pentru legaturi cu 6 statii diferite din cantonul Geneva (GE), indiferent data și modul de lucru. Indicativele speciale nu contează separat. Ex. HB7G; 4U8ITU = 4U1ITU etc.

GCR împreună cu 7 IRC-uri la HB9RX.

WAZS (Worked All ZS Call Areas)

Pentru legaturi confirmate cu 100 de statii diferite din Africa de Sud după cum urmează:

ZS1 = 16 statii

ZS2 = 10 statii

ZS3 = 3 statii

ZS4 = 10 statii

ZS5 = 16 statii

ZS6 = 45 statii

Sînt valabile legaturile realizate după 01.01.1958 Cererile împreună cu 10 IRC-uri se trimit la SARL, Award Manager, P.O.Box 3911, 8000 Cape Town, South Africa.

Zutphen award

Se acorda pentru 5 QSO cu statii din Hansa - town Zutphen. Cu ocazia FIELD DAY un QSO contează ca 2 legaturi. GCR + 7 IRC la PA0JAZ, JG Altena, Mulderskamp 108, 7205 BX ZUTHPEN, Olanda.

Statii valabile: PA0DEW, GWW, HRD, JAZ, JKZ, JVL, KF, NIK, QHB, RBR, SPX, TEN, ZUT.

"ALASKA DX CERTIFICATE" (ADXC)

Pentru legaturi/receptii în US și UUS, după 01.01.1955 cu 10 statii din Alaska. Confirmările de la cele 10 statii din Alaska, vor include cel puțin 4 membri AARC precum și cîte una din următoarele 4 zone:

- Alaska de nord - aceea parte situată la nord de Cercul Polar
- Alaska de Sud-Est - partea situată la est de 141 W.
- Alaska Centrală - incluzînd Anchorage și Fairbanks
- Aleutian Is. incluzînd Kodiak Is și Alaska peninsulară situată la sud de 58 N.

Diplomă este gratuită dar trebuie adăugate IRC-uri pentru transportul postal.

Cererea vizată de 3 radioamatori YO sau de managerul județean de diplome se va expedia pe adresa: Award Manager, Anchorage Amateur Radio Club KL7AA, P.O.Box 101987, Anchorage, AK 9910-1987, USA.

DIVERSE

În zilele de 5 și 6 iunie în apropierea orașului Krasnodar din URSS s-a desfășurat un concurs internațional de **RGA** la care alături de URSS (2 echipe), R.P.D. Coreeană, Bulgaria și Japonia a participat și țara noastră. Concursul face parte dintr-o serie mai largă de manifestări ce au drept scop stabilirea echipelor naționale care vor participa la campionatele mondiale de RGA, campionat ce se va desfășura la poalele munților Tatra din Cehoslovacia. Întrecerile de la Krasnodar au fost dominate de echipele URSS și R.P.D. Coreeană. Deși incompletă și fără a evolua la adevărata sa valoare echipa noastră a reușit să obțină două locuri trei.

Înainte de start.

Contribuții mai importante la obținerea acestor locuri au avut radioamatorii Pantelimon Marius, Marcu Adrian și Breaban Candiano.

Analiza comportării echipei noastre a scos în evidență o pregătire fizică insuficientă precum și necesitatea îmbunătățirii aparaturii pe 3,5 MHz. De remarcat că echipa japoneză condusă de JA6AV (vicepreședinte al JARC) a fost însoțită și de o echipă de fotografi și reporteri de la JARC News.

În cadrul noului guvern, prin reorganizare, s-a instituit Ministerul Comunicatiilor coordonat de Dl. Ministru ing. Andrei Chirica.

Cu aceasta ocazie îi dorim putere de muncă, sănătate și realizări cât mai multe.

Sperăm ca radioamatorii să fie auziți pînă la Domnia SA pentru a putea duce la bun sfîrșit renovările începute.

YO4PR, Eftimie Gh. este cel mai "vechi" radiotelegrafist din Brăila.

În Brăila, prima stație de recepție s-a autorizat în 1956, an în care s-au ținut și primele cursuri de radioamatorism în cadrul NAVROM-ului. În toamna lui 1958, YO4WM autorizează stația colectivă YO4KAK. Un aport deosebit aduce Trentea Năstase, care a fost și primul "șef de radioclub". Funcția este preluată apoi de : YO4PR (1957-58), (Boris) YO4AH (1958-83), YO4ATW (Marcel Aleca) (1983-89) și Caminschi George YO4BQV din ianuarie 1990.

De pe platforma de foraj maritim "FORTUNA" operează YO9ASS/mm - QTH : 44 31'33"N/ 29 24'09"E 4X/YO3FBE a generat pile-up în 4x. US1A stație specială cu ocazia unui schimb între Universitatea Cambridge Mass și Institutul pentru Navigație Aeriană din Leningrad - QSL via W1AF.

În zilele de 12 și 13 iunie la Cimpulung Moldovenesc s-a desfășurat prima ediție a Cupei "Feroviarului" la radiogoniometrie.

În continuare același oraș a găzduit etapa de calificare la Campionatul Național de Radiogoniometrie.

Deși a fost o vreme ploioasă, ambele manifestări s-au desfășurat în bune condițiuni. În numărul viitor al revistei vom prezenta o serie de amănunte.

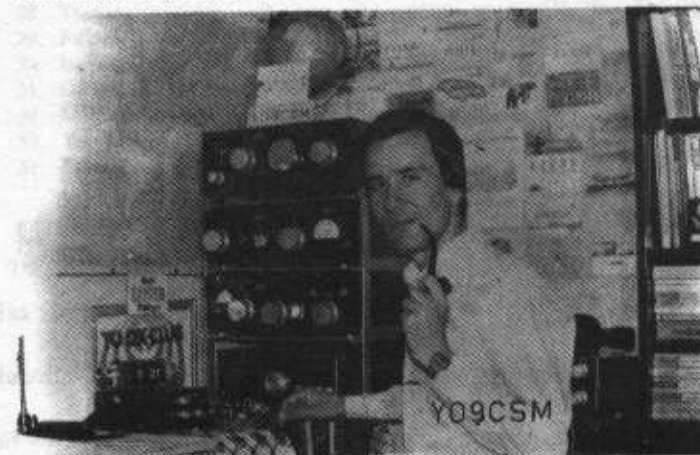
În perioada 20 iulie ora 21 UTC și 21 iulie ora 7 UTC 1990 se va desfășura în orașul Seattle din WA/USA campionatul mondial pe echipe al radioamatorilor de U.S. Pentru a face deplasarea în orașul sus menționat au fost înaintate echipele participante la campionatul IARU din anul precedent. Au confirmat participarea echipe din : USA, URSS, Japonia, Canada, Spania, Yugoslavia, Ungaria, Bulgaria, Suedia, Finlanda, Italia, RFG, Cehoslovacia, Brazilia, Argentina, Anglia.

Fiecare echipă va fi dotată cu echipamente identice.

Frecvențele de lucru vor fi pentru CW :

3525 - 3555 KHz	pentru SSB:
7025 - 7050 KHz	3775 - 3925 KHz
14025 - 14050 KHz	7150 - 7250 KHz
21025 - 21050 KHz	14200 - 14300 KHz
28025 - 28050 KHz	21300 - 21400 KHz
	28400 - 28500 KHz

Se vor atribui diplome speciale participanților la concurs din întreaga lume care reușesc să realizeze cel puțin 5 QSO-uri cu stațiile sus menționate care se vor recunoaște prin indicativele speciale /WG

Pe data de 24 iunie la Alexandria, YO9CSM (Lari) renunță la burlacie în favoarea domnișoarei Luminița. Să le dorim "casă de piatră" așa cum i-am urat pe data de 2 iunie lui Sandu Stanescu din Galați.

YO3JW - KN34CK

1700 - 2000

01.06.90 UD70DE, UG6AD, UV6HLU, RA6HA, RA6AAB (FAI)

6xOZ, Y2x1, 16xDL, 4x1 (FAI)

11.06.90 1416 - 1435 UTC EA3DXU, EA3KU

03.06.90 SV9/DL5MAE (MS) 1st YO - SV9

06.06.90 DL5BCU (MS)

LZ2AB - KN33SC

19.05.90 - 0830 UTC - UG6AD

24.05.90 - 1230 UTC - EAx2

29.05.90 - 0735 UTC - UD70DE

01.06.90

17,00 - 20,00 - 2xUL7, UG, UD, 3xUA6, 3xSV1, 9xOZ, 3xY2, 13xDL, SP, PA, I - (2xDL + 1) (FAI)

YO3CTW KN34AL

11.06.90 1420 UTC - 1435 EA3DXU, EA3KU

YO5BEU - Bistrita

01.06.90 - 1xDL

YO2LEU - KN06WK

13.06.90 - EA3ADW (auzit : EA6VQ, EA3DXU).

DJ9YE QSO cu UG6AD în 01.06.1990

UUS ES MS

Program competition
IULIE 1990

I COMPETITII INTERNE

a. RGA

1. Etapa finala a campionatului republican de RGA
27 - 29.07 Lugoj

2. Trofeul Carpati 21 - 22.07 Brasov

b. unde scutire

c. unde ultracurte

1. Troful Carpati 144 MHz etapa 1a 14.07 intre 15 - 21 UTC

2. Floarea de mina 144 + 432 MHz 30.06 15 UTC - 01.07 15 UTC

+ 1296 MHz

Trofeul Carpati. Se poate lucra atat in CW cit si fonie si mixed pe segmentele benzii de 144 MHz aratate la Floarea de mina (MAI).

Categorii de participanti - individual = seniori, juniori receptori

- echipe statii de club = seniori si juniori

seniori = statii portabile sau cele fixe care lucreaza din al 2-lea amplasament autorizat

juniori = statii fixe

Controale = RS(T) + QTH locator

Punctaj = in functie de distanta dintre corespondenti

0 - 50 Km = 2 pct

151 - 200 Km = 14 pct

301 - 350 Km = 26 pct

51 - 100 Km = 6 pct

201 - 250 Km = 18 pct

351 - 400 Km = 30 pct

101 - 150 Km = 10 pct

251 - 300 Km = 22 pct

401 - 450 Km = 34 pct etc

Multipl. pe etapa = numarul careurilor proprii inclusiv cel propriu

Scorul pe etapa = suma punctelor din leg. x multiplicatorul de etapa

Scorul final = suma scorurilor din etapa x nr. etapelor in care s-a lucrat

Fisele de concurs completate regulamentar se trimit pina la 21.07.90 data postei la RCJ Brasov

Trofeul Carpati 1990

C. P. 98 2200 Brasov I

II Competitii internationale

1. VENEZUELA Contest 07.07 00 UTC - 08.07 24 UTC SSB

28.07 00 UTC - 29.07 CW

Se poate lucra in toate benzile in urmatoarele categorii de participanti SOSB, SOMB, MOMB

Controale = RS(T) + nr. de ordine al legaturii incepind cu 001

Punctaj = - o legatura cu statie YO = 0 pcte; dar conteaza la multiplicare

- o legatura cu oricare alta statie = 2 pcte

Multiplicator = pe fiecare banda se constituie din 3 factori

1. fiecare district radio din Venezuela YV1 - YV0 = 10

2. fiecare district radio din S.U.A. W1 - W0 = 10

3. fiecare tara conform diplomei DXCC inclusiv cea proprie

Scorul = suma punctelor din legaturile pe toate benzile x suma multiplicatorului pe toate benzile. Lucrind in acest concurs se poate obtine o frumoasa diploma "Ziua Independentei Venezuelei" daca in timpul concursului (separat CW si SSB) se lucreaza cu cel putin 10 statii YV diferite si cel putin 10 tari diferite exclusiv YO. Fisele de

concurs si eventual cererea pentru "Venezuela Independance Day Award" + 7IRC se trimit pina la 30.07.90 pentru etapa SSB si 30.08 pentru CW la adresa

Radioclub Venezolano

Apartado Postal 2285

Caracas 1010 - A, Venezuela, South America

IARU HF World Championship 14.07 12 UTC - 15.07 12 UTC CW, SSB

Categorii de participanti : - cat A = individual numai fonie

- cat B = individual numai CW

- cat C = individual CW si SSB

- cat D = multi op. st. club 1 tx

numai CW si SSB

- cat E = statiile care reprezinta

societatile membre si in IARU.

Multi op.

multi tx

Controale = RS(T) + nr. zonei ITU (pentru YO = 28). Statiile din cat. E transmit initialele asociatiei pe care o reprezinta. Pentru YO - FRR.

Cu aceeasi statie se poate lucra pe o banda odata in CW si odata in Fonie doar pe segmentele de banda conform planului de benzi IARU si la o diferenta de timp rezonabila (Interzis lucrul cu o statie in fonie si apoi, imediat in CW sau viceversa). Aceeasi statie conteaza pe o banda o singura data ca multiplicator.

Punctaj :

- o legatura cu o statie din zona ITU 28 inclusiv YO si cu o statie de cat. E = 1 pct.

- o legatura cu o statie din Europa dar din afara zonei 28 = 3 pcte.

- o legatura cu o statie din afara Europei = 5 pcte.

Multiplicator = pe fiecare banda nr. zonelor ITU inclusiv cea proprie si fiecare din statiile ce reprezinta societatile membre IARU lucrate

Scor + suma punctelor din legaturile pe toate benzile x suma multiplicatorului pe toate benzile.

Se vor intoarni fise de concurs separat pentru fiecare banda in care se vor inscrie la fiecare legatura controalele COMPLETE transmise si receptionate. Daca pe o banda s-au lucrat 500 sau mai multe legaturi, se va intoarni separat si un borderou cu indicativele lucrate pe acea banda in ordine alfanumerica. Se acorda diplome speciale concurentilor care au efectiv min 250 de legaturi sau au realizat un multiplicator de min. 50. Fisele + SUMMARY se trimit pina la 15 august 1990 data postei la :

IARU Headquarters

Box A.A.A., Newtown, Connecticut, 06111 U.S.A.

COLOMBIA INDEPENDENCE 21.07 00 - 24 UTC

Se poate lucra in benzile 80 - 10 m numai in CW sau numai in SSB in urmatoarele categorii :

cat. A = SOSB cat. B = SOMB cat. C = MOMB

Controalele = statiile colombiene = RS(T) + 180 = nr. de ani de la cucerirea independentei

celelalte statii = RS(T) + nr. de ordine incepind 001

Punctaj = o legatura cu YO si EU = 1 pct, o legatura cu HK = 5 pcte; o legatura DX = 3

Multiplicatorul = pe fiecare banda nr. tarilor DXCC incl.

HK si YO si fiecare district radio din HK = 10; HK1 - HK0

Scorul = suma punctelor din legaturi pe toate benzile x suma multiplicatorului pe toate benzile.

Diploma de participare pentru cel putin 100 de legaturi.

Fisele de concurs - 20 august 1990 data postei la :

LCRA Colombia Contest 1990

P.O.Box 584, Bogota, Colombia, S.A.

CQ WPX VHF 14.07 00 UTC - 15.07 24 UTC

- Benzi si moduri = 144,432,1298 MHz CW si fonie
- Categorii de participanti = -statii fixe cu puteri conf. autorizatiei = SOSB. SOMB. MOSB. MOMB
- statii fixe QRP (pW out) = SOSB. SOMB
- statii portabile cu sursa independenta de curent = SO; MO

- statii care lucreaza numai in FM
- Controale = RS(T) + careul mare si careul mediu al QTH locator ex. KN34
- Punctaj = 144 MHz = 1pct /QSO; 432 MHz = 2 pct /QSO 1296 MHz = 4 pct /QSO
- Multiplicator = O singura data fiecare prefix lucrat inclusiv cel propriu
- Scor = suma punctelor din legatura pe toate benzile x multiplicator
- Loguri pina la 10.08.90 la :
CQ Magazine
VHF WPX Contest 1990
76 North Broadway, Hicksville, N.Y. 11801, U.S.A.

AGCW - DL QRP Summer Contest 21.07 15z - 22.07 1500 UTC CW
Prea complicat !

CAMPIONATUL REPUBLICAN DE UUS 1990 11 AUGUST

Se desfășoară în 3 etape : I. 144 MHz + 12.00-16.00 UTC, II. 432 și 1296 MHz + 16.00-18.00 UTC ; III. 144 MHz + 18.00-22.00 UTC ; Categorii de participare : SO (J + S) + MO (J + S) ; Apel TEST YO ; Control = RS(T) + nr. cod + QTH locator - codul se formează la prima legătură din cifra din indicativ + celelalte două diferite de prima și între ele ; codul primit se transmite la legătura următoare ; Puncte - 144 - 1 km/1 pct. ; 432 - 1 km/5 pct. ; 1296 - 1 km/10 pct. ; Scor = suma punctelor X număr etape lucrate în 144 MHz ; Fișe + Summary tip FRR se trimit la CP 22-50, 71100 București cu mențiunea Campionat UUS '90 în termen de 5 zile.

YO DX HF CONTEST

Se va desfășura în 04 august 1990 orele 20.00 UTC
05 august 1990 orele 16.00 UTC ; SOMB (J + S) MOMB (J + S) ; Frecvențe de lucru 3510-3560 (CW) 3700-3770 (PH) ; 7010-7040 (CW) ; 7040-7090 (PH) ; 14010-14060 (CW) ; 14150-14250 (PH) ; 21010-21060 (CW) ; 21200-21300 (PH) ; 28010-28060 (CW) ; 28400-28600 (PH) KHz ; Apel test YO ; Control RS(T) + JUD sau BU pentru București ; Puncte QSO - EU - 4 pct. ; QSO DX - 8 pct. Multiplicator pe bandă : Zone ITU (stațiile străine transmit RS(T) + Zona ITU). Scor = suma punctelor X Suma multiplicatorilor de pe benzi ; Se poate lucra numai cu un singur semnal indiferent de bandă (1 Tx), trecerea de pe o bandă pe alta după minim 10 minute.

Loguri + Summary tip FRR completate, inclusiv declarația în termen de 10 zile la CP 22-10, 71100 București cu mențiunea „YO DX HF Contest”.

YO VHF/UHF CONTEST

Se va desfășura în 12 august 1990 între orele 02-12 UTC ; SO (J + S) și MO (J + S). Frecvențe de lucru 144-146 ; 432-434 MHz conform plan IARU și FRR ; Apel test YO ; Control RS(T) + 001 + QTH locator (se începe cu 001 pe fiecare bandă !). Puncte 144 - 1 km = 1 pct. ; 432 - 1 km = 5 pct. Scor = suma punctelor. Loguri + Summary tip FRR în termen de 10 zile la CP 22-10, 71100 București cu mențiunea „YO VHF/UHF CONTEST”.

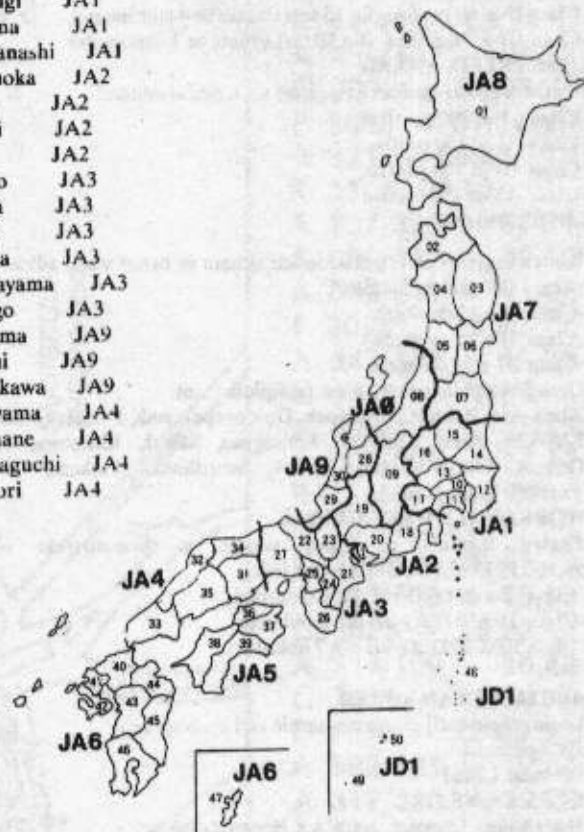
AA - All Asia Contest CW în 25 august 1990 ora 00.00 UTC
26 august 1990 ora 24.00 UTC (Vezi R YO mai).
WAEDX - Work all Europe DX Contest în 11 august 1990 ora 12.00 UTC - 12 august 1990 ora 24.00 UTC.

YO3AC

PREFECTURI SI DISTRICTE JAPONEEZE

Nr.	Prefectura	District
01.	Hokkaido	JA8
02.	Aomori	JA7
03.	Iwate	JA7
04.	Akita	JA7
05.	Yamagata	JA7
06.	Miyagi	JA7
07.	Fukushima	JA7
08.	Niigata	JA0
09.	Nagano	JA0
10.	Tokyo	JA1
11.	Kanagawa	JA1
12.	Chiba	JA1
13.	Saitama	JA1
14.	Ibaraki	JA1
15.	Tochigi	JA1
16.	Gunma	JA1
17.	Yamanashi	JA1
18.	Shizuoka	JA2
19.	Gifu	JA2
20.	Aichi	JA2
21.	Mie	JA2
22.	Kyoto	JA3
23.	Shiga	JA3
24.	Nara	JA3
25.	Osaka	JA3
26.	Wakayama	JA3
27.	Hyogo	JA3
28.	Toyama	JA9
29.	Fukui	JA9
30.	Ishikawa	JA9
31.	Okayama	JA4
32.	Shimane	JA4
33.	Yamaguchi	JA4
34.	Tottori	JA4

35.	Hiroshima	JA4
36.	Kagawa	JA5
37.	Tokushima	JA5
38.	Ehime	JA5
39.	Kochi	JA5
40.	Fukuoka	JA6
41.	Saga	JA6
42.	Nagasaki	JA6
43.	Kumamoto	JA6
44.	Oita	JA6
45.	Miyazaki	JA6
46.	Kagoshima	JA6
47.	Okinawa	JA6
48.	Ogasawara Is.	JD1
49.	Okino-Torishima Is.	JD1
50.	Minami-Torishima Is.	JD1

YOKOHAMA DX CLUB

Clubul a fost fondat în 1969 și a organizat diferite expediții (XU1AA;CK6SA;JD1 etc.).

Pentru legături/recepții cu membrii clubului sau cu alte stații din Yokohama, care să totalizeze 9 puncte, se poate obține o diplomă eliberată de acest club.

Legăturile cu membrii clubului se cotează cu 3 puncte, în timp ce legăturile cu alte stații din Yokohama numai cu un punct.

Cererea cuprinzând datele legăturilor și 13 IRC-uri se trimit la: JHIAPK, Yasuoki Honda - 3/128 Osajawa-Cho, Naka-Ku, Yokohama City 231, Japonia.

ALF

DIPLOME

WEST SIBERIA DX CLUB

Clubul WSDX eliberează o serie de diplome pentru legături realizate după 01.01.1980. Fiecare diploma costa 13 IRC-uri.

Cererile se vor trimite pe adresa:

UA 9 MC, Sergej F. Kruglov P.O.Box 863,644099 Omsk-99 URSS. Aceste diplome sînt:

PREFIX 9 AWARD

Legături cu stații care contin în indicativ (prefix) cifra 9. Ex. 9H1DX; A92BE, Y39KE etc.

Diploma are trei clase și anume:

-Clasa I-a: 50 prefixe din 20 de țări situate în 6 continente;

-Clasa II-a: 40 prefixe din 15 țări situate în 4 continente;

-Clasa III-a: 30 prefixe din 10 țări situate în 3 continente.

USSR PREFIX AWARD

Pentru legături cu diferite prefixe sovietice și anume:

-Clasa I-a: 200 prefixe

-Clasa II-a: 150 prefixe

-Clasa III-a: 100 prefixe

-Clasa IV-a: 50 prefixe

USSR 1.000.000

Pentru legături cu stații sovietice situate în orașe mari, adică în orașe cu peste 1.000.000 de locuitori.

-Clasa I-a 22 de orașe

-Clasa II-a 20 de orașe

-Clasa III-a 17 de orașe

Orașele valabile pentru această diplomă sînt:

Alma-Ata, Baku, Chelyabinsk, Dnepropetrovsk, Donetsk, Gorky, Kazan, Kharkov, Kiev, Kuibisev, Leningrad, Minsk, Moscova, Novosibirsk, Odessa, Omsk Oerm, Rostov, Sverdlovsk, Taskent, Tbilisi, Ufa, Yerevan, Volgograd.

WORKED ALL WEST SIBERIA

Pentru legături cu stații situate în următoarele oblasti :

99,100,130,145,146,158,161,162,163.

-Clasa I-a 40 QSO-uri din 9 oblasti

-Clasa II-a 30 QSO-uri din 8 oblasti

-Clasa III-a 20 QSO-uri din 7 oblasti

ARCTIC OCEAN AWARD

Legături cu stații din următoarele țări și oblasti:

JW Swalbard

JW Bear Island

JX,KL,LA,VE,OX

UA 1 Franz Joseph Land; UA 1 Nuova Zemlya;

UA 0 Severnaya Zemlya; UA 0 New Siberian Islands; UA 0 Wrangel Island;

Oblasturile: 88,98,105,113,114,139,143,163

Sînt necesare deasemenea legături cu 3 stații flotante în Oceanul Arctic.

-Începînd cu 1990, cererile pentru diplomele eliberate de Federal Award Manager VIA (Wireless Institute of Australia) se vor trimite pe adresa: K.D.Gott VK 3AJU, 38A Lansdowne Rd, St.Kilda, vic 3183, Australia. Pretul acestor diplome se mărește acum la 8 IRC-uri (5 US\$).

Cea mai cunoscută diplomă eliberată de VIA este: "WAVKCA" (Worked all VK Call Areas) pentru care sînt necesare legături/recepții confirmate cu 22 de teritorii sau districte diferite VK. Sînt valabile legăturile realizate în benzile US (1,8-28 MHz) după 01.01.1946, folosind orice tip de emisie.

Dacă un teritoriu nu mai este sub jurisdicția Australiei (ex. Nauru) legăturile sînt valabile pînă la data independenței.

Cerere va conține deci o listă a legăturilor după cum urmează:

VK 1 VK2 VK2 VK2 VK3

VK3 VK3 VK4 VK4 VK4

VK5 VK5 VK5 VK6 VK6

VK6 VK7 VK7 VK7 VK8

VK9L sau VK9M sau VK9X sau VK9Y sau VK9Z

VK0(AN) sau VK0H sau VK0M

Mentionăm deasemenea pentru radioamatorii YO, diploma specială "WIA 80 th ANNIVERSARY AWARD", oferită pentru legături efectuate cu 8 membri VIA în perioada 01.11.1989 - 31.12.1990.

Diploma marchează a 80-a aniversare a societății VIA, prima societate națională de radio din lume.

Se va trimite un extract de log în care se va menționa și numărul de membru WIA al radioamatorilor VK contactați.

Se admit și legături realizate în benzile de 30,17 și 12 m.

Radioclubul Județean Cluj

Asociația Sportivă a Întreprinderii "UNIREA" din Cluj
Federația Română de Radioamatorism

EDIȚIA JUBILIARĂ SIMPO' 90 CLUJ

Radioclubul județean Cluj în colaborare cu asociația sportivă a întreprinderii "UNIREA" din Cluj au plăcerea de a vă invita la cea de a X-a ediție a simpozionului radioamatorilor în perioada 7 - 9 septembrie 1990, la SIMPO'90 - CLUJ.

Cu această ocazie ne propunem :

- Organizarea unei sesiuni de comunicări, legate de activitatea de radioamator. În acest scop invităm pe participanți ca pînă la data de 31 iulie 1990 să transmită organizatorilor lucrările dactilografiate în vederea constituirii unui volum al lucrărilor.

- Organizarea în perioada SIMPO'90 a unei expoziții cu lucrări realizate de radioamatori.

- Invitarea unor firme producătoare de aparatură de radiocomunicații care ar putea fi folosite sau sînt folosite de către radioamatori, firme din țară și străinătate.

- Invitarea unor radioamatori din țările vecine care acceptă în principiu participarea la simpozionul nostru.

- Organizarea unui tirg ad-hoc pentru schimburi de materiale între radioamatori sau de prezentare a unor firme.

- Organizarea în cadrul simpozionului a unei tombole la care participă cei care vin la lucrările SIMPO'90.

- Organizarea unei demonstrații prin SSTV.

- În program se va face prezentarea amplasamentului de concurs al stației YO5KAS

Radioamatorii sînt invitați să comunice dorința de participare pînă la 15 august 1990 la : ec. Vinereanu George, Întreprinderea Unirea, Piața 1 Mai nr. 1 - 2, 3400 Cluj (ora 8 - 14, telefon 951/36288 int. 147). Dacă se trimit și banii (300 lei / persoană) prin mandat postal, se consideră înscrierea la SIMPO'90. În sumă se include cazarea și masa pentru două zile (inclusiv masa festivă). Menționăm că după data limită organizatorii nu pot să mai asigure servicii.

Fatol Alexandru

PROGRAMUL MANIFESTĂRILOR

07 septembrie 1990 ora 15 - 22 - prezentarea participanților la Complexul "Liceul Unirea" str. Paris 60, Cluj. (vezi harta anexa I).

ora 20 - masa de seară în cadrul Complexului

08 septembrie 1990 ora 8 - 8,30 - micul dejun în cadrul Complexului.

ora 9 - 13 - Lucrările SIMPO'90 - comun

ora 14 - 15 - masa de prînz în cadrul Complexului.

ora 16 - 19 - Lucrările SIMPO'90 - pe secțiuni.

ora 20 - masa festivă.

09 septembrie 1990 ora 8 - 8,30 - micul dejun în cadrul Complexului.

ora 9 - 13 - vizitarea amplasamentului YO5KAS / P.

ora 14 - 15 - masa de prînz în cadrul Complexului.

- plecarea participanților.

VĂ AȘTEPTĂM!

Stimați participanți !

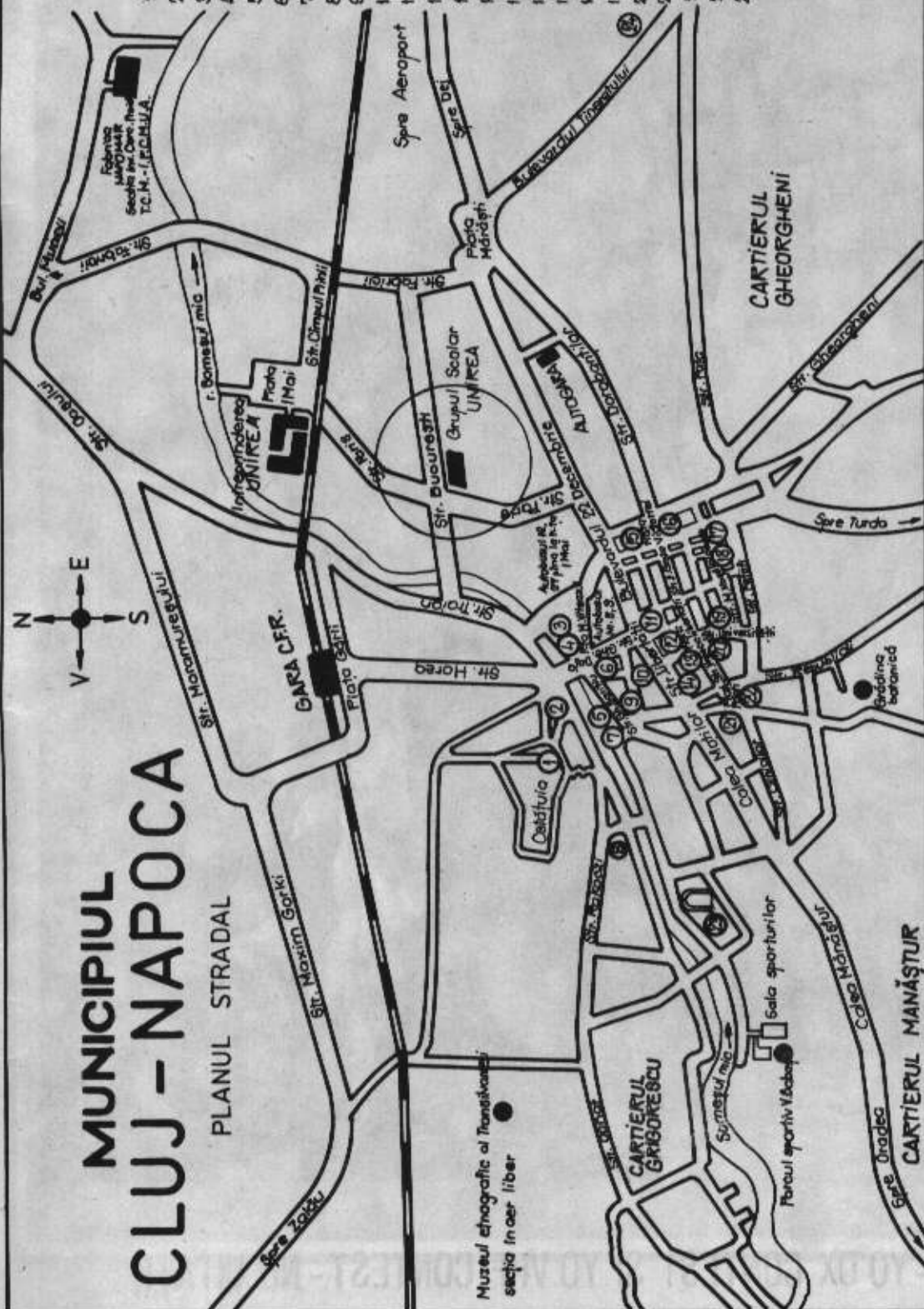
În anul 1990 Întreprinderea UNIREA - Cluj - Napoca sărbătorește 150 de ani de existență. Cu această ocazie radioclubul UNIREA va institui diploma UNIREA 150. Conducerea întreprinderii va sărbători într-un cadru mai larg acest eveniment, iar în cadrul acestor evenimente se înscrie și sponsorizarea organizării simpozionului radioamatorilor YO - SIMPO'90 Cluj. Sperăm ca membrii radioclubului UNIREA împreună cu muncitorii, tehnicienii și inginerii noștri să vă ofere un schim de informații utile precum și o prezentare a realizărilor de la "UNIREA".

Vinereanu George

F.R.R. organizează cu ocazia SIMPO'90 și campionatul național de creație științifică și tehnică. Regulamentul va fi prezentat în numărul următor.

MUNICIPIUL CLUJ - NAPOCA

PLANUL STRADAL

- Linia autobuzului Nr. 34, 41,
1. Hotel Belvedere
2. Hotel Astoria
3. Cinematograful Republicii; Agenția TAROM
4. Statuia domnitorului Mihai Viteazul
5. Institutul Politehnic
6. Poșta - Telefoane
7. Teatrul și Opera Maghiară de STAT
8. Hotel Napoca
9. Muzeul de istorie al Transilvaniei
10. Casa natală a regelui Matei Corvin
11. Muzeul de artă
12. Biserica Sf. Mihai și statuia lui M. Corvin
13. Agenția C.F.R.
14. Muzeul etnografic al Transilvaniei
15. Catedrala ortodoxă
16. Teatrul Național și Opera Română
17. Bastionul "cavalierilor"
18. Biserica reformată
19. Universitatea; Casa Universitarilor
20. Hotel Continental
21. Biblioteca universitară
22. Casa de cultură a studenților
23. Stadionul municipal.
24. Casa Tineretului

C.F.R.

SOSIRI IN CLUJ

A 328/325	- 02,36
P 4001	- 03,09
R 32	- 03,13
A 421	- 04,09
A 802/301	- 04,34
C 3626	- 05,15
P 3081	- 05,19
A 451	- 05,23
R 41/44	- 05,29
A 436/437	- 05,52
C 3072	- 06,25
P 3083	- 07,14
A 321	- 06,43
R 31	- 07,18
A 237/335	- 07,31
A 850/367	- 09,12
A 812/311	- 11,02
P 3074	- 12,20
A 343/342	- 12,39
C 3621	- 13,30
A 806/305	- 13,39
A 306/805	- 14,17
R 45/48	- 14,37
R 36	- 15,14
C 3085	- 15,41
A 110/313	- 15,53
C 3628	- 16,20
A 314/109	- 16,42
C 3611	- 18,04
P 3076	- 18,43
A 302/801	- 19,04
A 312/811	- 19,23
A 656/657	- 20,36
R 35	- 20,53
C 3630	- 21,28
P 3001	- 21,47
P 4002	- 23,15
A 452	- 23,34
A 422	- 23,49
A 347/346	- 00,07

Verificați dacă
circulă !

TAROM

SOSIRI DE LA
BUCUREȘTI

-	09,05
-	12,40
-	14,45
-	19,05

AUGUST - YO DX CONTEST ȘI YO VHF CONTEST - **NU UITAȚI!**